

การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน
ระหว่างโรงพยาบาลองค์公สำนักงาน疾ในจังหวัดพะเยา

นายณกุณา ศรีใจอินทร์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีประจำปี พ.ศ. 2552
แผนกวิชาบริหารรัฐกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2552

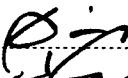
**The Comparison of Management Administration
in Terms of People Services between the Dokkhamtai and
the Chun Hospitals in Phayao Province**

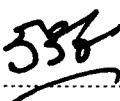
Mr. Narunart Sreejaiin

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Public Administration
School of Management Science
Sukhothai Thammathirat Open University
2009

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่าง
 โรงพยาบาลคอกคำใต้กับโรงพยาบาลจุนในจังหวัดพะเยา
ชื่อและนามสกุล นายณูนาท ศรีใจอินทร์
แขนงวิชา บริหารรัฐกิจ
สาขาวิชา วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
อาจารย์ที่ปรึกษา
 1. รองศาสตราจารย์ ดร. วิรัช วิรัชนิภาวรรณ
 2. อาจารย์ พลเอกศิรินทร์ ชูปักถា

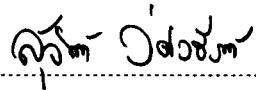
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

 (อาจารย์ชุติสุนทร)

 (รองศาสตราจารย์ ดร. วิรัช วิรัชนิภาวรรณ)

 (อาจารย์ พลเอกศิรินทร์ ชูปักถា)

คณะกรรมการบันทึกศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์
 ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีประจำปี ประจำปี
 บริหารรัฐกิจ สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

 (รองศาสตราจารย์ ดร. สุจินต์ วิเศษราษฎร์)
 วันที่ 15 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553

ชื่อวิทยานิพนธ์ การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลคอกำไก้กับโรงพยาบาลจุนในจังหวัดพะเยา

**ผู้วิจัย นายอนุนาท ศรีใจอินทร์ ปริญญา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร.วิรช วิรชันนิภาวรรณ (2) อาจารย์ พลเอกศิรินทร์ ชูปักกล่ำ
ปีการศึกษา 2552**

บทคัดย่อ

การศึกษารังนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบ (1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลคอกำไก้กับโรงพยาบาลจุนในจังหวัดพะเยา (2) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลคอกำไก้กับโรงพยาบาลจุนในจังหวัดพะเยา และ (3) ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลประสบผลสำเร็จ

การศึกษารังนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามซึ่งผ่านการทดสอบ รวมทั้งการหาค่าความเที่ยงตรงและความซื่อสัตย์ได้ด้วยแบบสอบถามที่ระดับ 0.898 โดยกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 1,092 คน ได้แก่ ประชาชนที่มารับบริการทางการแพทย์ของโรงพยาบาลคอกำไก้ และโรงพยาบาลจุน แบบสอบถามเก็บรวบรวมกลับคืนมาได้ 1,063 ชุด คิดเป็นร้อยละ 97.90 ของแบบสอบถามที่แจกออกไปทั้งหมด 1,092 ชุด สำหรับสถิติที่ใช้คือค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่

ผลการศึกษาเปรียบเทียบปรากฏว่า โรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งมีความเห็นไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ (1) ปัญหาที่สำคัญ คือ โรงพยาบาลมีขั้นตอนการให้บริการที่ไม่จำเป็น และการให้บริการล่าช้า (2) แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ คือ บุคลากรควรปฏิบัติหน้าที่ในการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักการปฏิบัติหน้าที่เน้นความสำเร็จ และลดขั้นตอนการให้บริการประชาชนที่ไม่จำเป็น และ (3) ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลประสบผลสำเร็จ คือ ปัจจัยด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การที่บุคลากรมีความตระหนักของ การให้บริการและความรับผิดชอบ

Thesis title: The Comparison of Management Administration in Terms of People Services
between the Dokkhamtai and the Chun Hospitals in Phayao Province

Researcher: Mr. Narunart Sreejaiin; **Degree:** Master of Public Administration;

Thesis advisors: (1) Dr. Wiruch Wiruchnipawan, Associate Professor; (2) General Sirindra Dhupklum;

Academic year: 2009

Abstract

The main objectives of this study were to comparatively study (1) problems of management administration in terms of people services between Dokkhamtai and Chun Hospitals in Phayao Province, (2) the development guidelines of management administration in terms of people services between Dokkhamtai and Chun Hospitals in Phayao Province, and (3) factors playing important parts of the success of development guidelines of management administration in terms of people services of the hospitals.

This study was a survey research using questionnaires which were pretested and checking for validity and 0.898 level of reliability. Samples of 1,092 were people who received the services of Dokkhamtai and Chun Hospitals. 1,092 or 97.90% of questionnaires were retrieved. Statistical tools employed were percentage, mean, standard deviation, and t-test.

The comparative study results showed that the both hospitals' opinions were not different, namely (1) the major problems were the hospitals' unnecessary service process and slow services; (2) the major development guidelines were the officers should perform their services emphasizing on achievement and reduction of unnecessary service steps; (3) the major factor playing important parts of the success of development guidelines of management administration in terms of people services of the hospitals was human resource factor particularly the service mind of the officers and their responsibility.

Keywords: Comparison, Management Administration, Service

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาเรื่อง “การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน ระหว่างโรงพยาบาลคอกคำใต้กับโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ในจังหวัดพะเยา” ในครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างดียิ่งจากอาจารย์อุดร ตันติสุนทร ประธานกรรมการ อาจารย์พลเอกศิรินทร์ ฐูปกล้า อารย์ที่ปรึกษาร่วม และรองศาสตราจารย์ ดร.วิรช วิรัชนิภาวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ที่ได้เสียสละเวลาในการให้คำแนะนำ และติดตามการศึกษาระบบนี้อย่างใกล้ชิดด้วยดีตลอดมา นับถึงแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้ศึกษารู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านไว้ ณ ที่นี่

ขอขอบพระคุณ บิดา มารดา นางสาวหนึ่งฤทัย เครื่องบุญ นายเทอดเกียรติ พรหมสอน
หัวหน้าฝ่ายเภสัชกรรมชุมชน โรงพยาบาลดอกคำใต้ ที่เคยให้คำปรึกษาและเป็นกำลังใจอัน
ยิ่งใหญ่ทำให้การศึกษารังนี้สำเร็จได้ด้วยดี ขอขอบพระคุณนายแพทย์สมนึก ชีวเกียรติยิ่ง¹
ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลดอกคำใต้ นายแพทย์สุขัญญา บริญญา ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลจุน นารวงทิพย์ บุญมา²
เจ้าพนักงานการเงินและบัญชีชำนาญงาน นางสาวมาริยา ตันติพรเดชา เจ้าพนักงานการเงินและ
บัญชีปฏิบัติการ นายสุวีทย์ คงเก้า เจ้าพนักงานเวชสถิติชำนาญงาน นางสาวกรรณิกา คำเรืองเจ้าพนักงานเวช
สถิติโรงพยาบาลดอกคำใต้ นายกamilนุญามัน กวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ นางสิรินทราราชวุฒิวงศ์³
เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลดอกคำใต้ ที่ได้รับมาให้คำแนะนำและให้การสนับสนุนในการศึกษารังนี้
และขอบคุณประชาชนที่มารับบริการทางการแพทย์ของโรงพยาบาลดอกคำใต้และโรงพยาบาล
จุน ทุกๆ ท่านที่เสียสละเวลาและให้ความร่วมมือในเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม

ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีอุปสรรคในการเขียน ผู้ศึกษาสามารถผ่านพ้น และประสบความสำเร็จได้ เนื่องจากกำลังใจและแรงสนับสนุนจากครอบครัว คณาจารย์สาขาวิชา วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เพื่อนและพี่ ๆ WIRMPA เพื่อนนักศึกษา เพื่อนร่วมงานจากโรงพยาบาลดอกคำใต้และผู้ที่เกี่ยวข้องในการศึกษาครั้งนี้ทุกท่านที่กรุณามาให้การสนับสนุนช่วยเหลือด้วยความใจ地 โดยตลอด คุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาครั้งนี้ ขอขอบคุณดีให้กับทุกๆ ท่านที่ได้กล่าวมาข้างต้น ด้วยความรักและการพยั่ง

นฤนาท ศรีใจอินทร์

มกราคม 2553

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๑
กิตติกรรมประกาศ	๗
สารบัญตาราง	๘
สารบัญภาพ	๙
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์การวิจัย	๒
กรอบแนวคิดการวิจัย	๓
ขอบเขตการวิจัย	๘
ข้อจำกัดในการวิจัย	๙
นิยามศัพท์เฉพาะ	๑๐
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๑๒
บทที่ ๒ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	๑๔
แนวคิดหรือความหมายของการเปรียบเทียบ การบริหารจัดการ และการให้บริการ	๑๕
แนวคิดเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการด้วยการเปรียบเทียบที่เรียกว่า เป็นซัมาร์คกิ้ง (Benchmarking) หรือ กรอบแนวคิดเป็นซัมาร์คกิ้ง	๒๓
แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการ	๒๘
การเปรียบเทียบความเป็นมา โครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ระหว่าง โรงพยาบาลคอกคำใต้กับโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์	๓๒
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๔๑
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๔๑
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๔๕
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๕๒
การวิเคราะห์ข้อมูล	๕๒

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ระยะเวลาทำการวิจัย.....	54
แผนการดำเนินงานตลอดโครงการ.....	54
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
ส่วนที่ 1 สถานภาพของประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง.....	59
ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม.....	64
ส่วนที่ 3 ข้อสรุปที่ได้จากการแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จากกลุ่มตัวอย่าง.....	109
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	126
สรุปการวิจัย.....	126
อภิปรายผล.....	141
ข้อเสนอแนะ.....	153
บรรณานุกรม.....	161
ภาคผนวก.....	165
แบบสอบถาม.....	166
ประวัติผู้วิจัย.....	173

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบกรอบแนวคิดการวิจัย	27
ตารางที่ 2.2 การเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างโรงพยาบาลคอกำใต้กับโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ จังหวัดพะเยาจำแนกตามความเป็นมา โครงสร้าง และอำนาจหน้าที่	33
ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากร จำนวนกลุ่มตัวอย่าง และจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ที่เก็บรวบรวมได้จริง จำแนกตามประชาชนในเขตพื้นที่ของ โรงพยาบาล 2 แห่ง	44
ตารางที่ 3.2 แผนการดำเนินงานตลอดโครงการ	55
ตารางที่ 4.1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ของโรงพยาบาลคอกำใต้จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล	60
ตารางที่ 4.2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์	61
ตารางที่ 4.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ตอบ แบบสอบถามของโรงพยาบาล คอกำใต้ กับกลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล	63
ตารางที่ 4.4 ค่าสถิติการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับ การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลคอกำใต้ ตามกรอบแนวคิดเป็นชั้นรากถึง 4 ด้าน	65
ตารางที่ 4.5 ค่าสถิติการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับ การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ตามกรอบแนวคิดเป็นชั้นรากถึง 4 ด้าน	73
ตารางที่ 4.6 ค่าสถิติการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน ของโรงพยาบาล 2 แห่งตามกรอบแนวคิดเป็นชั้นรากถึง 4 ด้าน	80
ตารางที่ 4.7 ค่าสถิติการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนา การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลคอกำใต้ ตามกรอบแนวคิดเป็นชั้นรากถึง 4 ด้าน	84

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.8 ค่าสถิติการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนา การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลจุฬา ตามกรอบแนวคิดเบื้องชี้มาร์คกิ้ง 4 ด้าน	91
ตารางที่ 4.9 ค่าสถิติการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน ของโรงพยาบาล 2 แห่งกรอบแนวคิดเบื้องชี้มาร์คกิ้งด้าน	97
ตารางที่ 4.10 ค่าสถิติการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญ ทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน ของโรงพยาบาลดอกคำใต้ประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M	100
ตารางที่ 4.11 ค่าสถิติการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญ ทำให้ แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน ของโรงพยาบาลจุฬาประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M	103
ตารางที่ 4.12 ค่าสถิติการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ต่อปัจจัยที่มี ส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้าน ^{การให้บริการประชาชน ของโรงพยาบาล 2 แห่งประสบผลสำเร็จ} ตามกรอบแนวคิด 3M	107
ตารางที่ 4.13 ค่าสถิติสรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อ <u>หนึ่ง ปัญหา</u> <u>สอง</u> แนวทางการพัฒนา และ <u>สาม</u> ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนา การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่าง โรงพยาบาลดอกคำใต้ กับโรงพยาบาลจุฬาประสบผลสำเร็จ	109
ตารางที่ 5.1 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ที่ตอบแบบสอบถามของโรงพยาบาลดอกคำใต้กับโรงพยาบาลจุฬา ^{จำแนกตามเพศ การศึกษา และอายุ}	129
ตารางที่ 5.2 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อ ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งตามกรอบแนวคิดเบื้องชี้มาร์คกิ้ง 4 ด้าน เฉพาะค่าเฉลี่ยรวม	132

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 5.3 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน ของโรงพยาบาล 2 แห่งตามกรอบแนวคิดเป็นชั้นเรื่อง 4 ด้าน เกาะพะค่าเฉลี่ยรวม	136
ตารางที่ 5.4 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการ ให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งประสบผลสำเร็จ ตามกรอบแนวคิด 3M เกาะพะค่าเฉลี่ยรวม	140
ตารางที่ 5.5 การอภิปรายผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มค่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน ของโรงพยาบาล 2 แห่งตามกรอบแนวคิดเป็นชั้นเรื่อง 4 ด้าน	142
ตารางที่ 5.6 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มค่อปัจจัย ที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการ ประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M	150

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดหลักที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวเเปรอิสระ กับตัวเเปรตามที่ใช้ในการศึกษารึนี้	5
ภาพที่ 1.2 กรอบแนวคิดรองที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวเเปรอิสระ กับตัวเเปรตามที่ใช้ในการศึกษารึนี้	7
ภาพที่ 2.1 โครงสร้างการบริหารงานของโรงพยาบาลคอกำใต้และโรงพยาบาลจุน	39
ภาพที่ 3.1 การทดสอบแบบสอบถาม 4 ขั้นตอน	51
ภาพที่ 5.1 ภาพรวมปัญหา สาเหตุ และแนวทางแก้ไข หรือแนวทางการพัฒนา การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลคอกำใต้ กับโรงพยาบาลจุนในจังหวัดพะเยา โดยนำกรอบแนวคิดที่ประกอบด้วย ปัญหา สาเหตุ และแนวทางแก้ไข หรือแนวทางการพัฒนา ที่เรียกว่า “กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา” มาประยุกต์ใช้	146

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โรงพยาบาลชุมชนเป็นสถานบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขที่มีเดินรับผู้ป่วยไว้รักษาภายในตัวตั้งแต่ 10-120 เตียง (ไม่เกิน 150 เตียง) เป็นหน่วยงานที่ขึ้นตรงต่อสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด มีผู้อำนวยการเป็นหัวหน้า มีหน้าที่และความรับผิดชอบ (1) ทำการตรวจวินิจฉัย และให้การบำบัดรักษาผู้ป่วย ทั้งภายในและภายนอกโรงพยาบาล (2) จัดทำแผนงาน โครงการและดำเนินการให้บริการทางสาธารณสุขแก่ประชาชน เช่น การส่งเสริม ป้องกัน รักษา และ พื้นฟู สุขภาพ (3) การจัดบริการรักษาพยาบาลแบบหน่วยเคลื่อนที่ การจัดและความคุ้มระบบการส่งต่อ ผู้ป่วยและการรักษาพยาบาลทางวิถยุในฐานะที่เป็นเครือข่ายอย่าง (4) นิเทศ ฝึกอบรม และพัฒนา เจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบลและอำเภอ ให้มีความรู้ความสามารถในด้านการให้บริการทางการรักษาพยาบาล และ (5) ประสานงานกับเจ้าหน้าที่และหน่วยงานสาธารณสุข เจ้าหน้าที่และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การดำเนินงานสาธารณสุขและการแพทย์ของโรงพยาบาลชุมชนได้ผลคุ้มค่าและเป้าหมายที่กำหนดไว้

โรงพยาบาลดอกคำใต้และโรงพยาบาลจุนเป็นโรงพยาบาลชุมชนในจังหวัดพะเยา อยู่ภายใต้การกำกับดูแลสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพะเยามีความสำคัญต่อการให้บริการทางแพทย์ประชาชนในพื้นที่ โรงพยาบาลดอกคำใต้เปิดบริการ เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2527 เป็นโรงพยาบาลขนาด 30 เตียง ตลอดปีงบประมาณ 2551 มีผู้มา_rับบริการ 32,890 คน จำนวน 132,008 ครั้ง มีประชากรในเขตตัวบ้านพัก 75,815 คน และมีบุคลากรที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลดอกคำใต้ 177 คน โรงพยาบาลจุนเริ่มเปิดบริการผู้ป่วยเมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2525 เป็นโรงพยาบาลขนาด 30 เตียง ตลอดปีงบประมาณ 2551 มีผู้มา_rับบริการ 29,711 คน จำนวน 121,995 ครั้ง และมีประชากรในเขตตัวบ้านพัก 53,648 คน และมีบุคลากรที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลจุน 132 คน

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน การติดต่อประสานงาน และหน้าที่ความรับผิดชอบของโรงพยาบาลดอกคำใต้และโรงพยาบาลจุนมักพบปัญหาในการบริหารจัดการคล้ายคลึงกัน รวมทั้งมีงบประมาณ และบุคลากรมีจำนวนไม่เท่ากัน อย่างไรก็ตาม ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา โรงพยาบาลดอกคำใต้และโรงพยาบาลจุน

ในจังหวัดพะเยาได้เกิดปัญหาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน ตัวอย่างเช่น

(1) ผลการปฏิบัติงาน บุคลากรบางส่วนของโรงพยาบาลปฏิบัติงานไม่สอดคล้องกับการอำนวย ความสะดวกและการให้บริการประชาชน (2) กระบวนการดำเนินงาน ขั้นตอนการปฏิบัติงานของ โรงพยาบาลยึดยาวยก่อนไป (3) ผลิตภัณฑ์ การให้บริการประชาชนไม่บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ และ (4) ความพึงพอใจของประชาชน บุคลากรปฏิบัติงานให้บริการประชาชนด้วยความล่าช้า เป็น เหตุให้ประชาชนที่มารับบริการมีความพึงพอใจการให้บริการของโรงพยาบาลไม่มากเท่าที่ควร

ด้วยเหตุผลที่แสดงถึงความเป็นมา ความสำคัญและความจำเป็น ตลอดจนอำนาจหน้าที่ และปัญหาของโรงพยาบาลข้างต้น ทำให้ผู้ศึกษาสนใจที่จะศึกษา เรื่อง “การเปรียบเทียบการบริหาร จัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลดอคอกคำใต้กับโรงพยาบาลจุฬาภรณ์ในจังหวัดพะเยา” โดย นำแนวทางการบริหารจัดการด้วยการเปรียบเทียบที่เรียกว่า เป็นชั้นร์คกิ่ง (Benchmarking) หรือ รอบ แนวคิดเป็นชั้นร์คกิ่ง มาเป็นกรอบแนวคิดหลักในการศึกษารั้งนี้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทั้งในทาง วิชาการ และทางปฏิบัติต่อหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ และประชาชนต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัย หมายถึง การแสดงถึงวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายของ การศึกษาอย่างกว้าง ๆ โดยแยกเป็นข้อ ๆ ในเวลาเดียวกัน โดยมีการแสดง “เหตุผลของการกำหนด วัตถุประสงค์แต่ละข้อ” ไว้ด้วย เพื่อแสดงให้เห็นถึงการนำเสนออย่างชัดเจน เป็นระบบ และนำ วัตถุประสงค์แต่ละข้อไปใช้ได้อย่างถูกต้องและตรงประเด็น นอกเหนือนี้ ยังเป็นพื้นฐานหรือแนวทาง สำหรับการศึกษาในหัวข้ออื่นที่มีความสัมพันธ์กัน (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2553: 7) ในหนังสือ เรื่อง “หลักการและเทคนิคการเขียนงานวิจัย วิทยานิพนธ์ และรายงาน”) วัตถุประสงค์การวิจัยของ การศึกษารั้งนี้ มี 3 ข้อ ดังนี้

2.1 ศึกษาเปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน ระหว่างโรงพยาบาลดอคอกคำใต้กับโรงพยาบาลจุฬาภรณ์ในจังหวัดพะเยา

เหตุผลที่กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยข้อนี้ เพราะจะทำให้ทราบและเข้าใจปัญหาที่ เกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลดอคอกคำใต้และโรงพยาบาล จุฬาภรณ์ในจังหวัดพะเยาทั้งในอดีตและในขณะทำการศึกษาตามกรอบแนวคิดเป็นชั้นร์คกิ่ง ในเชิง เปรียบเทียบ ข้อมูลส่วนนี้เป็นข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง (fact) ที่ผู้ศึกษาจะนำมาเป็นพื้นฐานสำคัญ ในการแสดงความคิดเห็น หรือเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการของโรงพยาบาล ทั้ง 2 แห่งในเชิงเปรียบเทียบอย่างมีหลักเกณฑ์ และเป็นระบบต่อไป

2.2 ศึกษาเปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลคอกำได้กับโรงพยาบาลจุนในจังหวัดพะเยา

เหตุผลที่กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยข้อนี้ การศึกษารั้งนี้ ไม่อาจสมบูรณ์ได้หากขาดข้อเสนอแนะ หรือการเสนอแนวทางการพัฒนาดังนั้น ผู้ศึกษาจึงได้กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยข้อนี้ขึ้นเพื่อจะทำให้ทราบและเข้าใจข้อมูลที่เป็นความคิดเห็น (opinion) ของผู้ศึกษาเป็นหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในเรื่องแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลคอกำได้กับโรงพยาบาลจุนในจังหวัดพะเยาตามกรอบแนวคิดเบื้องต้นรากกิจที่ประกอบด้วย 4 ด้านในเชิงเปรียบเทียบ ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยข้อนี้ส่วนหนึ่งได้มามากจากการศึกษาในข้อ 2.1 ข้างต้น

2.3 ศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลคอกำได้กับโรงพยาบาลจุนประสบผลสำเร็จ

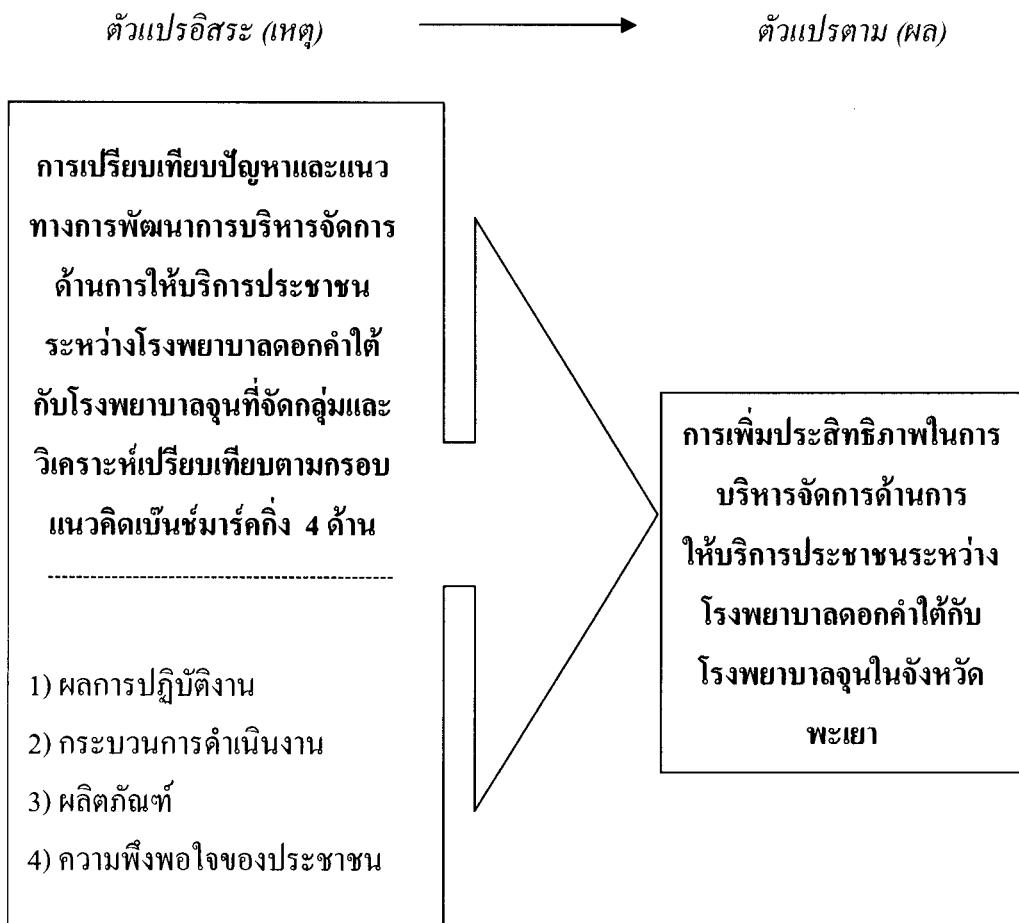
เหตุผลที่กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยข้อนี้ เพราะจะทำให้ทราบและเข้าใจถึงปัจจัยสำคัญที่เกือบถูกให้การนำแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนไปใช้ให้ประสบผลสำเร็จ โดยการนำกรอบแนวคิดการบริหารจัดการที่เรียกว่า 3M มาใช้ในการศึกษาเปรียบเทียบ ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยข้อนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการช่วยส่งเสริมให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลคอกำได้และโรงพยาบาลจุนเกิดผลได้จริงในทางปฏิบัติเพิ่มมากขึ้น

หมายเหตุ ในการศึกษารั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ให้ความสำคัญกับวัตถุประสงค์การวิจัยจำนวน 3 ข้อ (หัวข้อ 2.1-2.3) ดังกล่าวข้างต้น โดยไม่ได้ตั้งสมมติฐานไว้ด้วย เนื่องจาก การตั้งสมมติฐานไว้เป็นการซึ่นทำให้การศึกษาขาดความเป็นอิสระ เพราะได้ตั้งกรอบหรือกำหนดทิศทางไว้ล่วงหน้าแล้ว ผู้ศึกษาไม่ต้องการซึ่นนำเสนอ อีกทั้งสมมติฐานเป็นเพียงหัวข้อย่อยของวัตถุประสงค์การวิจัย และไม่ควรให้ความสำคัญกับสมมติฐานหรือการพิสูจน์สมมติฐานเทียบเท่า หรือมากกว่าวัตถุประสงค์การวิจัยซึ่งถือเป็นหัวใจของการศึกษารั้งนี้

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการศึกษารั้งนี้ ผู้ศึกษาได้นำ “แนวทางการบริหารจัดการด้วยการเปรียบเทียบที่เรียกว่า เบื้องต้นรากกิจ (Benchmarking) หรือต่อจากนี้ไปเรียกว่า กรอบแนวคิดเบื้องต้นรากกิจ” (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2553: 132) ในหนังสือ เรื่อง “หลักการและเทคนิคการเขียนงานวิจัย วิทยานิพนธ์ และรายงาน” ที่ประกอบด้วย 5 ห้าน ได้แก่ (1) ผลการปฏิบัติงาน (Result) (2)

กระบวนการดำเนินงาน (Process) (3) ผลิตภัณฑ์ (Product) (4) ความพึงพอใจของประชาชน (Satisfaction) และ (5) ยุทธศาสตร์ (strategy) อย่างไรก็ตาม ผู้ศึกษาได้เลือกเพียง 4 ด้าน คือ (1) ผล การปฏิบัติงาน (2) กระบวนการดำเนินงาน (3) ผลิตภัณฑ์ และ (4) ความพึงพอใจของประชาชน มา เป็นกรอบแนวคิดหลักในการจัดกลุ่มและการวิเคราะห์เปรียบเทียบ “(1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหาร จัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลดอกคำใต้กับโรงพยาบาลจุฬา และ (2) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลดอกคำใต้กับ โรงพยาบาลจุฬา” ที่เป็นวัตถุประสงค์การวิจัยที่สำคัญหรือเป็นวัตถุประสงค์หลักจำนวน 2 ข้อ พร้อม กันนั้น ผู้ศึกษาได้กำหนดให้ “การเปรียบเทียบปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้าน การให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลดอกคำใต้กับโรงพยาบาลจุฬาที่จัดกลุ่มและวิเคราะห์ เปรียบเทียบตามกรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ้ง” เป็นตัวแปรอิสระ หรือเป็นเหตุ (cause) ขณะที่ “การ เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการด้านการให้การบริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลดอก คำใต้กับโรงพยาบาลจุฬาในจังหวัดพะเยา” เป็นตัวแปรตาม หรือเป็นผล (effect) ดังภาพที่ 1.1

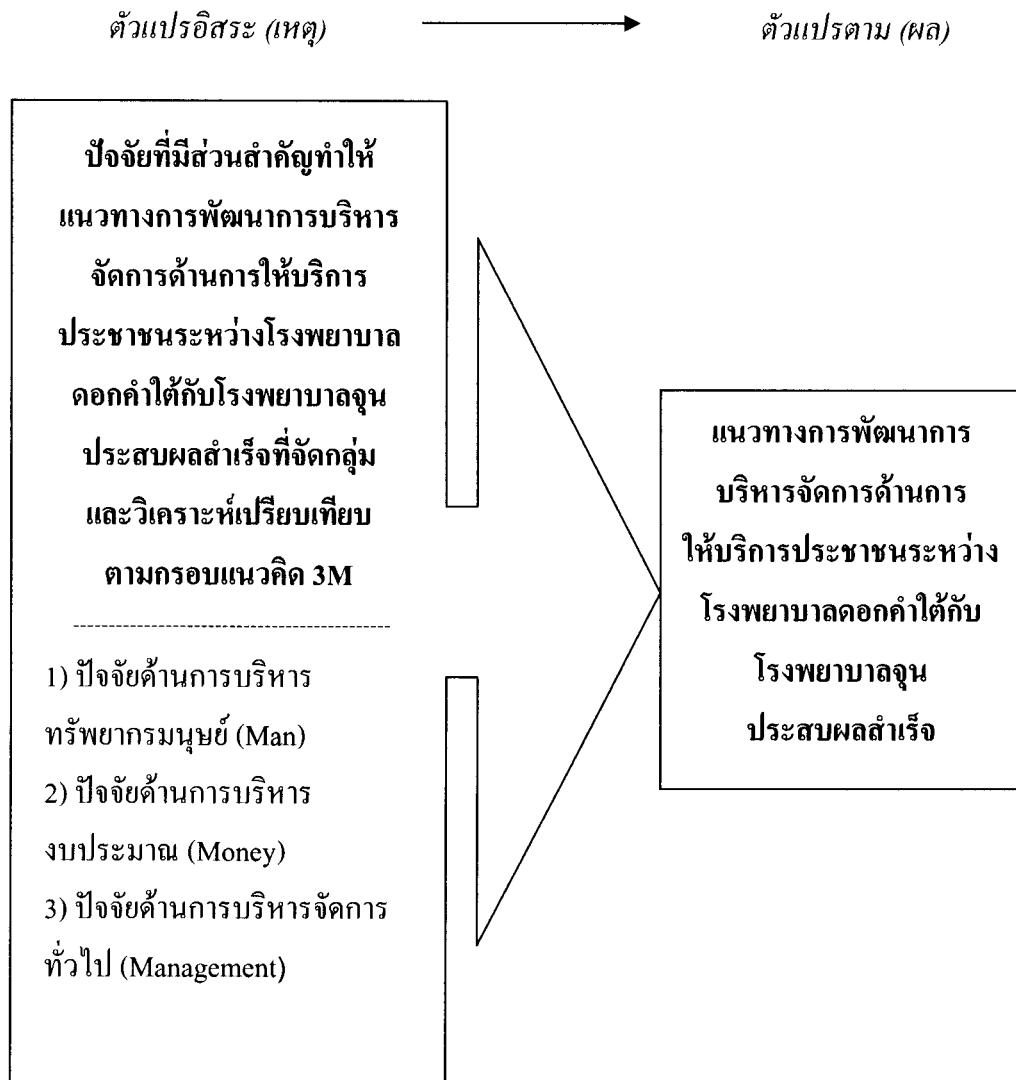

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดหลักที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแบบอิสระกับตัวแบบรตามที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้

สำหรับเหตุผลที่นำ 4 ด้านดังกล่าว มาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษารั้งนี้ เพราะ เป็นกรอบแนวคิดหลัก หรือตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่สามารถเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้าน การให้บริการประชาชนที่มารับบริการ ได้ตามวัตถุประสงค์การวิจัย อย่างไรก็ตาม กรอบแนวคิดนี้มี ข้อบกพร่องบางประการ เช่น ตัวชี้วัดการบริหารจัดการด้านยุทธศาสตร์ อาจจะซับซ้อนและยากต่อ การเข้าใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้แก่ ประชาชนที่มารับบริการทางการแพทย์ของ โรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งนี้แนวโน้มที่จะไม่เข้าใจและไม่ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ของ โรงพยาบาล เป็นต้น ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงไม่ได้เลือกนำด้านยุทธศาสตร์มาเป็นกรอบแนวคิดหลักใน การศึกษารั้งนี้ และผู้ศึกษาเห็นว่า ในการนำกรอบแนวคิดดังกล่าวปรับใช้น่าจะเรียงตามลำดับหรือ ขั้นตอนให้เหมาะสมโดยเริ่มจาก (1) ยุทธศาสตร์ (Strategy) (2) กระบวนการดำเนินงาน (Process)

(3) ผลการปฏิบัติงาน (Result) (4) ผลิตภัณฑ์ (Product) และ (5) ความพึงพอใจของประชาชน (Satisfaction)

นอกจากนี้ ผู้ศึกษา yang ได้นำ “ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการที่เรียกว่า 3M” (วิรช วิรชานิภาวรรณ (2553: 23) ในหนังสือ เรื่อง “หลักการและเทคนิคการเขียนงานวิจัย วิทยานิพนธ์ และรายงาน”) ที่ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Man) การบริหารงบประมาณ (Money) และการบริหารจัดการทั่วไป (Management) มาเป็นกรอบแนวคิดรองในการจัดกลุ่มและการวิเคราะห์เปรียบเทียบวัตถุประสงค์การวิจัยที่มีความสำคัญในลำดับรองหรือวัตถุประสงค์รองจำนวน 1 ข้อ ได้แก่ “ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้การพัฒนาการบริหารจัดการที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนของโรงพยาบาลดอกคำใต้และโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ประสมผลสำเร็จ” โดยผู้ศึกษาได้กำหนดให้ “ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลดอกคำใต้กับโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ประสมผลสำเร็จที่จัดกลุ่มและวิเคราะห์เปรียบเทียบตามกรอบแนวคิด 3M” เป็นตัวแปรอิสระ หรือเป็นเหตุส่วน “แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลดอกคำใต้กับโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ประสมผลสำเร็จ” เป็นตัวแปรตาม หรือเป็นผล ดังภาพที่ 1.2

ภาพที่ 1.2 กรอบแนวคิดรองที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

สำหรับเหตุผลที่ผู้ศึกษานำ 3M มาเป็นกรอบแนวคิดรองในการศึกษาครั้งนี้ เพราะเป็นกรอบแนวคิดที่จะชัดเจน ครอบคลุมสาระสำคัญของการบริหารจัดการ เป็นสากล เป็นทั่วไป คุ้นเคย ได้นำไปใช้กันอย่างแพร่หลาย และเหมาะสมกับการศึกษาปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลคงคำได้กับโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์สถาบันเรื่อง

4. ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย หมายถึง การกำหนดกรอบหรือแนวทางการศึกษาไว้ โดยนำ
วัตถุประสงค์การวิจัยข้างต้นมาขยายความในรายละเอียดเพื่อให้แต่ละเรื่องหรือแต่ละประเด็นชัดเจน
ยิ่งขึ้น โดยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย (วิรช วิรชันภิการธรรม (2553: 11) ในหนังสือ เรื่อง¹
“หลักการและเทคนิคการเขียนงานวิจัย วิทยานิพนธ์ และรายงาน”) ขอบเขตการวิจัยในการศึกษา
ครั้งนี้ แบ่งเป็น 3 ด้าน ดังนี้

4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเบริญเทียบปัญหาที่เกี่ยวกับการ
บริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการ
ประชาชน ตลอดจนปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการ
ให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลดอกคำใต้กับโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์สหเวช โดยใช้
กรอบแนวคิดเป็นชาร์คกิ้ง 4 ด้าน และกรอบแนวคิด 3M การนำเสนอเนื้อหาได้แบ่งออกเป็น 5 บท
โดยมีสาระสำคัญพอสังเขป ดังนี้

บทที่ 1 บทนำ ครอบคลุมหัวข้อ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วัตถุประสงค์การวิจัย กรอบแนวคิดการวิจัย ขอบเขตการวิจัย ข้อจำกัดในการวิจัย นิยามศัพท์เฉพาะ
และประโยชน์ค่าที่ว่าจะได้รับ

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เป็นการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวข้องจากตำรา
หนังสือ บทความ รวมทั้งผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการ
ประชาชน

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย เป็นการแสดงถึงระเบียบวิธีวิจัยที่นำมาใช้ในการศึกษา
ครั้งนี้

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ที่ได้จากการวิจัย
สนำม

บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ เป็นการสรุปผลการวิจัยสนำม
พร้อมกับอภิปรายผล และเสนอแนะในเชิงเปรียบเทียบ ในตอนท้ายเป็นการนำเสนอส่วนที่เป็น
บรรณานุกรม และภาคผนวก

4.2 ขอบเขตด้านพื้นที่ การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเฉพาะเขตพื้นที่ในอำเภอ
ดอยคำ ได้ และอำเภอในจังหวัดพะเยาท่าน้ำ

4.3 ขอบเขตด้านประชากรและกิจกรรมตัวอย่าง (รายละเอียดได้แสดงไว้ในบทที่ 3)
แบ่งเป็น

4.3.1 ประชากร คือ จำนวนประชาชนที่มารับบริการทางการแพทย์ของโรงพยาบาลลดอกคำได้และโรงพยาบาลจุน สำหรับประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนที่มารับบริการทางการแพทย์ของโรงพยาบาลลดอกคำได้ จำนวน 32,890 คน (ฝ่ายแผนโรงพยาบาลลดอกคำได้ 1 ตุลาคม 2550–30 กันยายน 2551) และ โรงพยาบาลจุน จำนวน 29,711 คน (ฝ่ายแผนโรงพยาบาลจุน 1 ตุลาคม 2550–30 กันยายน 2551)

รวมประชากรทั้ง 2 โรงพยาบาล ($32,890+29,711$) เท่ากับ 62,601 คน

4.3.2 กลุ่มตัวอย่าง จำนวนประชาชนที่มารับบริการทางการแพทย์ที่เป็นตัวแทนของประชากรดังกล่าวที่ตอบแบบสอบถาม สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เลือกในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ (1) ประชาชนที่มารับบริการทางการแพทย์ของโรงพยาบาลลดอกคำได้ จำนวน 574 คน และ (2) ประชาชนที่มารับบริการทางการแพทย์โรงพยาบาลจุน จำนวน 518 คน

รวมกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 โรงพยาบาล ($574+518$) เท่ากับ 1,092 คน

สำหรับเหตุผลที่ผู้ศึกษาเลือกศึกษาประชากรและกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว
 เพราะ ประชาชนที่มารับบริการเป็นผู้ได้รับผลโดยตรงจากการให้บริการของโรงพยาบาลลดอกคำกับโรงพยาบาลจุนในจังหวัดพะเยา จึงมีแนวโน้มที่จะทำให้เป็นประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณภาพและน่าเชื่อถือ ส่วนเหตุผลที่ไม่เลือกข้าราชการและลูกจ้างที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลเนื่องจากผู้ศึกษาต้องการเน้นประชาชนผู้มารับบริการเท่านั้น แต่บุคลากรดังกล่าวเป็นผู้ปฏิบัติงานให้บริการประชาชนหากสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการรับบริการ อาจทำให้ได้ข้อมูลที่มีอคติ และไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ที่เน้นประชาชนผู้รับบริการ ในการศึกษาครั้งนี้ไม่ได้นำจำนวนครั้งที่ประชาชนที่มารับบริการมาทำการศึกษาด้วย เพราะประชาชนที่มารับบริการ 1 คน อาจมารับบริการหลายครั้ง

5. ข้อจำกัดในการวิจัย

ข้อจำกัดในการวิจัย หมายถึง การที่ผู้ศึกษากล่าวถึงเหตุผลที่ทำให้การศึกษาต้องจำกัดอยู่ภายในขอบเขตหรือหัวข้อตามที่ระบุไว้ในวัตถุประสงค์และขอบเขตของการศึกษาเท่านั้น (วิรช วิรัชนิภาวรรณ (2553: 13) ในหนังสือ เรื่อง “หลักการและเทคนิคการเขียนงานวิจัย วิทยานิพนธ์ และรายงาน”) ข้อจำกัดในการวิจัยของการศึกษาครั้งนี้ แบ่งเป็น 3 ด้าน ดังนี้

5.1 ข้อจำกัดด้านเนื้อหา ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาทำการศึกษาเฉพาะเนื้อหาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย และขอบเขตการวิจัยข้างต้นเท่านั้น โดยไม่ครอบคลุมด้านยุทธศาสตร์ และไม่ครอบคลุมเนื้อหาที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านอื่น เช่น ด้านนโยบาย และด้านวัสดุอุปกรณ์

5.2 ข้อจำกัดด้านพื้นที่ ผู้ศึกษาทำการศึกษาเฉพาะพื้นที่ความรับผิดชอบของโรงพยาบาลดอคคำได้และโรงพยาบาลจุนในจังหวัดพะเยาเท่านั้น โดยไม่ครอบคลุมไปถึงพื้นที่อื่น หรือจังหวัดอื่น

5.3 ข้อจำกัดด้านประชารัฐและกลุ่มตัวอย่าง การศึกษารั้งนี้ครอบคลุมเฉพาะ ประชารัฐและกลุ่มตัวอย่างที่มารับบริการทางแพทย์ 2 โรงพยาบาลเท่านั้น ได้แก่ (1) ประชาชนที่มา รับบริการทางการแพทย์ของโรงพยาบาลดอคคำได้ และ (2) ประชาชนที่มารับบริการทางการแพทย์ ของโรงพยาบาลจุนในจังหวัดพะเยา โดยไม่ได้ให้ความสำคัญกับอาชีพ เช่น ข้าราชการ นักการเมือง ห้องเดิน กำนัน และผู้ใหญ่บ้านแต่อย่างใด เพราะจะทำให้ขอบเขตการศึกษากว้างขวางมากเกินไป

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

การกำหนดนิยามศัพท์เฉพาะของคำที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ เนื่องจากเป็นเรื่องยากมาก ที่จะให้ความหมายของคำศัพท์หรือคำต่าง ๆ และ ได้รับการยอมรับจากทุกคน ทั้งนี้เพราความ แตกต่างของแนวคิด ความคิดเห็น มุมมอง ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ของแต่ละคน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ เพื่ออธิบายและกำหนด ขอบเขตคำศัพท์หรือคำสำคัญมาใช้เฉพาะในการศึกษารั้งนี้ให้ชัดเจน เพื่อสื่อให้ผู้อ่านเข้าใจนิยาม ศัพท์แต่ละคำที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ให้ตรงกัน หรือเป็นไปทางเดียวกันกับผู้ศึกษา รวมทั้งเพื่อทำให้ ผู้ศึกษาไม่สับสน ไม่หลงประเด็น และสามารถศึกษาให้ตรงกับความหมายที่ได้ให้ไว้ในนิยามศัพท์ เฉพาะ (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2553: 14) ในหนังสือ เรื่อง “หลักการและเทคนิคการเขียนงานวิจัย วิทยานิพนธ์ และรายงาน”) นิยามศัพท์เฉพาะในการศึกษารั้งนี้ ประกอบด้วย 5 หัวข้อ โดยกำหนด ตามวัตถุประสงค์การวิจัย และกรอบแนวคิดการวิจัย ได้แก่

6.1 การเปรียบเทียบ หมายถึง การพิจารณาเทียบเคียงให้เห็นถึงลักษณะที่เหมือนกัน หรือแตกต่างกันระหว่างสิ่งหนึ่งกับสิ่งอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเทียบเคียงการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลดอคคำได้กับโรงพยาบาลจุนในจังหวัดพะเยา

6.2 ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ที่เกี่ยวข้องกับความคล่องตัว ความล่าช้าในการให้บริการ ไม่ทันต่อกรอบเวลาที่กำหนด และ สถานการณ์ และการเกิดประสิทธิภาพสูงสุดกับประชาชนที่มารับบริการ (ที่มา : “รายงานผลการ ดำเนินงานของหน่วยงานและใบแสดงความคิดเห็นของผู้รับบริการ” ฝ่ายแผนงานโรงพยาบาลดอค คำได้และโรงพยาบาลจุน 1 ตุลาคม 2550-30 กันยายน 2551) ทั้งนี้ ตามกรอบแนวคิดเบื้องต้นมาร์คกิ้ง 4 ด้าน

6.3 การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน (management administration)

หมายถึง การดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานใด ๆ ของโรงพยาบาลดอคอกำได้และโรงพยาบาลจุน ในจังหวัดพะเยาเพื่อการอำนวยความสะดวก ความสม่ำเสมอ ความเสมอภาค ความประทัยด และสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การให้บริการของโรงพยาบาล ดอคอกำได้และโรงพยาบาลจุนที่นำมาใช้ในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง พัฒนา หรือสร้างความสุข ความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืน ให้แก่ประชาชนและประเทศชาติ

6.4 โรงพยาบาลดอคอกำได้และโรงพยาบาลจุน หมายถึง โรงพยาบาลชุมชนในจังหวัด พะเยาซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพะเยา

6.5 แนวทางการบริหารจัดการด้วยการเปรียบเทียบที่เรียกว่า เบ็นช์มาร์คกิ้ง หรือ กรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ้ง หมายถึง กรอบแนวคิด ที่นำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ แนวคิดนี้มีที่มาจากการบริษัท Xerox ได้นำมาเป็นเครื่องมือหลักสำหรับใช้ปรับปรุงองค์กรของตน เนื่องจากประสบปัญหาด้านการตลาดอย่างรุนแรง บริษัทสูญเสียความสามารถในการแข่งขันให้แก่บริษัทเครื่องถ่ายเอกสารของประเทศญี่ปุ่นที่เข้ามาติดตลาดด้วยราคาสินค้าที่ต่ำกว่าและคุณภาพดีกว่า จนทำให้กลับมาแข่งขันในตลาดได้อีกครั้ง จากนั้น มีการนำมาใช้ในบริษัทเอกชนอย่างแพร่หลาย รวมทั้งได้นำมาประยุกต์ใช้กับหน่วยงานราชการ ผู้ศึกษาจึงนำมาใช้เป็นกรอบแนวคิดหลักในการศึกษาครั้งนี้ กรอบแนวคิดนี้โดยปกติประกอบด้วย 5 ด้าน แต่ในที่นี้ ผู้ศึกษาได้นำมาใช้เพียง 4 ด้าน ได้แก่

6.5.1 ผลการปฏิบัติงาน (result benchmarking) หมายถึง การเปรียบเทียบเฉพาะผลการปฏิบัติงานหรือผลลัพธ์ของการปฏิบัติงานในกระบวนการต่าง ๆ ระหว่างโรงพยาบาลดอคอกำได้กับโรงพยาบาลจุนในจังหวัดพะเยา

6.5.2 กระบวนการดำเนินงาน (process benchmarking) หมายถึง การเปรียบเทียบกระบวนการปฏิบัติงานหรือวิธีการปฏิบัติงานระหว่างโรงพยาบาลดอคอกำได้กับโรงพยาบาลจุนในจังหวัดพะเยา

6.5.3 ผลิตภัณฑ์ (product benchmarking) หมายถึง เป็นการเปรียบเทียบคุณภาพหรือมาตรฐานของการให้บริการประชาชนที่มารับบริการระหว่างโรงพยาบาลดอคอกำได้กับโรงพยาบาลจุนในจังหวัดพะเยา

6.5.4 ความพึงพอใจของประชาชน (satisfaction benchmarking) หมายถึง การเปรียบเทียบว่าผู้รับบริการพึงพอใจการให้บริการ โดยเปรียบเทียบระหว่างโรงพยาบาลดอคอกำได้กับโรงพยาบาลจุนในจังหวัดพะเยา

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษารั้งนี้คาดว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์หลายประการ โดยผู้ศึกษาได้แบ่งเป็น 3 หัวข้อ ได้แก่ องค์ความรู้ใหม่ ประโยชน์ในทางวิชาการ และประโยชน์ในทางปฏิบัติ ดังนี้

7.1 องค์ความรู้ใหม่ การศึกษารั้งนี้ จะทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ หรือสร้างความรู้ทางวิชาการ (องค์ความรู้ หมายถึง ตัวความรู้ที่กำหนดขอบเขตได้และระบุเฉพาะเจาะจงได้ เป็นสิ่งที่สร้าง ผลิต และพัฒนาได้ เพย์พร์ ถ่ายทอด และนำมายใช้ประโยชน์ได้) กล่าวคือ ทำให้หน่วยงานของรัฐ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ เช่น โรงพยาบาล และบุคลากร ได้ทราบและเข้าใจปัญหา และแนวทาง การพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลดูก็ตาม ได้กับ โรงพยาบาลจุฬาภรณ์ในจังหวัดพะเยา รวมทั้งปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลดูก็ตาม กับโรงพยาบาลจุฬาภรณ์ ผลลัพธ์ที่ได้รับ ได้แก่ ด้าน (1) ผลการ ปฏิบัติงาน (2) กระบวนการดำเนินงาน (3) ผลิตภัณฑ์ และ (4) ความพึงพอใจของประชาชน เป็น ครอบแนวคิดหลัก พร้อมกับใช้ 3M เป็นกรอบแนวคิดรอง

7.2 ประโยชน์ในทางวิชาการ การศึกษารั้งนี้จะเกิดประโยชน์อย่างน้อย 2 ข้อ ดังนี้

7.2.1 สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพะเยา และโรงพยาบาลชุมชนในจังหวัดพะเยา ได้รับความรู้ความเข้าใจในทางวิชาการ ในเรื่องการเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านบริการ ประชาชนระหว่างโรงพยาบาลจุฬาภรณ์ในจังหวัดพะเยา

7.2.2 สถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งนักศึกษาทราบและ เข้าใจความรู้ทางวิชาการที่เกี่ยวกับการเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน ระหว่างโรงพยาบาลดูก็ตาม กับโรงพยาบาลจุฬาภรณ์ในจังหวัดพะเยา โดยสามารถนำไปใช้ประโยชน์ ทั้งในด้านการเรียนการสอน และการวิจัย

7.3 ประโยชน์ในทางปฏิบัติ หน่วยงานของรัฐ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตลอดจน ประชาชนจะได้รับประโยชน์ในทางปฏิบัติจากผลการศึกษารั้งนี้ อย่างน้อย 4 ข้อ ดังนี้

7.3.1 บุคคลและหน่วยงานภาครัฐและเอกชน คือ โรงพยาบาลชุมชนในสังกัด กระทรวงสาธารณสุข โรงพยาบาลภาครัฐอื่น ๆ และโรงพยาบาลเอกชน จะได้รับประโยชน์จาก การศึกษารั้งนี้ โดยสามารถนำข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง (fact) และความคิดเห็น (opinion) รวมตลอด ทั้งข้อเสนอแนะไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในเชิงเปรียบเทียบ

7.3.2 โรงพยาบาลดอกคำใต้กับโรงพยาบาลจุนในจังหวัดพะเยาสามารถนำไปใช้ปรับปรุงการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนให้มีมาตรฐาน คุณภาพ ประสิทธิภาพมากที่สุด

7.3.3 โรงพยาบาลภาครัฐและภาคเอกชนสามารถนำไปเปรียบเทียบหน่วยงานของตนเองในส่วนที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน

7.3.4 ในส่วนของประชาชนหากนำไปศึกษา จะช่วยให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการแก่ประชาชนในเชิงเปรียบเทียบ และเกิดความมั่นใจในการรับการบริการว่าจะได้รับบริการที่มีมาตรฐาน คุณภาพ ประสิทธิภาพ นอกจากนี้แล้ว ยังนำไปใช้ประโยชน์ เช่น นำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือในการติดตาม และการควบคุมตรวจสอบหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐในเรื่องการให้บริการประชาชน ทั้งนี้ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญหรือตามกฎหมายอีกด้วย

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน ระหว่างโรงพยาบาลดอกคำใต้กับโรงพยาบาลจุนในจังหวัดพะเยา” ในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทบทวนแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อจะทำให้ผู้ศึกษาได้ทราบและเข้าใจว่า (1) เรื่องที่กำลังศึกษาได้ เคยมีใครศึกษาไว้ก่อนแล้วมากน้อยเพียงใด (2) มีปัญหาใดบ้าง และมีแนวทางแก้ไขอย่างไร และ (3) การศึกษาทำได้หรือศึกษาเรื่องอื่นใดเพิ่มขึ้น และหากไม่เคยมีใครศึกษา อาจริเริ่มศึกษาได้ นอกจากนั้น ข้อมูลที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องยังมีความเกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กับหัวข้ออื่นหรือส่วนอื่น ๆ ของการศึกษาอีกด้วย โดยผู้ศึกษานำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างหรือกำหนด (1) กรอบแนวคิดการวิจัย (2) วัตถุประสงค์การวิจัย และขอบเขตการวิจัยให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น (3) คำจำกัดความหรือนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการศึกษา (4) วิธีดำเนินการวิจัย (5) แบบสอบถาม และ (6) ปัญหา ตลอดจนข้อเสนอแนะหรือเสนอแนวทางแก้ไขของการศึกษา เป็นต้น (วิรช วิรัชนิภารณ (2553: 15) ในหนังสือ เรื่อง “หลักการและเทคนิคการเขียนงานวิจัย วิทยานิพนธ์ และรายงาน”) ผู้ศึกษาได้จัดแบ่งหัวข้อการนำเสนอตามหัวข้อวิทยานิพนธ์ และวัตถุประสงค์การวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 4 หัวข้อ ดังนี้

1. แนวคิดหรือความหมายของการเปรียบเทียบ การบริหารจัดการ และการให้บริการประชาชน
2. แนวคิดเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการด้วยการเปรียบเทียบที่เรียกว่า เป็นชั้นวรรค กิ่ง (Benchmarking) หรือ กรอบแนวคิดเป็นชั้นวรรคกิ่ง
3. แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน
4. การเปรียบเทียบความเป็นมา โครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ระหว่างโรงพยาบาล ดอกคำใต้กับโรงพยาบาลจุน

1. แนวคิดหรือความหมายของการเปรียบเทียบ การบริหารจัดการ และการให้บริการ

หัวข้อวิทยานิพนธ์ และวัตถุประสงค์การวิจัยของการศึกษารังนี้ได้ให้ความสำคัญกับ การเปรียบเทียบ การบริหารจัดการ และการให้บริการประชาชน ผู้ศึกษาจึงนำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับ กำลังกล่าวที่โดยศึกษาค้นคว้ามาจากการแนวคิดของนักวิชาการหรือของหน่วยงาน ทั้งนี้ ได้แบ่งการ นำเสนอออกเป็น 3 หัวข้อ ได้แก่ (1) แนวคิดหรือความหมายของการเปรียบเทียบ (2) แนวคิดหรือ ความหมายของการบริหารจัดการ และ (3) แนวคิดหรือความหมายของการให้บริการ ดังนี้

1.1 แนวคิดหรือความหมายของการเปรียบเทียบ ผู้ศึกษาจึงได้ค้นคว้าวรรณกรรม ที่เกี่ยวกับแนวคิดหรือความหมายของการเปรียบเทียบของนักวิชาการและหน่วยงาน เพื่อจะได้ นำมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดความหมายของคำว่า การเปรียบเทียบ ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2542: 711) อธิบายว่า การ เปรียบเทียบ หมายถึง “การพิจารณาเทียบเคียงให้เห็นถึงลักษณะที่เหมือนกันหรือแตกต่างกัน”

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์การ (2547) การบรรยาย เรื่อง “คิดแบบนักบริหาร” หลักสูตรนายอำเภอรุ่นที่ 56 วันจันทร์ ที่ 13 ธันวาคม 2547 เวลา 13.00 - 16.00 น. ณ โรงแรม นายอำเภอ วิทยาลัยการปักครอง กรมการปักครอง กระทรวงมหาดไทย อธิบายว่า การคิด เปรียบเทียบ หมายถึง วิเคราะห์กับเหตุการณ์ที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน มีความสัมพันธ์ใกล้เคียงกัน เพื่อให้เราลดความผิดพลาด เช่น สมมุติมีเหตุการณ์ใดเกิดขึ้นแต่ยังไม่ชัดเจนอาจไม่สามารถ วิเคราะห์ได้ หรือตัดสินใจได้ ก็นำมาเปรียบเทียบมาวิเคราะห์ได้ว่าเหตุการณ์ไหนดีเหตุการณ์ไหน ไม่ดี การคิดเปรียบเทียบเพื่อแก้ปัญหาเป็นการจุดประกายความคิดและการสร้างสรรค์ใหม่ ๆ หลักการคิดเชิงเปรียบเทียบ 3 ประการ ได้แก่ (1) กำหนดวัตถุประสงค์ของการเปรียบเทียบ (2) กำหนดเกณฑ์ (criteria) การเปรียบเทียบ และ (3) แจกแจงรายละเอียดของแต่ละเกณฑ์เปรียบเทียบ และตอบวัตถุประสงค์ การคิดเชิงเปรียบเทียบมีประโยชน์มากสำหรับผู้บริหาร 3 ด้าน คือ (1) คิด เปรียบเทียบใช้วิเคราะห์ (2) คิดเปรียบเทียบใช้อธิบาย และ (3) คิดเปรียบเทียบเพื่อแก้ปัญหา

สมนึก ฤดุทอง (2550) ในเอกสารการสอน “กระบวนการวิธีคิดแบบต่าง ๆ” นศ.วทบ.ชุดที่ 53 วันเสาร์ ที่ 18 ตุลาคม 2550 คืนคืนวันที่ 7 พฤษภาคม 2552 จาก <http://banduri.spaces.live.com> มีความเห็นว่า การคิดเชิงเปรียบเทียบหมายถึง การพิจารณาเทียบเคียง ความเหมือน และ/หรือ ความแตกต่าง ระหว่างสิ่งนั้น กับสิ่งอื่น ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ สามารถ อธิบายเรื่องนั้น ได้อย่างชัดเจน เพื่อประโยชน์ในการคิด การแก้ปัญหา หรือการหาทางเลือกเรื่องใด เรื่องหนึ่ง

นิภภัทร นกชัยภูมิ (2551) ในบทความเรื่อง “ทักษะกระบวนการคิดแบบเปรียบเทียบ” ค้นคืนวันที่ 7 พฤษภาคม 2552 จาก <http://school.obec.go.th> แสดงให้เห็นว่า การคิดเปรียบเทียบ หมายถึง ความสามารถในการพิจารณา เปรียบเทียบใน 2 ลักษณะ คือ การเทียบเคียง ความเหมือน หรือความแตกต่างระหว่าง สิ่งหนึ่งกับสิ่งอื่น ๆ โดยมีเกณฑ์การตัดสินและการเปรียบเปรย สิ่งหนึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่งเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ตอบสนองความต้องการ มีหลักการคิดเปรียบเทียบ 3 หัวข้อ ได้แก่ (1) หลักการเทียบเคียง (2) หลักการจำแนกแยกแยะตามเกณฑ์ และ (3) หลักการคิดยึดหยุ่น มีกระบวนการเปรียบเทียบ 6 หัวข้อ ได้แก่ (1) กำหนดสิ่งที่จะนำมาเปรียบเทียบ (2) กำหนดวัตถุประสงค์ของการคิดเปรียบเทียบ (3) กำหนดเกณฑ์ที่จะใช้ในการคิดเปรียบเทียบ (4) จำแนกแยกแยะองค์ประกอบตามเกณฑ์ (5) ประเมินผลการคิดเปรียบเทียบ และ (6) นำผลการคิดเปรียบเทียบไปใช้ตามความต้องการ

สรุป จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดหรือความหมายของคำว่า การเปรียบเทียบ ของหน่วยงานและนักวิชาการข้างต้น ทำให้กล่าวได้ว่า ความหมายทั้งหมดเป็นไปในแนวทางเดียวกัน โดยหมายถึง การพิจารณาเทียบเคียงให้เห็นถึงลักษณะที่เหมือนกัน หรือแตกต่างกันระหว่างสิ่งหนึ่งกับสิ่งอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ในการคิด การแก้ปัญหา หรือการทำทางเลือก ซึ่งได้เรื่องหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตาม หน่วยงานและนักวิชาการแต่ละคน ได้แสดงแนวคิดเดียวกัน การเปรียบเทียบที่แตกต่างกัน เป็นต้นว่า พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 อธิบายว่า การเปรียบเทียบ หมายถึง การพิจารณาเทียบเคียงให้เห็นถึงลักษณะที่เหมือนกัน หรือแตกต่างกัน ส่วน นิภภัทร นกชัยภูมิ ได้เสนอหลักการคิดเปรียบเทียบ 3 หัวข้อ ได้แก่ (1) หลักการเทียบเคียง (2) หลักการจำแนกแยกแยะตามเกณฑ์ และ (3) หลักการคิดยึดหยุ่น ขณะที่ เกรียงศักดิ์ เกรียงศักดิ์ กล่าวถึง หลักการคิดเชิงเปรียบเทียบ ไว้ 3 ประการ ได้แก่ (1) กำหนดวัตถุประสงค์ของการเปรียบเทียบ (2) กำหนดเกณฑ์ การเปรียบเทียบ และ (3) แยกแยะรายละเอียดของแต่ละเกณฑ์เปรียบเทียบ และ ตอบวัตถุประสงค์ สำหรับสมนึก ขุนทอง เห็นว่า การคิดเชิงเปรียบเทียบ หมายถึง การพิจารณา เทียบเคียงความเหมือน และ/หรือ ความแตกต่าง ระหว่างสิ่งนั้นกับสิ่งอื่น ๆ

ผู้ศึกษาได้นำความหมายของคำว่า การเปรียบเทียบ ของพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 มาเป็นพื้นฐานหรือเป็นแนวทางหลักในการกำหนดความหมาย ของคำว่า การเปรียบเทียบ ที่ใช้ในที่นี้ โดยหมายถึง การพิจารณาเทียบเคียงให้เห็นถึงลักษณะที่เหมือนกัน หรือแตกต่างกันระหว่างสิ่งหนึ่งกับสิ่งอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเทียบเคียงการบริหาร จัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลคอกำใต้กับโรงพยาบาลจุฬาภรณ์ในจังหวัดพะเยา สำหรับเหตุผลที่ผู้ศึกษาได้นำความหมายของพจนานุกรมดังกล่าวมาใช้เป็นพื้นฐานหรือ

แนวทางหลักในการกำหนดความหมายเนื่องจากผู้ศึกษาเห็นว่า เป็นการให้ความหมายที่ชัดเจน เข้าใจง่าย และสะดวกต่อการนำไปประยุกต์ใช้

1.2 แนวคิดหรือความหมายของการบริหารจัดการ สำหรับคำว่า “การบริหารจัดการ” นี้ เป็นกระบวนการที่มีการใช้กันมาเนื่นนานแล้ว เพียงแต่คำที่ใช้เรียกนั้นอาจแตกต่างกันไปตามยุค สมัย หรือตามพัฒนาการของคำ เช่น ในสมัยสุโขทัยใช้คำว่า “การปกครอง” สมัยอาณ铂 ถนน กิตติจาร เป็นนายกรัฐมนตรี ใช้คำว่า “การบริหารการพัฒนา” พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ใช้คำว่า “การพัฒนา” พลเอกชาติชาย ชุมหะวัณ ใช้คำว่า “การบริหารและการจัดการ” พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร นำคำว่า “การบริหารจัดการ” มาใช้อย่างกว้างขวาง พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ ก็ได้นำคำว่า “การบริหารจัดการ” มาใช้เช่นกัน จนถึงปัจจุบัน ได้ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการตามแนว ทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ในอนาคตอาจมีแนวโน้มว่าจะเกิดคำใหม่ขึ้นมาอีก เช่น การ บริหารการบริการ การบริหารธุรกิจสำหรับการบริหารความรู้ผู้ดูแล กระบวนการบริหารคุณธรรม และ การบริหารการเมือง เป็นต้น ซึ่งในปัจจุบันมีนักวิชาการได้ให้แนวคิดหรือความหมายของการ บริหารจัดการ ดังนี้

ธงชัย สันติวงศ์ (2543: 21-22) ในหนังสือ เรื่อง “องค์การและการบริหาร” ได้ กล่าวถึงลักษณะของงานบริหารจัดการ ไว้ 3 ด้าน คือ

1. ในด้านที่เป็นผู้นำหรือหัวหน้างาน งานบริหารจัดการ หมายถึง การหน้าที่ ของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่ปฏิบัติตนเป็นผู้นำภายใต้องค์การ
2. ในด้านของการกิจกรรมที่ต้องทำ งานบริหารจัดการ หมายถึง การจัดระเบียบ ทรัพยากรต่าง ๆ ในองค์การ และการประสานกิจกรรมต่าง ๆ เข้าด้วยกัน
3. ในด้านของความรับผิดชอบ งานบริหารจัดการ หมายถึง การต้องทำให้งาน ต่าง ๆ สำเร็จลุล่วงไปด้วยคีด้วยการอาศัยบุคคลต่าง ๆ เข้าด้วยกัน

วิรช วิรชันภิวารรณ (2548: 16-17) ในหนังสือ เรื่อง “แนวทางการตอบข้อสอบ และกรอบแนวคิดทางสังคมศาสตร์” ซึ่งได้พัฒนา หรือปรับเปลี่ยนกระบวนการบริหารที่เรียกว่า **POSDCoRB** มาเป็น **PAMS-POSDCoRB** และนำมาใช้จัดกลุ่มหรือจัดกลุ่มปัญหาด้านการบริหาร จัดการ ซึ่งครอบคลุมมากถึง 11 ด้าน/ขั้นตอน ปัญหา ดังต่อไปนี้

1. นโยบาย (Policy) หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับหลัก และวิธีปฏิบัติที่หน่วยงานของ รัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน รวมถึงวิสัยทัศน์หรือลักษณะของการ วางแผนการบริหารงาน หรือการพัฒนาหน่วยงานของรัฐ ไว้ในอนาคตในช่วงระยะเวลาที่ กำหนด

2. อำนาจหน้าที่ (Authority) หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบที่กฎหมายอนุญาตให้หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐ
 3. คุณธรรมหรือจริยธรรม (Morality) หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับธรรมาภิบาลที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติในการบริหารงานของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐ
 4. จิตวิญญาณ (Spirit) หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับจิตวิญญาณของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นไปเพื่อผลประโยชน์ของส่วนรวม
 5. การวางแผน (Planning) หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับกระบวนการวางแผนของหน่วยงานของรัฐ
 6. การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับรูปแบบ โครงสร้าง และการจัดส่วนราชการของหน่วยงานของรัฐ
 7. การบริหารงานบุคคล หรือการจัดการทรัพยากรมนุษย์ (Staffing) หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานที่เกี่ยวกับบุคลากรของหน่วยงานของรัฐทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำ
 8. การอำนวยการ (Directing) หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับการบังคับบัญชาความคุณและรับผิดชอบการบริหารงานของหน่วยงานของรัฐ
 9. การประสานงาน (Coordinating) หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ภายในระหว่างหน่วยงานด้วยกัน ระหว่างหน่วยงานกับบุคคล และระหว่างบุคคลด้วยกัน รวมทั้งความสัมพันธ์ภายนอกระหว่างหน่วยงานด้วยกัน และระหว่างหน่วยงานกับบุคคลภายนอกหน่วยงาน
 10. การรายงาน (Reporting) หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับการรายงานเสนอความเห็น หรือยื่นเรื่อง และการควบคุมตรวจสอบ และการประเมินผลการบริหารงานของหน่วยงานของรัฐจากภายในภายนอก
 11. การงบประมาณ (Budgeting) หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับการคลัง การงบประมาณ รายได้และรายจ่ายของหน่วยงานของรัฐ กล่าวได้ว่า การจัดคลุ่มปัญหาข้อนี้ มีลักษณะเด่น คือ เป็นการนำความรู้หรือนำลักษณะสำคัญของการบริหารจัดการมาใช้ เน้นการศึกษาปัญหาในเชิงบริหารจัดการ โดยใช้กรอบแนวคิด มุ่งมั่ง หรือให้ความสำคัญกับการศึกษาปัญหาในลักษณะที่เป็นนักบริหารจัดการที่นำความรู้ด้านการบริหารจัดการมาปรับใช้
- วิรช วิรชันภาระ (2548: 5) ในหนังสือ เรื่อง “การบริหารจัดการและการบริหารการพัฒนาขององค์กรตามรัฐธรรมนูญและหน่วยงานของรัฐ” ได้ให้ความหมายไว้ว่า การบริหารจัดการ (management administration) การบริหารการพัฒนา (development administration)

แม้กระทั่งการบริหารการบริการ (service administration) แต่ละคำมีความหมายคล้ายคลึงหรือไม่ เกี่ยวกันที่เห็นได้อย่างชัดเจนมืออย่างน้อย 3 ส่วน คือ หนึ่ง ส่วนเป็นแนวทางหรือวิธีการบริหารงานภาครัฐที่หน่วยงานของรัฐ และ/หรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ นำมาใช้ในการปฏิบัติราชการเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารราชการ สอง มีกระบวนการบริหารงานที่ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ การคิด (thinking) หรือการวางแผน (planning) การดำเนินงาน (acting) และการประเมินผล (evaluating) และ สาม มีจุดหมายปลายทาง คือ การพัฒนาประเทศไปในทิศทางที่ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น รวมทั้งประเทศตามที่มีความเจริญก้าวหน้าและมั่นคงเพิ่มขึ้น สำหรับส่วนที่แตกต่างกัน คือ แต่ละคำมีจุดเน้นต่างกัน กล่าวคือ การบริหารจัดการเน้นเรื่องการนำแนวคิด การจัดการของภาคเอกชนเข้ามาใช้ในการบริหารราชการ เช่น การมุ่งหวังผลกำไร การแข่งขัน ความรวดเร็ว การตลาด การประชาสัมพันธ์ การจูงใจด้วยค่าตอบแทน การลดขั้นตอน และการลดพิธีการ เป็นต้น ในขณะที่การบริหารการพัฒนาให้ความสำคัญเรื่องการบริหารรวมทั้งการพัฒนานโยบาย แผน แผนงาน โครงการ (policy, plan, program, project) หรือกิจกรรมของหน่วยงาน ของรัฐ ส่วนการบริหารการบริการเน้นเรื่องการอำนวยความสะดวกและการให้บริการแก่ประชาชน

วิรช วิรชันนิภาวรรณ (2551: 89-91) ในบทความเรื่อง “การวิเคราะห์เบรเยนเพียงความหมายของการบริหาร การจัดการ การบริหารการพัฒนา และการบริหารจัดการ” ยังได้อธิบายว่า การบริหารจัดการ (management administration) นำไปใช้ทั้งในหน่วยงานและบุคลากรของภาครัฐและภาคเอกชน เป็นการผสมผสานแนวคิดการบริหารภาครัฐและการจัดการภาคเอกชนเข้าด้วยกัน ถ้านำคำนี้ไปใช้ในหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้ชัดเจนมากขึ้น อาจใช้คำว่า การบริหารจัดการภาครัฐ (public management administration) ในต่างประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา สาธารณรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และแคนาดา ได้นำคำว่า การบริหารจัดการ ซึ่งตรงกับคำว่า management administration มาใช้ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เช่น ใช้ในวงการศึกษาหรือมหาวิทยาลัย ในหน่วยงานของรัฐ และในหน่วยงานของเอกชน ตัวอย่างเช่น

1. หนังสือ เรื่อง “Union-Management Administration of Employee Training: the Experience of Tennessee Valley Authority” เขียนโดย William J. McGlothlin ในปี ค.ศ. 1943

2. หนังสือ เรื่อง “Organizational Management Administration for Athletic Program” เขียนโดย Thomas M. Kinder จัดพิมพ์โดย Eddie Bowers Publishing, U.S.; พิมพ์ครั้งที่ 4, ธันวาคม ค.ศ. 1998

3. หนังสือ เรื่อง “Guide to Collection Development and Management Administration, Organization, and Staffing” เขียนโดย Mary H. Munroe, John M. Haar, Peggy

Johnson จัดพิมพ์โดย Lanham, Md.: Scarecrow Press, 2001

4. วารสาร “Educational Management Administration & Leadership” Tony Bush (บรรณาธิการ) จาก University of Lincoln, UK (สหราชอาณาจักร) จัดพิมพ์โดย Sage Publications และได้ความร่วมมือจาก British Educational Leadership, Management & Administration Society, 2005-2007

5. มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้นำคำว่า management administration มาใช้ เช่น

5.1 FairLeigh Dickinson University ในแคนาดา (Vancouver)

ประเทศแคนาดา

5.2 Missouri State University ในมลรัฐนิสซูเซอร์ฟ สหรัฐอเมริกา

5.3 Villanova University ในมลรัฐเพนซิลเวเนีย สหรัฐอเมริกา

5.4 University of Northwestern Connecticut ในมลรัฐคอนเนติคัต

สหรัฐอเมริกา

5.5 University of West Texas A&M ในมลรัฐเท็กซัส สหรัฐอเมริกา

5.6 University of Southwestern Medical Center ในเมืองดัลลัส (Dallas)

มลรัฐเท็กซัส สหรัฐอเมริกา

6. หน่วยงานของรัฐหรือหน่วยราชการของสหรัฐอเมริกา ได้นำมาใช้ เช่น

6.1 กระทรวงสิ่งแวดล้อม (Department of the Environment) ในมลรัฐ

แมริแลนด์

6.2 หน่วยการปกครองท้องถิ่น คือ Jackson County ในมลรัฐฟลอริดา

7. หน่วยงานของเอกชน ในสหรัฐอเมริกา

7.1 บริษัท Hewlett Packard

7.2 บริษัท คอมพิวเตอร์ของเอกชน ชื่อ Novell

7.3 บริษัท คอมพิวเตอร์ของเอกชน ชื่อ Knowledgestorm

7.4 บริษัท Gemalto

7.5 บริษัท ViaNett

วิรัช วิรชันภิภาวรรณ (2551: 31) ในหนังสือ เรื่อง “การพัฒนาเมืองและชนบท ประยุกต์” ได้ให้ความหมายของการบริหารจัดการ หมายถึง “การดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานใด ๆ ของหน่วยงานของรัฐ และ/หรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ (ถ้าเป็นหน่วยงานภาครัฐ หมายถึง ของ หน่วยงาน และ/หรือ บุคคล) ที่เกี่ยวข้องกับคน สิ่งของ และหน่วยงาน”

สรุป หลังจากที่ผู้ศึกษาได้ทบทวนวรรณกรรมหรือแนวคิดเกี่ยวกับคำว่า การบริหารจัดการของนักวิชาการ และได้นำเสนอไว้ข้างต้น พบว่า นักวิชาการ ได้ให้ความหมายของการบริหารจัดการ ไว้แตกต่างกัน เช่น 郷梓 สันติวงศ์ บรรยายถึงลักษณะของงานบริหารจัดการ ไว้เพียง 3 ด้าน คือ (1) ด้านที่เป็นผู้นำหรือหัวหน้างาน (2) ด้านของการกิจหรือสิ่งที่ต้องทำ และ (3) ด้านของความรับผิดชอบ ขณะที่ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ ได้ให้ความหมายของการบริหารจัดการ ไว้มากโดยครอบคลุมถึง 11 ด้าน คือ (1) การบริหารนโยบาย (2) การบริหารอำนาจหน้าที่ (3) การบริหารคุณธรรม (4) การบริหารที่เกี่ยวข้องกับสังคม (5) การวางแผน (6) การจัดองค์การ (7) การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (8) การอำนวยการ (9) การประสานงาน (10) การรายงาน และ (11) การงานประมาณ

เมื่อเป็นเช่นนี้ ผู้ศึกษาได้นำแนวคิดหรือความหมายของคำว่า การบริหารจัดการ ของ วิรัช วิรัชนิกาวรรณ ข้างต้นมาใช้เป็นพื้นฐานหรือแนวทางหลักในการกำหนดความหมายของ คำว่า การบริหารจัดการ ที่เป็นความคิดเห็นของผู้ศึกษาเองและใช้ในการศึกษารั้งนี้ โดยหมายถึง การดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานใด ๆ ของโรงพยาบาลดูกองคำได้และ โรงพยาบาลจุฬาภรณ์จังหวัดพระยา นำมาใช้ในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง พัฒนา หรือสร้างความสุขความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและ ยั่งยืนให้แก่ประชาชนและประเทศชาติ สำหรับเหตุผลที่ผู้ศึกษานำความหมายของการบริหารจัดการ ของ วิรัช วิรัชนิกาวรรณ มาใช้เป็นพื้นฐานหรือแนวทางหลักในการกำหนดความหมาย เนื่องจากมี เนื้อหาสาระครอบคลุมการปฏิบัติงาน สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้สะดวก รวมทั้งสอดคล้องกับ การปฏิบัติงานให้บริการของ โรงพยาบาล และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ของการศึกษา ครั้งนี้

1.3 แนวคิดและความหมายของการให้บริการ มีนักวิชาการให้ความหมายในการบริหารการให้บริการแก่ประชาชนหรือการบริการองค์กรภาครัฐไว้ว่า “คนคุณ” ดังนี้

จิตตนันท์ เดชะคุปต์ (2538: 5-8) อ้างใน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช (2549: 7-5) เอกสารการสอนชุดวิชา “การบริหารองค์กรภาครัฐ” ได้นำเสนอสาระสำคัญของการให้บริการ ไว้ว่า การจัดให้หรือการนำเสนอการบริการอย่างโดยย่างหนึ่งเพื่อมอบให้หรือตอบสนองความต้องการของผู้มาขอใช้บริการ และการบริการ หมายถึง กิจกรรมหรือกระบวนการดำเนินการอย่างโดยย่างหนึ่งของบุคคลหรือองค์กรเพื่อตอบสนองความต้องการของบุคคลอื่นและก่อให้เกิดความพึงพอใจจากผลของการกระทำนั้น ซึ่งบริการที่ดีจะเป็นการกระทำที่ตอบสนองความต้องการของผู้ที่แสดงเจตจำนงให้ได้ตรงกับสิ่งที่บุคคลนั้นคาดหวังไว้ พร้อมทั้งให้บุคคลดังกล่าวเกิดความรู้สึกที่ดีและประทับใจต่อสิ่งที่ได้รับในเวลาเดียวกัน

ปรัชญา เวสารัชช์ (2546: 6) อ้างใน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2549: 7-23) เอกสารการสอนชุดวิชา “การบริหารองค์กรภาครัฐ” บรรยายสาระสำคัญของการให้บริการ ไว้ว่า

เป็นการให้การบริการประชาชนโดยหน่วยงานของรัฐเป็นการอำนวยความสะดวกที่หน่วยงานของรัฐจัดให้แก่ประชาชน ทั้งนี้ หน่วยงานอาจกำหนดให้ประชาชนไปรับบริการที่หน่วยงานของรัฐ หรืออาจส่งเจ้าหน้าที่ออกไปให้บริการในจุดที่สะดวกสำหรับประชาชนก็ได้

วิลเลียม เอช. ลูซี เด่นนิช กิลเบิร์ก และกัทเทอร์ เอส. เบิร์กเอด (William H. Lucy, Dennis Gilbert and Guthrie S. Birkhead) (1977: 988) ในหนังสือ เรื่อง “Equity in Local Service Distribution” ได้อธิบายสาระสำคัญของการให้บริการ ไว้ว่า การบริการมีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ ได้แก่ (1) ปัจจัยนำเข้า (inputs) หรือทรัพยากร อันได้แก่ บุคลากร ค่าใช้จ่าย อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (2) กิจกรรม (activities) หรือกระบวนการ (process) ซึ่งเป็นกระบวนการของบริหารทรัพยากร (3) ผล (results) หรือผลผลิต (outputs) ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากกระบวนการ และ (4) ความคิดเห็น (opinions) ต่อผลกระทบ (impacts) ซึ่งหมายถึงความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการให้บริการที่ได้รับ

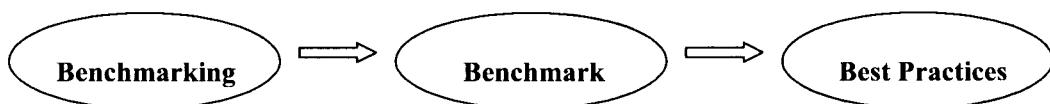
สรุป จากการศึกษาความหมายของการให้บริการข้างต้น นักวิชาการทั้งหลายได้ให้สาระสำคัญหรือความหมายของการให้บริการที่แตกต่างกัน กล่าวคือ วิลเลียม เอช. ลูซี เด่นนิช กิลเบิร์กเอด และกัทเทอร์ เอส. เบิร์กเอด เห็นว่า ประกอบ 4 ประการ (1) ปัจจัยนำเข้า (2) กิจกรรม หรือกระบวนการ (3) ผล หรือผลผลิต และ (4) ความคิดเห็นต่อผลกระทบ ซึ่งเป็นกระบวนการให้บริการที่ยังไม่ครอบคลุมทั้งหมด และยังขาดการให้ความสำคัญของผู้รับบริการ ในขณะที่จิตตนันท์ เดชะคุปต์ ได้อธิบายการให้บริการ หมายถึง การจัดให้หรือการนำเสนอการบริการอย่างโดยย่างหนึ่งเพื่อมอบให้หรือตอบสนองความต้องการของผู้มาขอใช้บริการ ผ่านปรัชญา เวสารัชช์ กล่าวว่า การให้บริการ เป็นการให้การบริการประชาชนโดยหน่วยงานของรัฐเป็นการอำนวยความสะดวกที่หน่วยงานของรัฐจัดให้แก่ประชาชนที่เล็งเห็นความสะดวกของผู้รับบริการ

ผู้ศึกษาได้นำความหมายของการให้บริการของ วิลเลียม เอช. ลูซี เด่นนิช กิลเบิร์ก และกัทเทอร์ เอส. เบิร์กเอด รวมทั้ง จิตตนันท์ เดชะคุปต์ และ ปรัชญา เวสารัชช์ ผสมผสานกันแล้วกำหนดเป็นความหมายของคำว่า การให้บริการประชาชน โดยหมายถึง “การอำนวยความสะดวก ความสม่ำเสมอ ความเสมอภาค ความประหยด และสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การให้บริการของโรงพยาบาลดูกำดำเนินการและโรงพยาบาลลุน” สำหรับเหตุผลที่ผู้ศึกษาได้นำแนวคิดหรือความหมายของการให้บริการของนักวิชาการทั้ง 3 คนมาใช้เป็นพื้นฐานในการกำหนดความหมาย เนื่องจากเป็นการให้ความหมายที่ครอบคลุม ครบถ้วน ชัดเจน เข้าใจง่าย และสะดวกในการนำไปประยุกต์ใช้ รวมทั้งนำไปปรับใช้ได้อย่างสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยของการศึกษารั้งนี้

2. แนวคิดเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการด้วยการเปรียบเทียบที่เรียกว่า เบ็นช์มาร์คกิ้ง (Benchmarking) หรือ กรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ้ง

ในการศึกษาระนี้ ได้นำแนวคิดหรือความหมายของแนวทางการบริหารจัดการด้วยการเปรียบเทียบที่เรียกว่า เบ็นช์มาร์คกิ้ง หรือกรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ้ง เป็นกรอบแนวคิดสำคัญ แนวคิดดังกล่าวได้มาจาก การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

บุญดี บุญญาภิ แและกมลวรรณ ศิริพานิช (2545: 9-11) ในหนังสือ เรื่อง “Benchmarking ทางลัดสู่ความเป็นเลิศทางธุรกิจ” ได้ให้ความหมายของ เป็นช์มาร์คกิ้ง ไว้ว่า Benchmark หมายถึง best-in-class คือ เก่งที่สุดหรือดีที่สุดระดับโลกอันจะเป็นต้นแบบที่จะใช้วัดเพื่อเปรียบเทียบ ความสามารถของตนเอง ส่วน Benchmarking คือ วิธีการในการวัดและเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์ บริการ และวิธีการปฏิบัติกับองค์กรที่สามารถทำได้ดีกว่า เพื่อนำผลการเปรียบเทียบมาใช้ในการปรับปรุง องค์กรของตนเพื่อมุ่งความเป็นเลิศทางธุรกิจ และ Best Practices คือ วิธีการปฏิบัติที่ทำให้องค์กรประสบความสำเร็จ หรืออาจกล่าวได้ว่าคือวิธีการที่ทำให้องค์กรสู่ความเป็นเลิศ ก่อตัวคือ กระบวนการทำ Benchmarking นำไปสู่การค้นพบผู้ที่เป็น Benchmark หรือผู้ปฏิบัติได้ดีที่สุดว่าเป็น ไคร และผู้ที่เป็น Benchmark สามารถตอบคำถามเราได้ว่า Best Practices หรือวิธีการปฏิบัติที่ดีที่สุด ที่นำไปสู่ความเป็นเลิศนั้นเขาทำได้อย่างไรซึ่งแสดงความสัมพันธ์ได้ดังนี้

ที่มา : บุญดี บุญญาภิ แและกมลวรรณ ศิริพานิช (2545: 11) ในหนังสือ เรื่อง “Benchmarking ทางลัดสู่ความเป็นเลิศทางธุรกิจ”

วิรัช วิรัชนิภารรณ (2553: 26-28) ในหนังสือ เรื่อง “หลักการและเทคนิคการเขียนงานวิจัย วิทยานิพนธ์ และรายงาน” การบริหารจัดการด้วยการเปรียบเทียบ ที่เรียกว่า เบ็นช์มาร์คกิ้ง (Benchmarking) หรือ กรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ้งที่ประกอบด้วย 5 ประการ ได้แก่ (1) ด้านผลการปฏิบัติงาน (Result) (2) ด้านกระบวนการดำเนินงาน (Process) (3) ด้านการผลิตภัณฑ์ (Product) (4) ด้านความพึงพอใจของประชาชน (Satisfaction) และ (5) ด้านยุทธศาสตร์ (Strategy)

การบริหารจัดการด้วยการเปรียบเทียบ เป็นการบริหารจัดการแนวทางหนึ่งที่บุคคลหรือหน่วยงานให้ความสำคัญกับการนำการบริหารจัดการของบุคคลหรือหน่วยงานที่เป็นคู่แข่งหรือที่ไม่ใช่คู่แข่งมาเปรียบเทียบกับการบริหารจัดการของบุคคลหรือหน่วยงานของตนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาหรือปรับปรุงการบริหารจัดการของหน่วยงานของตนให้มีประสิทธิภาพเท่าเทียมหรือเหนือกว่าการบริหารจัดการของหน่วยงานที่นำมาเปรียบเทียบ กล่าวอีกอย่างหนึ่ง เป็นการบริหารจัดการที่อาจเริ่มจาก (1) การศึกษาและประเมินผลบุคคลหรือหน่วยงานของตัวเองว่ามีการบริหารจัดการอยู่ในระดับไหน (2) การศึกษาว่ามีบุคคลหรือหน่วยงานนั้นได้ดำเนินการอย่างไร (3) การนำการบริหารจัดการของบุคคลหรือหน่วยงานนั้นมาเปรียบเทียบกับการบริหารจัดการของบุคคลหรือหน่วยงานของตัวเอง และ (4) การศึกษาว่าจะทำอย่างไรให้บุคคลหรือหน่วยงานของตัวเองมีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในระดับเท่าเทียมกัน สูงกว่า หรือกี่กว่าบุคคลหรือหน่วยงานที่นำมาเปรียบเทียบนั้น ในการเปรียบเทียบนั้น อาจนำหน่วยงานภายในด้วยกัน หรือนำหน่วยงานภายนอกมาเปรียบเทียบก็ได้ ในเวลาเดียวกัน บุคคลหรือหน่วยงานที่มีอำนาจหรือที่รับผิดชอบจำเป็นต้องกำหนดตัวชี้วัดการบริหารจัดการเพื่อนำมาใช้ในการเปรียบเทียบด้วย

ในทางปฏิบัติปรากฏว่า ตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่แต่ละหน่วยงานนำมาใช้ในการเปรียบเทียบนั้น ย่อมแตกต่างกันไป โดยความแตกต่างของตัวชี้วัดอาจเกิดจาก (1) บุคคล เช่น ผู้บริหารระดับสูง หรือหน่วยงานที่มีอำนาจทำการเปรียบเทียบ (2) การเลือกใช้ตัวชี้วัด เช่น จะเลือกใช้ตัวชี้วัดใดหรือเน้นตัวชี้วัดใด (3) การกำหนดขอบเขตหรือจุดเน้นของการเปรียบเทียบ (4) ลักษณะของผลิตภัณฑ์หรือสินค้าและการให้บริการของหน่วยงาน (5) สภาพแวดล้อมภายนอกและภายนอกของแต่ละหน่วยงาน รวมตลอดทั้ง (6) งบประมาณ และระยะเวลาที่ดำเนินการเปรียบเทียบ อย่างไรก็ตาม ในที่นี้ได้กำหนดตัวชี้วัดการบริหารจัดการด้วยการเปรียบเทียบโดยจัดแบ่งตามวัตถุประสงค์ของบุคคลหรือหน่วยงานที่มีอำนาจทำการเปรียบเทียบ ซึ่งอาจมีวัตถุประสงค์ให้กำหนดตัวชี้วัดการบริหารจัดการด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน จาก 5 ตัวอย่างข้างล่างนี้

1. การเปรียบเทียบด้านผลการปฏิบัติงาน (result benchmarking) หมายถึง การเปรียบเทียบผลกำไร จำนวนสินค้าและบริการทั้งหมด ส่วนแบ่งตลาด หรือจำนวนผู้รับบริการ เป็นต้น
2. การเปรียบเทียบด้านกระบวนการดำเนินงาน (process benchmarking) เป็นการเปรียบเทียบขั้นตอนการดำเนินงานหรือปฏิบัติงานในการผลิตสินค้า และ/หรือ บริการของหน่วยงาน เช่น ขั้นตอนการให้บริการทั้งก่อนและหลังการขาย ขั้นตอนการประชาสัมพันธ์ ตลอดทั้งขั้นตอนการควบคุม การตรวจสอบ และการประเมินผลการดำเนินงาน เป็นต้น

3. การเปรียบเทียบด้านผลิตภัณฑ์ (product benchmarking) เป็นการเปรียบเทียบคุณภาพหรือมาตรฐานของผลิตภัณฑ์หรือสินค้า และ/หรือ บริการของหน่วยงาน

4. การเปรียบเทียบด้านความพึงพอใจของประชาชน (satisfaction benchmarking) หมายถึง การเปรียบเทียบว่าผู้รับบริการพึงพอใจสินค้า หรือบริการของหน่วยงานหรือบุคลากรของหน่วยงานมากน้อยเพียงใด เปรียบเทียบปัจจัยที่ทำให้ผู้รับบริการพึงพอใจและไม่พึงพอใจ พร้อมทั้งเหตุผล เป็นต้น

5. การเปรียบเทียบด้านบุทธศาสตร์ (strategy benchmarking) หมายถึง การเปรียบเทียบกลยุทธ์หรือบุทธศาสตร์ในการดำเนินงานของผู้บริหารระดับสูง ซึ่งอาจรวมทั้งวิถีทัศน์ และวัตถุประสงค์หลักของหน่วยงานด้วย

ในการเปรียบเทียบนี้ บุคคลหรือหน่วยงานที่มีอำนาจในการเปรียบเทียบอาจกำหนดให้นำหน่วยงานภายในหรือภายนอกมาเปรียบเทียบก็ได้ หน่วยงานที่นำมาเปรียบเทียบดังกล่าว แบ่งเป็น 4 หน่วยงาน ดังนี้

1. การเปรียบเทียบกับหน่วยงานภายใน (internal benchmarking) หมายถึง การนำหน่วยงานภายในด้วยกัน หรือหน่วยงานในเครือเดียวกันมาเปรียบเทียบ เช่น (1) การนำการบริหารจัดการด้านการอำนวยความสะดวก และให้บริการแก่ประชาชนของตำรวจครบาลมาเปรียบเทียบ กับตำรวจภูธร (2) การนำการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของตำรวจและหมู่บ้านมาเปรียบเทียบกับองค์กรบริหารส่วนตำบล อันเป็นการนำหน่วยงานภายในที่สังกัดกระทรวงมหาดไทยด้วยกันมาเปรียบเทียบกัน และ (3) การนำการบริหารจัดการของเทศบาล 2 แห่งในจังหวัดเดียวกัน ซึ่งล้วนเป็นหน่วยงานภายในของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมาเปรียบเทียบกัน เป็นต้น

2. การเปรียบเทียบกับหน่วยงานคู่แข่ง (competitive benchmarking) หมายถึง การนำหน่วยงานคู่แข่งที่ผลิตสินค้าหรือให้บริการประเภทเดียวกันมาเปรียบเทียบ เช่น การนำการบริหารจัดการของบริษัทผลิต NTN ที่มียอดขายสูงสุดมาเปรียบเทียบกับบริษัทซึ่งมียอดขายในลำดับรอง การนำการบริหารจัดการของจังหวัดหลัก เช่น เชียงใหม่ มาเปรียบเทียบกับจังหวัดรองในภาคเดียวกัน และการนำการบริหารจัดการของจังหวัดหลัก 2 ภาค เช่น เชียงใหม่และขอนแก่น มาเปรียบเทียบกัน เป็นต้น

3. การเปรียบเทียบกับหน่วยงานประเภทเดียวกัน (industry benchmarking) หมายถึง การนำหน่วยงานที่อยู่ในอุตสาหกรรมหรือนิลักษณะงานประเภทเดียวกัน แต่ไม่ใช่หน่วยงานคู่แข่ง โดยตรงมาเปรียบเทียบ ตัวอย่างเช่น การนำการบริหารจัดการของบริษัทผลิตโทรศัพท์มือถือมาเปรียบเทียบกับบริษัทผลิตโทรศัพท์พื้นฐานหรือโทรศัพท์มือถือ การนำการบริหาร

จัดการของบริษัทผลิตผลไม้กระป่องมาเปรียบเทียบกับบริษัทผลิตปลากระป่อง หรือการนำการบริหารจัดการของสำนักงานศาลยุติธรรมมาเปรียบเทียบกับสำนักงานศาลธนบุรี เป็นต้น

4. การเปรียบเทียบกับหน่วยงานที่มีหน้าที่เฉพาะ (generic benchmarking and functional benchmarking) หมายถึง การนำหน่วยงานใด ๆ ก็ตาม (generic) ที่มีความเป็นเลิศ หรือ มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (functional) มาเปรียบเทียบ เช่น หน่วยงานที่เชี่ยวชาญด้านการให้บริการประชาชนด้วยความสะดวก รวดเร็ว และประทับใจ เป็นต้น

เบื้อง คาร์ลอฟ (Bang Carlof) (2544: 28-32) กล่าวใน ณัฐพงศ์ เกศมาริน แปลและเรียนรู้เรื่อง “หนังสือ คู่มือวิธีเทียบเคียง-แข่งดี Benchmarking เบื้อง คาร์ลอฟ” ใช้คำว่า “การเทียบเคียง-แข่งดี” แทน Benchmarking ซึ่งก็ให้ความหมายสอดคล้องกัน โดยยกตัวว่า เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับปัจจัย 3 ประการ คือ

1. การเปรียบเทียบประสิทธิภาพและกระบวนการกับตัวอย่างที่ดี รวมถึงการเรียนรู้ที่โดดเด่นจากตัวอย่างนั้น ๆ

2. การสนับสนุนให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่จะนำไปสู่การสร้างคุณค่าแก่ลูกค้าด้วยการพัฒนาและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

3. การเป็นหัวใจสำคัญที่จะช่วยให้องค์กรสามารถเลี้ยงเห็นโอกาสที่จะสร้างความเดิบโตทางธุรกิจด้วยการเปรียบเทียบกระบวนการทำงานของตัวเองกับตัวอย่างที่ดี

สำหรับเหตุผลที่ผู้ศึกษานำกรอบแนวคิดการบริหารจัดการด้วยการเปรียบเทียบที่เรียกว่า เป็นชั้มาร์คกิ้ง หรือกรอบแนวคิดเป็นชั้มาร์คกิ้ง มาใช้เป็นกรอบแนวคิดหลักในการศึกษาครั้งนี้ เนื่องจากเป็นกรอบแนวคิดที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยของการศึกษาครั้งนี้ และเหมาะสมกับการเปรียบเทียบในการบริหารจัดการด้านให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลอก คำได้กับโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ จังหวัดพะเยา ประสบผลสำเร็จ ผู้รับบริการได้รับการบริการที่มีมาตรฐาน ประสิทธิภาพ และเกิดความพึงพอใจในการรับบริการ ผู้ศึกษาเห็นว่า แนวทางการบริหารจัดการตามกรอบแนวคิดเป็นชั้มาร์คกิ้ง เป็นกรอบแนวคิดที่มีความเหมาะสมที่จะนำมาศึกษา เมื่อเปรียบเทียบกับกรอบแนวคิดอื่น ๆ บางกรอบแนวคิดมีกระบวนการบริหารจัดการ ไม่ครบถ้วน และบางกรอบแนวคิด เกินความจำเป็นในการศึกษาครั้งนี้ โดยได้เปรียบเทียบ ตามตาราง 2.1 ดังนี้

ตารางที่ 2.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบกรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิด การวิจัย		กระบวนการบริหารจัดการ				
1. การบริหารจัดการ ด้วยการเปรียบเทียบ ที่เรียกว่า เบื้องตัวร์ค กิ้ง (Benchmarking)	(1) ด้าน ผลการ ปฏิบัติงาน (Result)	(2) ด้าน กระบวนการ การดำเนินงาน (Process)	(3) ด้าน ผลิตภัณฑ์ ความพึง พอใจของ ประชาชน (Satisfaction)	(4) ด้าน ความพึง พอใจของ ผู้ให้ของ (Strategy)	(5) ด้าน ยุทธศาสตร์	
5 ด้าน						
2. การบริหารจัดการ หน่วยงานแบบสมดุล (Balanced Scorecard)		(1) ด้านการ เรียนรู้และการ เจริญเติบโต (learning and growth perspective)		(2) ด้าน ภายนอก องค์กร (external perspective)		(3) ด้าน ภายในองค์กร (internal perspective)
4 ด้าน						
3. สวอท (SWOT)			(3) โอกาส (Opportunity)	(1) จุดแข็ง (Strength)		
4 ด้าน			คือ ข้อดีหรือ ปัจจัยที่ สนับสนุน ภายนอก (4)	คือ ข้อดีหรือ ปัจจัยที่ สนับสนุน ภายใน (2)		
			ข้อจำกัดหรือ อุปสรรค (Threat)	คือ ข้อด้อยหรือ ปัจจัยที่ไม่ สนับสนุน ภายนอก		
			คือ ข้อด้อยหรือ ปัจจัยที่ไม่ สนับสนุน ภายนอก	คือ ข้อด้อยหรือ ปัจจัยที่ไม่ สนับสนุน ภายนอก		

หมายเหตุ การนำเสนอตารางที่ 2.1 ข้างบนนี้ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสำคัญและความครอบคลุมของกรอบแนวคิดหลักเพื่อเปรียบเทียบกับกรอบแนวคิดอื่นเท่านั้น

จากตารางวิเคราะห์เปรียบเทียบกรอบแนวคิดการวิจัยข้างต้น จะเห็นว่า กรอบแนวคิด การบริหารจัดการด้วยการ เปรียบเทียบ ที่เรียกว่า เป็นชั้มาร์คกิ้ง หรือกรอบแนวคิดเป็นชั้มาร์คกิ้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) ผลการปฏิบัติงาน (2) กระบวนการดำเนินงาน (3) ผลิตภัณฑ์ (4) ความพึงพอใจ ของประชาชน และ (5) ยุทธศาสตร์ กรอบคลุมขั้นตอนหรือกระบวนการบริหารจัดการด้านการ ให้บริการประชาชนมากกว่ากรอบแนวคิดอื่น และยังสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยในขณะที่ SWOT และ Balanced Scorecard ที่ต่างประกอบด้วย 4 ด้าน กรอบคลุมขั้นตอนหรือกระบวนการ บริหารจัดการด้านการ ให้บริการประชาชนน้อยกว่า

สรุป จากการศึกษาวรรณกรรมเกี่ยวกับกรอบแนวคิดการบริหารจัดการด้วยการ เปรียบเทียบ พนวจ บุญดี บุญญาภิ และความวรรณ ศิริพานิช กล่าวไว้ว่า Benchmarking คือ วิธีการในการวัดและเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์ บริการ และวิธีการปฏิบัติกับองค์กรที่สามารถทำได้ดีกว่าเพื่อนำผล การเปรียบเทียบมาใช้ในการปรับปรุงองค์กรของตนเพื่อมุ่งความเป็นเลิศทางธุรกิจ ขณะที่ เป็น かる์ลอฟ ให้ความสำคัญกับการเปรียบเทียบกับคู่แข่งที่เข้มแข็งที่สุดหรือริมหาที่ได้รับการ ยอมรับว่าเป็นผู้นำในอุตสาหกรรม ส่วน วิรัช วิรัชนิภาวรรณ กล่าวถึงกรอบแนวคิดเป็นชั้มาร์คกิ้ง 4 ด้านดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงนำมาใช้เป็นกรอบแนวคิดการวิจัยสำหรับการเปรียบเทียบการบริหารจัดการ ด้านการ ให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลดอกคำใต้กับโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ จังหวัดพะเยาในครั้งนี้ เนื่องจากประกอบด้วยสาระสำคัญ และมีขั้นตอนการบริหารจัดการด้านการ ให้บริการประชาชนที่ ครบถ้วน ชัดเจน และนำไปประยุกต์ใช้ได้ง่าย

3. แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการ ให้บริการ

ในการศึกษาเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการ ให้บริการประชาชนระหว่าง โรงพยาบาลดอกคำใต้กับโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ จังหวัดพะเยาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ค้นคว้ารวบรวมแนวคิด เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางพัฒนาการบริหารจัดการด้านการ ให้บริการประชาชนของนักวิชาการ หลากหลายคนมาเสนอไว้ดังนี้

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2542 ณ พระตำหนักจิตรลดารโหวาน ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการงบประมาณ ไว้ว่า “การควบคุม และตรวจสอบเงินแผ่นดินเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น เพื่อจะให้เงินแผ่นดินนี้คือเงินของประชาชนทั้งชาติ ผู้ทำงานนี้จึงต้องกำหนดแผนแก้ไขอยู่เป็นนิตย์ที่จะปฏิบัติหน้าที่ในความรับผิดชอบของตน ด้วย

ความอุตสาหพยาภยามด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและด้วยความละเอียดถี่ถ้วนระมัดระวังอย่างเต็มที่ เพื่อ มิให้เกิดความพลาดพลึงเสียหายและให้มั่นใจได้ว่าการใช้จ่ายเงินของแผ่นดินได้เป็นไปโดยบริสุทธิ์ และบังเกิดผลประโยชน์เต็มเม็ดเต็มหน่วย”

จิตตินันท์ เทชะคุปต์ (2545: 18-20) อ้างใน ศศิธร เอื้อใจ (2549: 45) สารนิพนธ์ หลักสูตรปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยครินครินทร์ วิโรฒ เรื่อง “การบริการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายกตามความคิดเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษาและครุวิชาการ” กล่าวว่า การจัดระบบการบริการให้มีคุณภาพจำเป็นต้องคำนึงถึง องค์ประกอบสำคัญ 7 ประการ ดังนี้

1. ความพึงพอใจของผู้รับบริการ การให้บริการที่ดีนั้นต้องมีเป้าหมายอยู่ที่ผู้รับบริการ เป็นหลักสำคัญ โดยผู้ให้บริการจะต้องถือเป็นหน้าที่โดยตรงที่จะต้องพยายามกระทำอย่างโดยย่าง หนึ่งให้ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจใหมากที่สุดเท่าที่จะทำได้

2. ความคาดหวังของผู้รับบริการ เมื่อผู้รับบริการมาติดต่อกันของค์การใด ๆ ก็มักจะ คาดหวังที่จะได้รับการบริการอย่างโดยย่างหนึ่ง ซึ่งผู้ให้บริการจำเป็นที่จะต้องรับรู้และเรียนรู้ เกี่ยวกับความคาดหวังพื้นฐาน และรู้จักสำรวจความคาดหวังเฉพาะของผู้รับบริการ

3. ความพร้อมในการบริการ ประสิทธิภาพของการบริการย่อมขึ้นอยู่กับความพร้อมที่ จะให้บริการในสิ่งที่ผู้รับบริการต้องการภายในเวลา และด้วยรูปแบบที่เป็นที่ต้องการ

4. ความมีคุณค่าของการบริการ คุณภาพของการให้บริการที่ตรงไปตรงมา พยายามที่ จะทำให้ผู้รับบริการชอบและถูกใจกับบริการที่ได้รับ ยอมแสดงถึงคุณค่าของการบริการที่คุ้มค่า สำหรับผู้รับบริการ

5. ความสนใจต่อการบริการ การให้ความสนใจอย่างจริงใจต่อผู้รับบริการทุกคนอย่าง ยุติธรรม หรือการให้บริการเท่าเทียมกัน นับเป็นหลักการของการบริการที่สำคัญที่สุด

6. ความมีไมตรีจิตในการบริการ การต้อนรับผู้รับบริการด้วยใบหน้ายิ้มเย้มแจ่มใส และท่าทีสุภาพอ่อนโยนของผู้ให้บริการ แสดงถึงอัธยาศัยของความเป็นมิตรและบรรยายกาศของการ บริการที่อ่อนอุ่น

7. ความมีประสิทธิภาพของการดำเนินงานบริการ ความสำเร็จของการบริการขึ้นอยู่กับ การบริการอย่างเป็นระบบที่มีขั้นตอนที่ชัดเจน เนื่องจากการบริการเป็นงานที่เกี่ยวข้องระหว่างคน กับคน การกำหนด “ประชญาการบริการ” หรือแผนในการให้บริการ และการพัฒนากลยุทธ์การ บริการเพื่อให้การบริการที่มีคุณภาพสม่ำเสมอ ยอมแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการบริการ

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่พระราชทานแก่ข้าราชการพลเรือน เนื่องในโอกาสวันข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2547 เมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2547 ณ พระตำหนักปีมุสุ วังไกลกังวล หัว Hin จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาจิตสำนึกในการปฏิบัติหน้าที่ราชการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไว้ว่า “ผู้ปฏิบัติราชการจำเป็นต้องรู้วิทยาการ รู้งาน และรู้ดีรู้ชัวร์อย่างกระจั่งชัด จึงจะสามารถปฏิบัติ บริหารงานในความรับผิดชอบให้ถูกต้องตามเก้าหมายและสัมฤทธิ์ผลที่เป็นประโยชน์ เป็นความเจริญที่แท้จริงและยั่งยืนทั้งแก่ตนเองและส่วนรวม”

วิรัช วิรชานิภาวรรณ (2552: 1-4) ในหนังสือ “แนวคิดทางรัฐประศาสนศาสตร์ : การประยุกต์ และการพัฒนา” ที่ให้ความสำคัญกับภาพรวมการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของไทย ที่สรุปสาระสำคัญ ได้ว่า

1. การสนับสนุนให้นำตัวชี้วัดการบริหารจัดการมาใช้ในการวิเคราะห์ วัด หรือประเมินผลการปฏิบัติงานและการให้บริการของหน่วยงานของรัฐ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ
2. การให้ความสำคัญกับคนหรือประชาชนผู้รับบริการเป็นศูนย์กลาง
3. การสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน ห้องถิ่นชุมชน และประชาสังคม
4. การนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาปรับใช้ในหน่วยงานของรัฐ
5. การพัฒนาบุคลากรของหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของหน่วยงานที่สนองผลประโยชน์ของประชาชนและส่วนรวม

วิรัช วิรชานิภาวรรณ (2553: 23) ในหนังสือ เรื่อง “หลักการและเทคนิคการเขียนงานวิจัย วิทยานิพนธ์ และรายงาน” ที่กล่าวว่าปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการประสบผลสำเร็จที่เรียกว่า 3M ได้แก่ (1) ปัจจัยด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Man) (2) ปัจจัยด้านการบริหารงบประมาณ (Money) และ (3) ปัจจัยด้านการบริหารจัดการทั่วไป (Management)

เฟเดอริก วินสโลว์ เทย์เลอร์ (Frederick Winslow Taylor) (1911) การบริหารงานเชิงศาสตร์ (scientific method) ที่ใช้กับโรงงานอุตสาหกรรม แนวคิดนี้สามารถนำมาประยุกต์ใช้ร่วมกับการบริการจัดการที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการในการบริหารจัดการภาครัฐ ได้ นักบริหารจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย ซึ่งฝ่ายบริหารมีหน้าที่

1. สร้างหลักการทำงานที่เป็นศาสตร์ (science) สำหรับการทำงานตามขั้นตอน
2. คัดเลือกคนงานตามกฎเกณฑ์เชิงศาสตร์เพื่อให้ได้คนเหมาะสมกับงาน คนแต่ละคนมีความถนัดไม่เหมือนกัน ผู้จัดการมีหน้าที่อนหมายงานที่คนงานแต่ละคนถนัดที่สุดและทำงานดีที่สุด
3. พัฒนาคนงานโดยสอนให้คนงานทำงานถูกต้องตามศาสตร์ หรือวิชาความรู้

4. สร้างบรรยากาศการร่วมมือในการทำงานอย่างลับที่มีผลกระทบว่างฝ่ายจัดการกับฝ่ายคนงาน

อัมราห์ม มาสโลว์ (Abraham Maslow) (1943: 370-396) ในหนังสือ เรื่อง “Psychological Review” กล่าวว่า มนุษย์มีความต้องการตามลำดับขั้น (hierarchy of needs) 5 ลำดับ ได้แก่ (1) ความต้องการทางกายภาพ (2) ความต้องการทางด้านความปลอดภัย (3) ความต้องการทางสังคม (4) ความต้องการมีเกียรติยศและได้รับการยกย่องจากสังคม และ (5) ความต้องการที่สูงสุดที่คาดหวังไว้

ชรูเดน และเซอร์แมน (Chruden and Sherman) (1968: 10-11) ในบทความเรื่อง “The Nature and Development of the Personnel Field” ให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรของหน่วยงาน ไว้ว่า การพัฒนาบุคลากรเป็นกระบวนการให้การศึกษาฝึกอบรมบุคลากรเพื่อให้เป็นบุคลากรที่เหมาะสมกับความต้องการขององค์การ ซึ่งการพัฒนานั้นคือ การพัฒนาการทำงานด้านทักษะและความรู้ ทัศนคติ และบุคลิกภาพ

เยอเชกเกล (Yechzekel) (1982: 707) ในบทความเรื่อง “Administration Coordination” ให้ความสำคัญกับการประสานงาน ไว้ว่า “กระบวนการที่ทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานดำเนินกิจกรรมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายได้สำเร็จ”

เดวิด ออสบอร์น และTED เกเบลอร์ (David Osborne and Ted Gaebler) (1992: 18) ในหนังสือ เรื่อง “Reinventing Government” ให้ความสำคัญกับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การปฏิรูประบบราชการ ไว้ว่า

1. ต้องการให้ระบบราชการทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงมากกว่าให้ระบบราชการลงมือทำงานเอง (a catalytic government)

2. ต้องการให้ระบบราชการเป็นระบบที่ชุมชนเป็นเจ้าของ และเป็นระบบราชการที่มีอ่อนไหวต่อสิ่งแวดล้อม เช่น ป่าไม้ น้ำ ดิน เป็นต้น ไม่ใช่ระบบราชการที่มุ่งเน้นการผลิตมากกว่าที่จะเป็นกลไกให้บริการแต่อย่างเดียว (a community-owned government)

3. ต้องการให้ระบบราชการมีลักษณะของการแข่งขันการให้บริการสาธารณะ (a competitive government)

4. ต้องการให้ระบบราชการเป็นระบบที่ขับเคลื่อนด้วยภารกิจมากกว่าขับเคลื่อนด้วยภาระ (a mission-driven government)

5. ต้องการให้ระบบราชการเป็นระบบที่ให้ความสำคัญต่อผลของการปฏิบัติงานมากกว่าสนับสนุน ปัจจัยนำเข้าทางการบริหารงาน และขั้นตอนการทำงานทั้งหลาย (a results oriented government)

6. ต้องการให้ระบบราชการเป็นระบบที่มุ่งสนองตอบต่อการเรียกร้องของลูกค้ามากกว่าที่จะสนองตอบต่อความต้องการของตัวระบบราชการ และข้าราชการเอง (a customer driven government)

7. ต้องการให้ระบบราชการดำเนินงานในลักษณะที่เป็นแบบรัฐวิสาหกิจมุ่งการแสวงหารายได้มากกว่าการใช้จ่าย (an enterprising government)

8. ต้องการให้ระบบราชการเป็นระบบที่มีการเฝ้าระวังล่วงหน้า คือ ให้มีการเตรียมป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดในอนาคตมากกว่าที่จะคอยให้ปัญหาเกิดขึ้นแล้วค่อยตามแก้ (an anticipatory government)

9. ต้องการให้ระบบราชการเป็นระบบที่มีการกระจายอำนาจจากชั้นบนลงไปสู่ชั้นล่างตามลำดับชั้น โดยเน้นให้ข้าราชการปฏิบูรณ์ต่างตามหลักการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และการทำงานเป็นทีม (a decentralized government)

10. ต้องการให้ระบบราชการเป็นระบบที่ปรับเปลี่ยนไปตามกลไกของตลาด (a market-oriented government)

ไม่เคิล แฮมเมอร์และเจมส์ แซมป์ (Michael Hammer and James Champy) (1993: 78) ในหนังสือ เรื่อง “Reengineering the Corporation” ให้ความสำคัญในเรื่องการทางปรับปรุงขั้นตอนการทำงานเดิมที่มีอยู่ หรือออกแบบใหม่เพื่อให้มีประสิทธิภาพของการบริการเพิ่มขึ้น เช่น การตัดลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็นออกไป และบูรรมขั้นตอนให้มาเป็นขั้นตอนเดียวกันพร้อมกัน

สรุป จากการศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการ ข้างต้น ทำให้ผู้ศึกษาได้ข้อมูลและสาระสำคัญซึ่งจะนำไปใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามรวมทั้งเสนอแนะ และอภิปรายผล ในบทที่ 5 ต่อไป

4. การเปรียบเทียบความเป็นมา โครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ระหว่างโรงพยาบาล กับ โรงพยาบาลจุฬาฯ

ผู้ศึกษาได้ศึกษาเปรียบเทียบความเป็นมา โครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ระหว่างโรงพยาบาลจุฬาฯ กับโรงพยาบาลจุฬาฯ จังหวัดพะเยาโดยแบ่งการเปรียบเทียบออกเป็น 3 หัวข้อ ได้แก่ (1) ความเป็นมา (2) โครงสร้าง และ (3) อำนาจหน้าที่ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 การเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างโรงพยาบาลดอกคำใต้กับโรงพยาบาลจุนจังหวัดพะเยา
จำแนกตามความเป็นมา โครงสร้าง และอำนาจหน้าที่

โรงพยาบาลดอกคำใต้	โรงพยาบาลจุน
4.1 ความเป็นมา	
<p>1) โรงพยาบาลดอกคำใต้เป็นโรงพยาบาลชุมชน สถานบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขที่มี เตียงรับผู้ป่วยไว้รักษาภายใน 30 เตียง ประจำ ชุมชนระดับอ่ำเภอ เป็นศูนย์บริการและวิชาการ ทางด้านส่งเสริมสุขภาพ การรักษาพยาบาล การ คุณคุณป้องกันโรค การปรับปรุงสุขาภิบาลและ สิ่งแวดล้อมชุมชน และการพัฒนาสุภาพในระดับ อ่ำเภอ ทำหน้าที่เสน่ห์อนเป็นสถานีอนามัยประจำ ตำบลที่ตั้งของโรงพยาบาลหรือในเขตพื้นที่ บริเวณรอบที่ตั้งโรงพยาบาล เป็นหน่วยงานที่ ขึ้นตรงต่อสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด มี ผู้อำนวยการเป็นหัวหน้าหน่วยงาน</p> <p>2) เปิดบริการ เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2527 เป็น โรงพยาบาลขนาด 30 เตียง ในกระบวนการนี้ คณะกรรมการบริหารโรงพยาบาลเป็นผู้บริหาร โดยมีผู้อำนวยการ โรงพยาบาลเป็นประธานโดย ตำแหน่ง และมีคณะกรรมการ 20 คน</p>	<p>1) โรงพยาบาลจุนเป็นโรงพยาบาลชุมชน “เหมือนกันกับโรงพยาบาลดอกคำใต้” เป็นโรงพยาบาลขนาด 30 เตียง ประจำ ชุมชนระดับอ่ำเภอ เป็นศูนย์บริการและวิชาการ ทางด้านส่งเสริมสุขภาพ การรักษาพยาบาล การ คุณคุณป้องกันโรค การปรับปรุงสุขาภิบาลและ สิ่งแวดล้อมชุมชน และการพัฒนาสุภาพในระดับ อ่ำเภอ ทำหน้าที่เสน่ห์อนเป็นสถานีอนามัยประจำ ตำบลที่ตั้งของโรงพยาบาลหรือในเขตพื้นที่ บริเวณรอบที่ตั้งโรงพยาบาล เป็นหน่วยงานที่ ขึ้นตรงต่อสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด มี ผู้อำนวยการเป็นหัวหน้าหน่วยงาน</p> <p>2) เริ่มเปิดบริการผู้ป่วยเมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2525 เป็นโรงพยาบาลขนาด 30 เตียงในการ บริหารงานมีคณะกรรมการบริหาร โรงพยาบาลเป็นผู้บริหาร โดยมีผู้อำนวยการ โรงพยาบาลเป็นประธาน โดยตำแหน่ง และมี คณะกรรมการ 17 คน</p>

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

โรงพยาบาลลดอุดคัมภีร์	โรงพยาบาลฉุน
4.2 โครงสร้าง	
แบ่งเป็น 18 ฝ่าย ดังนี้	แบ่งเป็น 17 ฝ่าย ดังนี้
1) ฝ่ายแผนงาน	1) ฝ่ายแผนงาน
2) ฝ่ายบริหารงานทั่วไป	2) ฝ่ายบริหารงานทั่วไป
3) องค์กรแพทย์	3) องค์กรแพทย์
4) ฝ่ายการพยาบาล	4) ฝ่ายการพยาบาล
5) ฝ่ายทันตกรรม	5) ฝ่ายทันตกรรม
6) ฝ่ายเภสัชกรรมชุมชน	6) ฝ่ายเภสัชกรรมชุมชน
7) ฝ่ายส่งเสริมสุขภาพ	7) ฝ่ายส่งเสริมสุขภาพ
8) งานผู้ป่วยนอก	8) งานผู้ป่วยนอก
9) งานผู้ป่วยใน	9) งานผู้ป่วยใน
10) งานรังสี	10) งานรังสี
11) งานชันสูตร	11) งานชันสูตร
12) งานผู้ป่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉิน	12) งานผู้ป่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉิน
13) งานสุขภาพจิต และยาเสพติด	13) งานสุขภาพจิต และยาเสพติด
14) งานคลินิกพิเศษ	14) งานคลินิกพิเศษ
15) งานห้องคลอด และห้อง	15) งานห้องคลอด และห้อง
16) งานเอดส์และการโอด	16) งานเอดส์และการโอด
17) งานแพทย์แผนไทย	17) งานแพทย์แผนไทย
18) งานกายภาพบำบัด	ดังแสดงไว้ในภาพที่ 2.1 ข้างล่าง
ดังแสดงไว้ในภาพที่ 2.1 ข้างล่าง	

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

โรงพยาบาลดอคคำใต้	โรงพยาบาลฉุน
4.3 อำเภอหน้าที่	
1) ตามระเบียบการบริหารงานสาธารณสุข กฎหมายบังคับปรับปรุง ครั้งที่ 6 พ.ศ 2542	
1.1) ทำการตรวจวินิจฉัยและให้การบำบัด รักษาผู้ป่วยทั้งภายในและภายนอกโรงพยาบาล	เหมือนกัน
1.2) จัดทำแผนงาน โครงการและดำเนินการ ให้บริการทางสาธารณสุขแก่ประชาชนเกี่ยวกับ การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันและควบคุม โรคติดต่อ งานสุขาภิบาลและอนามัย สิ่งแวดล้อม งานทันตสาธารณสุข และงาน สุขภาพจิต	
1.3) การจัดบริการรักษาพยาบาลแบบหน่วย เคลื่อนที่ การจัดและควบคุมระบบการส่งต่อ ผู้ป่วยและการรักษาพยาบาลทางวิถยุในฐานะที่ เป็นเครือข่ายข้อย	
1.4) นิเทศ ฝึกอบรม และพัฒนาเจ้าหน้าที่ สาธารณสุขระดับตำบลและอำเภอ ให้มีความรู้ ความสามารถในด้านการให้บริการทางการ รักษาพยาบาล ตามนโยบาย แผนงานและ โครงการต่าง ๆ	
1.5) ศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำสถิติข้อมูล เกี่ยวกับงานสาธารณสุข และจัดทำรายงานผล การปฏิบัติงาน ปัญหา และแนวทางแก้ไขเสนอ หน่วยเหนือตามลำดับ	

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

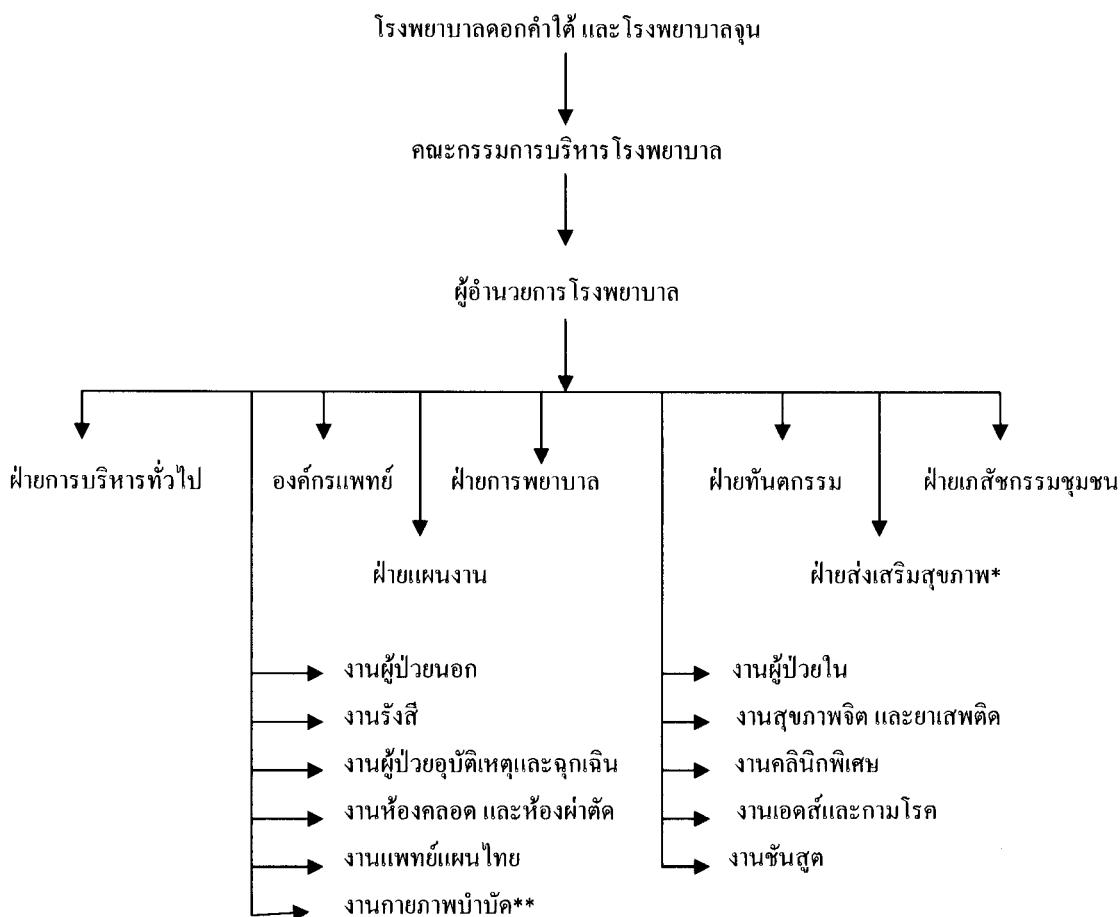
โรงพยาบาลดอคคำใต้	โรงพยาบาลฉุน
1.6) ประสานงานกับเจ้าหน้าที่และหน่วยงานสาธารณสุข เจ้าหน้าที่และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การดำเนินงานสาธารณสุขและการแพทย์ของโรงพยาบาลชุมชนได้ผลดีตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้	เหมือนกัน
2) กองสาธารณสุขภูมิภาค ระเบียบการบริการสาธารณสุขระดับอำเภอตามแผนพัฒนาการสาธารณสุข ฉบับที่ 8	
2.1) ทำการตรวจวินิจฉัยและให้การบำบัดรักษาผู้ป่วยในเชิงความสามารถระดับปฐมภูมิ ทุคิภูมิเป็นหลักทั้งกายในและภายนอกโรงพยาบาล	
2.2) ศึกษานโยบาย วิเคราะห์สถานการณ์ จัดทำแผนงานโครงการ บริหาร โครงการและดำเนินการให้บริการสาธารณสุขแก่ประชาชนอย่างผสมผสาน ได้แก่ การส่งเสริมสุขภาพ การควบคุมป้องกันโรค และการฟื้นฟูสภาพ	
2.3) การขับเคลื่อนการพยาบาลแบบหน่วย เคลื่อนที่ การบริหารจัดการระบบส่งต่อผู้ป่วย ให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ตลอดจนรักษายาบาลทางวิทยุ และวีดีทัศน์ทางไกลในฐานะที่เป็นแม่ข่ายและเครือข่าย	

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

โรงพยาบาลลดอุบัติ	โรงพยาบาลชุมชน
2.4) เป็นศูนย์กลางองค์ความรู้บริการ และเป็นที่ปรึกษาวิชาการทางการแพทย์และสาธารณสุขของประชาชน ชุมชน และหน่วยงานในชุมชน ได้แก่ สถานีอนามัย เทศบาล ศสมช. อบต. สถาบันฯ และโรงพยาบาลชุมชนในเครือข่ายเดียวกัน	เหมือนกัน
2.5) นิเทศ ฝึกอบรมและพัฒนาเจ้าหน้าที่ สาธารณสุขระดับตำบลและอำเภอให้มีความรู้ ความสามารถในการให้บริการทางการแพทย์และสาธารณสุขตามนโยบายแผนงาน และโครงการต่าง ๆ เช่น การจัดบริการ สาธารณสุขพสมพسان การพัฒนาชีค ความสามารถทางวิทยาศาสตร์ เช่น การตรวจหาพยาธิ การตรวจเลือดเบื้องต้น การ สาธารณสุขมนุษยาน และโครงการบัตรสุขภาพ เป็นต้น	
2.6) ศึกษา วิเคราะห์และจัดทำสารสนเทศ สาธารณสุขของชุมชนและอำเภอ จัดทำรายงาน ผลการปฏิบัติงาน ปัญหาและแนวทางแก้ไข ปัญหาเสนอหน่วยหนีอตามลำดับ	
2.7) ประสานงานกับเจ้าหน้าที่และหน่วยงาน สาธารณสุข เจ้าหน้าที่และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การดำเนินงานสาธารณสุขและการแพทย์ของโรงพยาบาลชุมชนได้ผลดีตาม วัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้	

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

โรงพยาบาลดอกคำใต้	โรงพยาบาลฉุน
2.8) สนับสนุนองค์กรชุมชนและสร้างเครือข่ายการบริการให้ต่อเนื่อง ให้เชื่อมโยงถึงชุมชนในการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยกระบวนการสาธารณสุขมูลฐานและเพิ่มศักยภาพในการดูแลตนเองของประชาชน	
2.9) บริการดูแลทางด้านสังคมวิทยา (psychosocial support) ได้แก่ การบริการให้คำปรึกษาทางการแพทย์และสังคม การให้กำลังใจ และสนับสนุนให้เกิดกลุ่มเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่มผู้มีปัญหาทางการแพทย์และสาธารณสุขเดียวกัน (self help group)	
2.10) บริการช่วยเหลือทางด้านกฎหมาย และจริยธรรม (legal and ethical service) ได้แก่ การคุ้มครองปกป้องสิทธิมนุษยชนของผู้ติดเชื้อ กลุ่ม เช่น เอดส์ และโรคติดต่อร้ายแรงอื่นๆ ให้สุกคามเมด (human right protection) เป็นต้น	
2.11) ดำเนินการโครงการพิเศษอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย	

หมายเหตุ * โรงพยาบาลจุนฝ่ายเวชศาสตร์ชุมชน

** โรงพยาบาลจุนไม่มีงานกายภาพบำบัด

ภาพที่ 2.1 โครงสร้างการบริหารงานของโรงพยาบาลลดอกคำได้ และโรงพยาบาลจุน

สรุป โรงพยาบาลลดอกคำได้และโรงพยาบาลจุนเป็นสถานบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข เป็นโรงพยาบาลประจำชุมชนระดับอำเภอ เป็นศูนย์บริการและวิชาการด้านส่งเสริมสุขภาพ การรักษาพยาบาล การควบคุมป้องกันโรค การปรับปรุงสุขาภิบาล และสิ่งแวดล้อมชุมชน รวมทั้งการฟื้นฟูสภาพ เป็นหน่วยงานที่ขึ้นตรงต่อสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด มีผู้อำนวยการเป็นหัวหน้าหน่วยงาน ในการบริหารงาน โรงพยาบาลมีคณะกรรมการบริหาร โรงพยาบาลเป็นผู้บริหาร โดยมีผู้อำนวยการ โรงพยาบาลเป็นประธานโดยตำแหน่ง โรงพยาบาลลดอกคำได้มีคณะกรรมการ 20 คน ส่วนโรงพยาบาลจุนมีคณะกรรมการ 17 คน และโครงสร้างการบริหารงานแบ่งตามความภาระงาน มีหน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละฝ่าย แต่ละงานตามการบริหารงานสาธารณสุขภูมิภาค

ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 6 พ.ศ. 2542 และกองสาธารณสุขภูมิภาค ได้การจัดทำระเบียบการบริการ
สาธารณสุขระดับอ่ำเภอตามแผนพัฒนาการสาธารณสุข ฉบับที่ 8

ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลในหัวข้อนี้ไปใช้เป็นพื้นฐานสำหรับการสร้างแบบสอบถาม รวมทั้ง
การอภิปรายผล และการเสนอแนะในบทที่ 5

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย หรือระเบียบวิธีวิจัย (methodology) เป็นส่วนสำคัญทำให้การศึกษาครั้งนี้เป็นระบบ ได้รับการยอมรับในทางวิชาการ เกิดความชัดเจน ผู้อ่านเข้าใจง่าย การนำเสนอจึงต้องมีขั้นตอนเป็นระบบที่ชัดเจน และใช้ภาษาที่ง่ายต่อความเข้าใจ (วิรช วิรชันนิภาวรรณ (2553: 58-59) ในหนังสือ เรื่อง “หลักการและเทคนิคการเขียนงานวิจัย วิทยานิพนธ์ และรายงาน”) การศึกษาเรื่อง “การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลดอกคำใต้กับโรงพยาบาลจุฬาภรณ์ในจังหวัดพะเยา” ครั้งนี้ ให้ความสำคัญกับการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) จึงจำเป็นต้องแสดงให้เห็นถึงวิธีดำเนินการวิจัย โดยผู้ศึกษาได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัยไว้ 6 หัวข้อ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. ระยะเวลาทำการวิจัย
6. แผนการดำเนินงานตลอดโครงการ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

หัวข้อประชากรและกลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 2 หัวข้อ ได้แก่ ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.1 ประชากร หมายถึง ประชาชนที่มารับบริการทางการแพทย์ของโรงพยาบาลดอกคำใต้ จำนวน 32,890 คน (ฝ่ายแผนโรงพยาบาลดอกคำใต้ 1 ตุลาคม 2550–30 กันยายน 2551) และโรงพยาบาลจุฬาภรณ์ จำนวน 29,711 คน (ฝ่ายแผนโรงพยาบาลจุฬาภรณ์ 1 ตุลาคม 2550–30 กันยายน 2551)

รวมประชากรทั้ง 2 โรงพยาบาล ($32,890+29,711$) เท่ากับ 62,601 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง หมายถึง จำนวนประชาชนที่เป็นตัวแทนที่มารับบริการทางการแพทย์ที่เป็นตัวแทนของประชากรดังกล่าวที่ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ (1) ประชาชนที่มารับ

บริการทางการแพทย์ของโรงพยาบาลดอกคำใต้ จำนวน 574 คน และ (2) โรงพยาบาลจุฬา จำนวน 518 คน

รวมกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 โรงพยาบาล ($574+518$) เท่ากับ 1,092 คน จำนวนกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวนี้ได้มาจากการคำนวณโดยใช้สูตรของ ทาโร่ ยามานะ (Taro Yamane) (1967: 398) ในหนังสือ เรื่อง “Elementary Sampling Theory” และ (1973: 727-728) ในหนังสือ เรื่อง “Statistics: An Introductory Analysis” ที่ระดับความเชื่อมั่น 97 % และความคลาดเคลื่อนของ การสุ่มตัวอย่างที่ระดับ 0.03 ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้ผิดพลาดได้ไม่เกิน 0.03

แทนค่าได้ดังนี้

แทนค่าสูตร (ประชาชนที่มารับบริการทางการแพทย์ของโรงพยาบาลดอกคำใต้กับโรงพยาบาลจุฬา)

$$n = \frac{62,601}{1 + 62,601 (0.03)^2}$$

$$n = \frac{62,601}{57.34}$$

$$n = 1,092$$

ผลกระทบการแทนค่าสูตร ทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนที่มารับบริการทางการแพทย์ของโรงพยาบาลค้ำใจและโรงพยาบาลจุฬาฯ จำนวน 1,092 คน โดยทั่วไป ในการศึกษา หรือการวิจัยทางสังคมศาสตร์ รวมทั้งในการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัย หรือผู้ศึกษาจะกำหนดหรือใช้ระดับความเชื่อมั่น 95 % และความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ 0.05 แต่ในการศึกษาระนี้ ผู้ศึกษากำหนดความเชื่อมั่น 97 % และความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ 0.03 เนื่องจากการกำหนดค่าความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้น ทำให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามที่ผู้ศึกษาต้องการคือประมาณ 1,000 คน และยังเป็นการเพิ่มระดับความเชื่อมั่นให้มากขึ้นกว่าระดับความเชื่อมั่นที่ใช้กันทั่วไปอีกด้วย

สำหรับการคำนวณหากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนที่มารับบริการทางการแพทย์ของโรงพยาบาลค้ำใจและโรงพยาบาลจุฬาฯ ได้ใช้การเทียบอัตราส่วนร้อยละจากจำนวนประชากรที่เป็นประชาชนที่มารับบริการทางการแพทย์ของโรงพยาบาลค้ำใจและโรงพยาบาลจุฬาฯ ทั้งหมด (62,601 คน) โดยผู้ศึกษาได้ใช้สูตร ดังนี้

$$\frac{\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละแห่ง}}{\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด}} = \frac{\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนประชากรในแต่ละแห่ง}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

หลังจากที่ผู้ศึกษาได้แจกแบบสอบถามให้แก่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (574+518) จำนวน 1,092 คน แล้วผู้ศึกษาสามารถเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนมาได้จำนวน 1,063 คน คิดเป็นร้อยละ 97.34 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ดังแสดงรายละเอียดไว้ในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากร จำนวนกลุ่มตัวอย่าง และจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เก็บรวบรวมได้จริง
จำแนกตามประชาชนในเขตพื้นที่ของโรงพยาบาล 2 แห่ง

(หน่วย : คน)

ประชาชนในเขตพื้นที่ ของโรงพยาบาล	จำนวน ประชากร	จำนวน กลุ่มตัวอย่าง (n)	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่างที่เก็บ รวบรวมได้จริง
2 แห่ง			
1. ประชาชนที่มารับบริการ ทางการแพทย์ของ โรงพยาบาลลดอกคำใต้	32,890	$n = \frac{32,890 \times 1,092}{62,601} = 574$	562
2. ประชาชนที่มารับบริการ ทางการแพทย์ของ โรงพยาบาลจุน	29,711	$n = \frac{29,711 \times 1,092}{62,601} = 518$	501
รวม	62,601	(574+518) = 1,092	1,063
(คิดเป็นร้อยละ 97.34 ของกลุ่ม ตัวอย่างทั้งหมด (1,092 คน))			

สำหรับเหตุผลที่ผู้ศึกษาเลือกศึกษาประชากรและกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว เพราะ
ประชาชนที่มารับบริการเป็นผู้ได้รับผลโดยตรงจากการให้บริการของโรงพยาบาลลดอกคำใต้กับ
โรงพยาบาลจุนในจังหวัดพะเยา จึงมีแนวโน้มที่จะทำให้เป็นประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณภาพ
และน่าเชื่อถือ ส่วนเหตุผลที่ไม่เลือกข้าราชการและลูกจ้างที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลเนื่องจาก
ผู้ศึกษาต้องการเน้นประชาชนผู้มารับบริการเท่านั้น แต่บุคลากรดังกล่าวเป็นผู้ปฏิบัติงานให้บริการ
ประชาชนหากสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการรับบริการ อาจทำให้ได้ข้อมูลที่มีอคติ และไม่ตรงกับ
วัตถุประสงค์ที่เน้นประชาชนผู้รับบริการ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) ซึ่งหมายถึง การศึกษาหรือการวิจัยที่ให้ความสำคัญกับการเก็บรวบรวมข้อมูลสถานะหรือวิจัยสถานะเป็นหลัก เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงปริมาณซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ได้ ใน การศึกษาครั้งนี้ ยังได้ให้ความสำคัญกับการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารด้วย เช่น การรวบรวมข้อมูลในลักษณะของการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (questionnaire) เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสถานจากกลุ่มตัวอย่าง หัวข้อเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ ครอบคลุม 3 หัวข้อดังนี้ ได้แก่ (1) หลักเกณฑ์การสร้างคำถาน (2) ลักษณะแบบสอบถาม และ (3) การทดสอบแบบสอบถาม

2.1 หลักเกณฑ์การสร้างคำถาน หลักเกณฑ์การสร้างคำถานสำหรับแบบสอบถามเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยสถานะ มีดังนี้

2.1.1 แบบสอบถามต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย และขอบเขตการวิจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แบบสอบถามต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย และขอบเขตการวิจัย ของการศึกษาครั้งนี้

2.1.2 การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวคิดพื้นฐาน สำหรับการตั้งคำถาน เช่น การทบทวนวรรณกรรมหรือแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชนเพื่อนำมาเป็นพื้นฐานในการสร้างแบบสอบถาม

2.1.3 การใช้ความรู้และประสบการณ์ของผู้ศึกษาเอง

2.1.4 การขอคำปรึกษา คำแนะนำ และความร่วมมือจากผู้มีความรู้ความสามารถ หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน นอกจากนี้ ยังขอให้คำแนะนำและคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้ช่วยตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไขคำถานอีกด้วย

2.2 ลักษณะแบบสอบถาม ผู้ศึกษาได้สร้างแบบสอบถามขึ้นตามวัตถุประสงค์การวิจัย และครอบแนวคิดการวิจัยของการศึกษาครั้งนี้ โดยนำข้อมูลมาจากการทบทวนวรรณกรรมและแนวคิดในบทที่ 2 มาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามที่ประกอบด้วยคำถานหลายข้อ ที่สามารถใช้เป็นตัวแทนหรือตัวชี้วัดที่ครอบคลุมเนื้อหาสาระที่ต้องการได้ครบถ้วน นอกจากนี้ ยังได้เปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นด้วย โดยประกอบด้วยคำถานปิดเป็นส่วนใหญ่ แต่จะมีคำถานเปิดในตอนท้ายสุดด้วย แบบสอบถามมีจำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ การศึกษา อายุ และประเภทของกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวน 4 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการเปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลดอกคำได้กับโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ในจังหวัดพะเยาตามกรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ่ง 4 ด้าน ได้แก่ (1) ผลการปฏิบัติงาน (Result) (2) กระบวนการดำเนินงาน (Process) (3) ผลิตภัณฑ์ (Product) และ (4) ความพึงพอใจของประชาชน (Satisfaction) มีจำนวน 21 ข้อ

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการเปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลดอกคำได้กับโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ในจังหวัดพะเยาตามกรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ่ง 4 ด้าน มีจำนวน 16 ข้อ

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้การพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลดอกคำได้กับโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ในจังหวัดพะเยา มีจำนวน 9 ข้อ

หมายเหตุ แบบสอบถามแต่ละส่วนมีจำนวนคำถามไม่เท่ากัน เนื่องจากผู้ศึกษาต้องการให้จำนวนคำถามของแบบสอบถามมีความเหมาะสม กล่าวคือ ในกรณีกำหนดจำนวนคำถามแต่ละส่วน ผู้ศึกษาได้กำหนดจากความสำคัญของวัตถุประสงค์การวิจัย โดยผู้ศึกษาต้องการศึกษาและประเมินปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลดอกคำได้กับโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ในการประเมินปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้การพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลดอกคำได้กับโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ และการประเมินปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้การพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลดอกคำได้กับโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ประสานความต้องการของผู้ใช้บริการ ให้สามารถเข้าใจและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้โดยสะดวก ดังนั้น คำถามในส่วนของปัญหาซึ่งจะใช้เป็นพื้นฐานสำหรับการเสนอแนวทางการพัฒนา จึงมีจำนวนมากกว่าส่วนอื่น ๆ โดยแนวทางการพัฒนานี้ จำนวนคำถามมากเป็นลำดับรองลงมา และปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้การพัฒนาการบริหารจัดการ ประสานผลสำเร็จมีจำนวนค่อนข้างน้อยที่สุด

ในการรวมรวมข้อมูลจากการวิจัยภาคสนามนั้น ได้ใช้แบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างตอบโดยเลือกสร้างแบบตามเป็นแบบมาตราประมินค่า (rating scale) ตามแนวคิดของ เรนนิส อ. ลิกเกอร์ท (Rensis A. Likert) (1961: 166-169) ในหนังสือ เรื่อง “New Patterns of Management” ที่กำหนดให้มีหน้าที่เปรียบเทียบกัน โดยแบ่งมาตราประมาณค่าของการตีความหมายออกเป็น 3 ระดับ และผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว ในส่วนของเกณฑ์วิเคราะห์ระดับแต่ละข้อ ได้ใช้การคำนวณช่วงการวัดตามแนวคิดของ จอห์น ดับบลิว. บีส (John W. Best)

(1977: 174) ในหนังสือ เรื่อง “Research in Education” ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ โดยใช้ค่าคะแนน สูงสุด ลบด้วยค่าคะแนนต่ำสุด และนำมาหารด้วยจำนวนกลุ่มหรือระดับการวัดที่ต้องการแบ่ง ดังนี้

$$\frac{\text{ระยะของช่วงคะแนน}}{\text{ระดับการวัด}} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด - คะแนนต่ำสุด}}{\text{ระดับการวัด}}$$

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า} &= 3-1 \\ &= 3 \\ &= 0.66 \end{aligned}$$

กำหนดคะแนนเฉลี่ย ดังนี้	
3 เห็นด้วยระดับมาก	ช่วงคะแนน 2.34-3.00 คะแนน
2 เห็นด้วยระดับปานกลาง	ช่วงคะแนน 1.67-2.33 คะแนน
1 เห็นด้วยระดับน้อย	ช่วงคะแนน 1.00-1.66 คะแนน

ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว ในการสร้าง แบบสอบถามแบบมาตรประเมินค่านั้น ผู้ศึกษาแบ่งเป็น 3 ระดับ สำหรับเหตุผลสำคัญที่ผู้ศึกษา เลือกสร้างแบบสอบถามแบบมาตรประเมินค่าที่แบ่งเป็น 3 ระดับนั้น มี 8 ข้อ ดังนี้

1) ผู้ศึกษาไม่ต้องการใช้การประเมินความละเอียดในระดับที่มากจนเกินไป เช่น 5 หรือ 6 ระดับ ซึ่งเป็นระดับที่เกินความเป็นจริง เกินความจำเป็น ผู้ตอบแบบสอบถามแยกแยะ ความเห็นหรือความรู้สึกของแต่ละระดับอย่างชัดเจน ได้ยาก เกิดการโต้แย้ง ในเรื่องของเขตของแต่ ละระดับได้ง่าย ที่สำคัญคือ ไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์จริง และฝืนสภาพความเป็นจริง แต่ผู้ศึกษา ต้องการใช้การประเมินความละเอียดที่อยู่ในระดับที่พอเหมาะสม ง่ายสำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม คือ 3 ระดับ

- 2) ประหัดเวลาแก่ผู้ตอบแบบสอบถาม
- 3) ผู้ตอบแบบสอบถามตัดสินใจได้สะดวก และรวดเร็วขึ้น
- 4) ง่ายต่อผู้อ่าน หรือผู้นำผลการศึกษาไปอ่าน
- 5) ทำให้มูลที่ได้รับเป็นกลุ่มก้อน และชัดเจน ถ้าเป็น 5-6 ระดับ ข้อมูลจะ กระจายเมื่อเขียนบรรยายข้อมูลจะ显得เยือก ชาชา ก และเกินความจำเป็น

6) ทำให้ประยุกต์เวลา และง่ายต่อการประเมินผลข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล รวมตลอดทั้งการนำเสนอหรือเขียนบรรยายข้อมูล

7) ในทางปฏิบัติปอยครั้งที่เริ่มแรกได้กำหนดไว้ 5-6 ระดับ แต่หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ปรากฏว่า ข้อมูลมีลักษณะกระจายไม่เป็นกลุ่มก้อน แต่ละระดับไม่มีน้ำหนักมากเพียงพอ ทำให้ในที่สุดจำเป็นต้องบูรณาภรณ์เป็น 3 ระดับ

8) นักวิชาการได้ใช้เพียง 3 ระดับอย่างแพร่หลาย และยอมรับการใช้แบบสอบถามที่เป็น 3 ระดับนี้ด้วย (สุชาติ ประถิกนิรัฐสินธุ์ ตัดดาวลัย รองผู้อธิการ และไพบูลย์ กักดี (2529: 310-311) ในหนังสือ เรื่อง “ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์”; เอกสารการสอนชุดวิชาของข่ายและวิธีวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์ หน่วยที่ 1-8 มหาวิทยาลัยสูโภทบัณฑิตราช (2539: 377); สมชัย ศรีสุทธิยากร (2546: 15) ในหนังสือ เรื่อง “ตัวชี้วัดความสำเร็จในการปฏิบัติการ” โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ตามแนวคิดของ จอห์น ดับบลิว. เบส (John W. Best) (1977: 174) ในหนังสือ เรื่อง “Research in Education” และแนวคิดของ เวนน์ ดับบลิว. แดเนียล (Wayne W. Daniel) (1995: 18-19) ในหนังสือ เรื่อง “Biostatistics: a Foundation for Analysis in the Health Sciences”) (อ้างใน วิรัช วิรัชนิภา วรรณ (2553: 71-72) ในหนังสือ เรื่อง “หลักการและเทคนิคการเขียนงานวิจัย วิทยานิพนธ์ และรายงาน”)

2.3 การทดสอบแบบสอบถาม การศึกษารั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือช่วยในการทำวิจัยสนาม โดยผู้ศึกษาได้สร้างหรือออกแบบสอบถามและสร้างตัวชี้วัดตามวัตถุประสงค์การวิจัย ขอบเขตการวิจัย และกรอบแนวคิดการวิจัยของการศึกษารั้งนี้ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นจะต้องมีความเที่ยงตรง (validity) และเชื่อถือได้ (reliability) โดยข้อคำถามหรือตัวชี้วัดแต่ละข้อในแบบสอบถามมีลักษณะหลายข้อข้างล่างนี้ ตามความเหมาะสม (วิรัช วิรัชนิภา วรรณ (2553: 71-72) ในหนังสือ เรื่อง “หลักการและเทคนิคการเขียนงานวิจัย วิทยานิพนธ์ และรายงาน”)

1. มีมาตรฐาน (standard)
2. เป็นสาคด (universalization)
3. เป็นระบบ (system) หรือสอดคล้องกันทั้งหมด
4. ได้รับการยอมรับ (acceptability)
5. มีความเป็นกลาง (neutrality)
6. ไม่ลำเอียง (non-bias)
7. อุ่นเป็นพื้นฐานของความรู้และวิชาการที่พิสูจน์และทดสอบได้ (objectivity)
8. มิใช่ข้อคำถามและตัวชี้วัดที่สร้างหรือออกแบบขึ้นจากความรู้สึกนึกคิดของผู้ศึกษาเอง (subjectivity)

9. ตรงประเด็น (accuracy)
10. มีความเที่ยงตรง (validity)
11. มีความเชื่อถือได้ (reliability)
12. มีความไวต่อสิ่งที่จะวัด (sensitivity) ชี้วัดได้รวดเร็ว
13. มีความสามารถในการแยกแยะหรือชี้วัดความแตกต่าง (differentiation) ของสิ่งที่จะวัดได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ
14. มีความเป็นไปได้ในการวัด (feasibility)
15. มีความครอบคลุม (coverall)
16. เข้าใจง่ายและแปลความหมายได้ง่าย (meaningfulness and interpretability)
17. ประหยัด (economy)
18. สะดวกหรือง่ายต่อการนำมาใช้ (convenience) ในการศึกษา วิเคราะห์ วัด และประเมินผล
19. มีกระบวนการทดสอบตัวชี้วัดก่อนนำมาใช้จริง (pre-test)
หลังจากสร้างข้อความหรือแบบสอบถามสำหรับกลุ่มตัวอย่างเสร็จแล้ว ผู้ศึกษาได้ทำการทดสอบแบบสอบถามตามขั้นตอน ดังนี้
ขั้นตอนที่หนึ่ง การยกร่างแบบสอบถาม โดยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยและขอบเขตการวิจัย
ขั้นตอนที่สอง การตรวจสอบความเที่ยงตรง เป็นลักษณะของการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความสมบูรณ์ ความสอดคล้อง ตลอดจนเนื้อหาและถ้อยคำของแบบสอบถามให้รักภูมิและถูกต้อง ขั้นตอนนี้คำนึงถึงการ โดย
 1. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ผู้เชี่ยวชาญมีจำนวน 2 คน ได้แก่ (1) นายเดชเกียรติ พรหมสอน เกสัชกรชำนาญการพิเศษ หัวหน้าฝ่ายเกสัชกรรมชุมชน โรงพยาบาล ดอคคำใต้ และ(2)นายกำพลนุญามันกิวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ เมื่อพับข้อมูลพร่องผู้ศึกษาได้ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม เช่น ตัดคำถามที่ไม่จำเป็นออกและเพิ่มคำถามที่สำคัญบางข้อ จนกระทั่งแบบสอบถามมีความเที่ยงตรง
 2. นำแบบสอบถามไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์มีจำนวน 2 คน คือ รองศาสตราจารย์ ดร.วิรช วิรชันนิภาวรรณ และ อาจารย์ พลเอกศิรินทร์ ชูปักถ่า เมื่อพับข้อมูลพร่องผู้ศึกษาได้ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้สมบูรณ์และมีความเที่ยงตรงมากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่สาม การตรวจสอบความเชื่อถือได้ (reliability) ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทำการทดสอบ (pre-test) เพื่อทดสอบหาความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม โดยนำไป pre-test กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจริงที่โรงพยาบาลดูกอดคำได้ จังหวัดพะเยา จำนวน 50 ชุด ต่อจากนั้น จึงเก็บรวบรวมแบบสอบถามจำนวน 50 ชุด นั้นมาวิเคราะห์หาค่าความน่าเชื่อถือได้จากสูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลfaของครอนบาก (Cronbach's Alpha Coefficient) ของ ลี โจเซฟ ครอนบาก (Lee Joseph Cronbach) ในวารสาร Psychometrika 16 (1951: 297-334) เรื่อง "Coefficient Alpha and the Internal Structure of Tests" และ (1971: 160) ในหนังสือ เรื่อง "Essentials of Psychological Testing" โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินเรื่องรูปทางสังคมศาสตร์ สำหรับคอมพิวเตอร์ ในการวิเคราะห์ถ้าหากได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลfaตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป จึงจะถือว่าแบบสอบถามดังกล่าวมีความน่าเชื่อถือ และสามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงได้ ทั้งนี้ อาจคำนวณโดยใช้สูตรก็ได้ ดังนี้

$$a = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

a = ค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม

n = จำนวนข้อในแบบสอบถามทั้งหมด

$\sum S_i^2$ = ผลรวมความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_t^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวมของแบบสอบถาม

แทนค่าสูตร

$$a = \frac{46}{46-1} \left\{ 1 - \frac{4.01^2}{11.46^2} \right\}$$

$$a = \frac{46}{45} \left\{ 1 - \frac{16.08}{131.33} \right\}$$

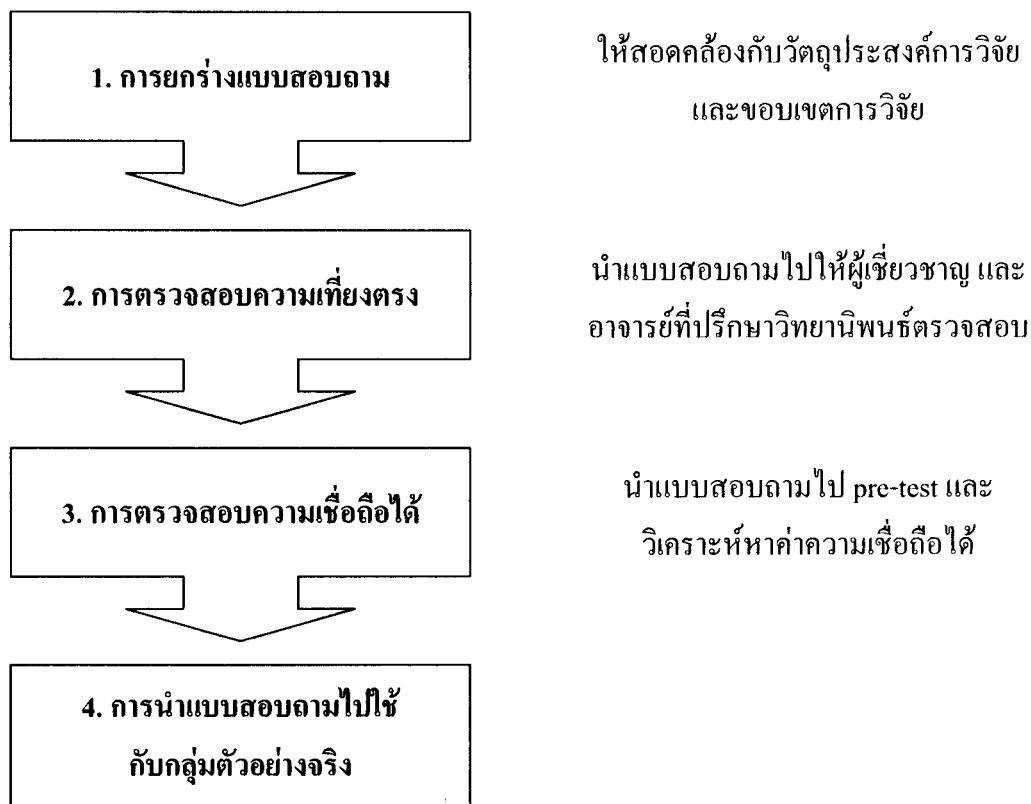
$$a = 1.02 [0.88]$$

$$a = 0.8976$$

หลังจากนำแบบสอบถามจำนวน 50 ชุด ดังกล่าวมาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่าด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์และด้วยสูตรข้างต้น ได้เท่ากับ 0.898 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนั้นสามารถนำไปใช้กับตัวอย่างจริงได้

ขั้นตอนที่สี่ การนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

ทั้งนี้ หากพนักงานบุคคลที่ร่วงในขั้นตอนใด ผู้ศึกษาได้นำไปปรับปรุงแก้ไขจนผ่านทุกขั้นตอน สำหรับขั้นตอนการทดสอบแบบสอบถามทั้ง 4 ขั้นตอนข้างต้นนี้ ได้สรุปไว้ในภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 การทดสอบแบบสอบถาม 4 ขั้นตอน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาระบบทั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดวิธีการรวบรวมข้อมูล 3 วิธี ได้แก่ (1) การรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร (2) การรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยสนาม และ (3) การรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตการณ์

3.1 การรวบรวมจากเอกสาร เช่น จากตำรา หนังสือ รายงานผลการวิจัย และเอกสารต่างๆ รวมตลอดถึงข้อมูลที่ได้จากเครือข่ายระหว่างประเทศหรืออินเทอร์เน็ต (internet on network หรือ internet)

3.2 การรวบรวมจากการวิจัยสนาม ครอบคลุมถึงการที่ผู้ศึกษาได้ออกไปเจาะแบบสอบถามเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างกรอกและเก็บรวบรวมกลับคืนมาโดยมีผู้ช่วยอีก 4 คน โรงพยาบาลละ 2 คน เมื่อผู้ศึกษา และผู้ช่วยเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนมาตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล พนักงานว่า แบบสอบถามชุดใดที่กลุ่มตัวอย่างกรอกแบบสอบถามไม่สมบูรณ์หรือไม่ครบถ้วน ผู้ศึกษา และผู้ช่วยได้นำแบบสอบถามกลับไปให้กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามกรอกแบบสอบถามให้สมบูรณ์และครบถ้วนทุกข้อ ส่วนการตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามผู้ศึกษาได้ตรวจสอบด้วยตนเอง และถ้าพบว่า ข้อมูลไม่สมบูรณ์ ผู้ศึกษาก็ตัดแบบสอบถามชุดนั้นออกโดยไม่นำมาใช้ในการประมาณผลและการวิเคราะห์ การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยสนามดำเนินการระหว่างวันที่ 1 กันยายน 2552 ถึง วันที่ 30 กันยายน 2552 รวม 30 วัน

3.3 การรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตการณ์ ผู้ศึกษาได้ทำการสังเกตกลุ่มตัวอย่างจากประสบการณ์ของผู้ศึกษา โดยนำมาเป็นข้อมูลเสริมข้อมูลที่รวบรวมจากภาคสนาม ดังนี้

3.3.1 การสังเกตภาพรวม เช่น วิธีการปฏิบัติงานของข้าราชการ ลูกจ้างที่ปฏิบัติหน้าที่ และการรับบริการของประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในโรงพยาบาล 2 แห่ง

3.3.2 การสังเกตสภาพแวดล้อมของโรงพยาบาลคอกำใต้และโรงพยาบาลจุฬาภรณ์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากการวิจัยสนามแล้ว ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามทั้งหมดมาดำเนินการตามลำดับ 2 วิธี ได้แก่ วิธีการประมาณข้อมูล และวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 วิธีการประมาณข้อมูล แบ่งเป็น 4 ข้อ

4.1.1 การรวบรวมแบบสอบถามที่ได้จากการวิจัยสนาม

4.1.2 การตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกชุด

4.1.3 การจัดคำตอบเป็นกลุ่มและเป็นหมวด โดยกำหนดรหัส (code) ข้อมูล พร้อมทั้งจัดทำคู่มือลงรหัส (codebook) และบันทึกรหัสข้อมูลลงในตารางโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับการคำนวณวิเคราะห์ข้อมูล

4.1.4 การประเมินผลข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

4.2 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการวิเคราะห์ในรูปตาราง (contingency analysis) รวมทั้งใช้รูปแบบการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (descriptive analytical approach) โดยสถิติที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

4.2.1 ค่าสัดตร้อยละ (percentage) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง เพศ การศึกษา และอายุ

4.2.2 ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) หรือ S.D และการทดสอบค่าที (*t-test*) ใช้วิเคราะห์เปรียบเทียบ (1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ และ (2) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลดอกคำใต้กับโรงพยาบาลจุฬาภรณ์ในจังหวัดพะเยา ทั้งนี้ ตามกรอบแนวคิดเป็นชั้นวรรคกิ่ง 4 ด้าน นอกจากนี้ยังวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้การพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลดอกคำใต้กับโรงพยาบาลจุฬาภรณ์ประสบผลสำเร็จ

สำหรับรายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถามซึ่งแบ่งเป็น 4 ส่วน ผู้ศึกษาได้ดำเนินการ ดังนี้

ส่วนที่หนึ่ง เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับเพศ การศึกษา อายุ และประเภทของกลุ่มตัวอย่าง ผู้ศึกษาได้นำมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบาย

ส่วนที่สอง เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลดอกคำใต้กับโรงพยาบาลจุฬาภรณ์ในจังหวัดพะเยาตามกรอบแนวคิดเป็นชั้นวรรคกิ่ง 4 ด้าน ผู้ศึกษาได้นำมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบาย

ส่วนที่สาม เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลดอกคำใต้กับโรงพยาบาลจุฬาภรณ์ในจังหวัดพะเยาตามกรอบแนวคิดเป็นชั้นวรรคกิ่ง 4 ด้าน ผู้ศึกษาได้นำมาแจกแจง

ความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที่ และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตาราง ประกอบคำอธิบาย

ส่วนที่สี่ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้การพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาล ดังก็ได้กับโรงพยาบาลสุนประสนผลสำเร็จ ผู้ศึกษาได้นำมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที่ และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบาย

5. ระยะเวลาทำการวิจัย

โครงการศึกษานี้มีระยะเวลาทำการวิจัย 8 เดือน นับตั้งแต่ วันที่ 1 มิถุนายน 2552 ถึง วันที่ 31 มกราคม 2553

6. แผนการดำเนินงานตลอดโครงการ

แผนการดำเนินงานตลอดโครงการซึ่งใช้เวลา 8 เดือนนั้น แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

6.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร โดยการศึกษาค้นคว้าจากตำรา หนังสือ และเอกสารการวิจัยต่าง ๆ เป็นเวลา 2 เดือน

6.2 การสร้างเครื่องมือและทดลองใช้เพื่อให้มีความสมบูรณ์ เที่ยงตรง และเชื่อถือได้ เป็นเวลา 1 เดือน

6.3 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยสนาม โดยแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง และการเก็บรวบรวมกลับคืน เป็นเวลา 1 เดือน

6.4 การประเมินผลข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่เก็บรวบรวม กลับคืนมาด้วยคอมพิวเตอร์ เป็นเวลา 2 เดือน

6.5 การเสนอผลการศึกษา และการจัดทำเป็นรูปเล่มที่สมบูรณ์ เป็นเวลา 2 เดือน ทั้งนี้ ได้สรุปไว้ในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 แผนการดำเนินงานตลอดโครงการ

แผนการดำเนินงาน	ระยะเวลาดำเนินงาน 8 เดือน							
	1	2	3	4	5	6	7	8
1. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการ เอกสาร โดยการศึกษา ค้นคว้า จาก ตำรา หนังสือ และเอกสารการวิจัยต่างๆ ฯ เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นมา ของสร้าง และอำนาจหน้าที่	—							
2. การสร้างเครื่องมือและทดลองใช้ เพื่อให้มีความสมบูรณ์ เพียงตรง และ เข้าถึงได้	—							
3. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการวิจัย สนาน โดยแจกแบบสอบถามให้กลุ่ม ตัวอย่าง และเก็บรวบรวมกลับคืน	—							
4. การประมวลผลข้อมูลและการ วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่ เก็บรวบรวมกลับคืนมาด้วย คอมพิวเตอร์	—							
5. การเสนอผลการศึกษา และการ จัดทำเป็นรูปเล่มที่สมบูรณ์	—							

หมายเหตุ ในขณะศึกษา ผู้ศึกษาได้ปรับปรุงข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวกับการเก็บรวบรวม
ข้อมูลจากการวิจัยเอกสารให้ทันสมัยตลอดเวลา

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง “การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน ระหว่างโรงพยาบาลอุดอกคำใต้กับโรงพยาบาลจุนในจังหวัดพะเยา” เป็นการวิเคราะห์ทาง รัฐประศาสนศาสตร์ มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ต่อ (1) การเปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่าง โรงพยาบาลอุดอกคำใต้กับโรงพยาบาลจุนในจังหวัดพะเยา (2) การเปรียบเทียบแนวทางการ พัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลอุดอกคำใต้กับโรงพยาบาลจุน ในจังหวัดพะเยา และ (3) ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้าน การให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลอุดอกคำใต้กับโรงพยาบาลจุนประสบผลสำเร็จ ใน การศึกษารั้งนี้ ผู้ศึกษาได้นำ “แนวทางการบริหารจัดการด้วยการเปรียบเทียบที่เรียกว่าเป็นชาร์ค กิ่ง (Benchmarking) หรือต่อจากนี้ไปเรียกว่า “กรอบแนวคิดเป็นชาร์คกิ่ง 4 ด้าน” ได้แก่ ด้าน (1) ผลการปฏิบัติงาน (Result) (2) กระบวนการดำเนินงาน (Process) (3) ผลิตภัณฑ์ (Product) และ (4) ความพึงพอใจของประชาชน (Satisfaction) มาเป็นกรอบแนวคิดหลักในการจัดกลุ่ม และการ วิเคราะห์เปรียบเทียบ นอกจากนี้ ผู้ศึกษายังได้นำ “ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการที่ เรียกว่า 3M” ที่ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Man) การบริหาร งบประมาณ (Money) และการบริหารจัดการทั่วไป (Management) มาเป็นกรอบแนวคิดรองในการ จัดกลุ่มและการวิเคราะห์เปรียบเทียบวัตถุประสงค์การวิจัยที่มีความสำคัญในลำดับรองหรือ วัตถุประสงค์รองจำนวน 1 ข้อ ได้แก่ “ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้การพัฒนาการบริหารจัดการที่ สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนของโรงพยาบาลอุดอกคำใต้และโรงพยาบาลจุนประสบ ผลสำเร็จ” ดังกล่าว การศึกษารั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการ เก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,063 คน ที่ตอบแบบสอบถาม คิดเป็นร้อยละ 97.34 ของ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 1,092 คน ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาตรวจสอบความถูกต้อง และ ความสมบูรณ์ของข้อมูล จากนั้น จึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูล สำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์สำหรับคอมพิวเตอร์ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธี บรรยายพร้อมตาราง

ผู้ศึกษาได้ใช้สัญลักษณ์ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ดังนี้

1. n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องแบบสอบถาม
2. \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย (mean)
3. S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
4. t-test แทน การทดสอบค่าที

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาแบ่งเป็น 3 ส่วนตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 สถานภาพของประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง ในที่นี้หมายถึง การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยหาจำนวน และค่าร้อยละ (ตารางที่ 4.1-4.3) แบ่งเป็น 3 หัวข้อ ดังนี้

1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องแบบสอบถามของโรงพยาบาลดอกคำได้ (ตารางที่ 4.1)

1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องแบบสอบถามของโรงพยาบาลจุฬา (ตารางที่ 4.2)

1.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ต้องแบบสอบถามของโรงพยาบาลดอกคำได้กับโรงพยาบาลจุฬาในจังหวัดพะเยา (ตารางที่ 4.3)

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการแบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 หัวข้อ ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลดอกคำได้กับโรงพยาบาลจุฬาตามกรอบแนวคิดเป็นชั้นマーคกิ่ง 4 ด้าน โดยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ หาค่าจำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (ตารางที่ 4.4-4.6) แบ่งเป็น 3 หัวข้อ

2.1.1 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลดอกคำได้ตามกรอบแนวคิดเป็นชั้นマーคกิ่ง 4 ด้าน (ตารางที่ 4.4)

2.1.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลจุฬาตามกรอบแนวคิดเป็นชั้นマーคกิ่ง 4 ด้าน (ตารางที่ 4.5)

2.1.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งตามกรอบแนวคิดเป็นชั้นマーคกิ่ง 4 ด้าน (ตารางที่ 4.6)

2.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้าน

การให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลดอกคำได้กับโรงพยาบาลจุนตามกรอบแนวคิด เป็นชั้มาร์คกิ่ง 4 ด้าน โดยนำข้อมูลมาแจกแจงความตี่ หาค่าจำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน และการทดสอบค่าที่ (ตารางที่ 4.7-4.9) แบ่งเป็น 3 หัวข้อ

2.2.1 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนา การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลดอกคำได้ตามกรอบแนวคิด เป็นชั้มาร์คกิ่ง 4 ด้าน (ตารางที่ 4.7)

2.2.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนา การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลจุนตามกรอบแนวคิด เป็นชั้มาร์คกิ่ง 4 ด้าน (ตารางที่ 4.8)

2.2.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อ แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่ง ตามกรอบแนวคิด เป็นชั้มาร์คกิ่ง 4 ด้าน (ตารางที่ 4.9)

2.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนา การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลดอกคำได้กับโรงพยาบาลจุน ประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M โดยนำข้อมูลมาแจกแจงความตี่ หาค่าจำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่ (ตารางที่ 4.10-4.12) แบ่งเป็น 3 หัวข้อ

2.3.1 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญ ทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลดอกคำได้ ประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M (ตารางที่ 4.10)

2.3.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญ ทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลจุน ประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M (ตารางที่ 4.11)

2.3.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของ โรงพยาบาล 2 แห่ง ประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M (ตารางที่ 4.12)

**ส่วนที่ 3 ข้อมูลที่ได้จากการแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากกลุ่มตัวอย่าง
ประกอบด้วย 1 หัวข้อ ได้แก่**

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหา แนวทางการพัฒนา และปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลคอกำใต้กับโรงพยาบาลจุนประสนพสามเรื้อง โดยนำเสนอเป็นตาราง (ตารางที่ 4.13)

ส่วนที่ 1 สถานภาพของประชาชนหรือกลุ่มตัวอย่าง

ในที่นี้หมายถึง การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 หัวข้อ (ตารางที่ 4.1-4.3) ดังกล่าวไว้แล้วข้างต้น ผู้ศึกษาได้นำเสนอเรียงตามลำดับ ดังนี้

1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามของโรงพยาบาลคอกำใต้ ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คือ ประชาชนที่มารับบริการทางการแพทย์ของโรงพยาบาลคอกำใต้และโรงพยาบาลจุนในจังหวัดพะเยา จำนวน 1,063 คน คิดเป็นร้อยละ 97.34 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ทั้งหมด 1,092 คน

สำหรับข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามของโรงพยาบาลคอกำใต้ คือ จำนวนประชาชนที่มารับบริการทางการแพทย์ของโรงพยาบาลคอกำใต้ จำนวน 562 คน คิดเป็นร้อยละ 97.90 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 574 คน ผู้ศึกษาได้ประมาณผลและวิเคราะห์ ข้อมูลโดยแสดงรายละเอียดไว้ในตารางที่ 4.1 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามของโรงพยาบาลคอกำใต้ จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง		กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม (n = 562)	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ	1.1 ชาย	256	45.60
	1.2 หญิง	306	54.40
รวม		562	100.00
2. การศึกษา	2.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	476	84.70
	2.2 ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	81	14.40
	2.3 สูงกว่าปริญญาตรี	5	0.90
รวม		562	100.00
3. อายุ	3.1 18-30 ปี	142	25.30
	3.2 31-40 ปี	204	36.30
	3.3 41 ปีขึ้นไป	216	38.40
รวม		562	100.00

หมายเหตุ ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างในตารางที่ 4.1-4.3 มีเพียง 3 ข้อ เนื่องจากผู้ศึกษาเลือกวิเคราะห์เฉพาะข้อมูลที่เป็นประโยชน์เท่านั้น เช่น ผู้ศึกษาได้นำเสนอข้อมูลในเรื่องเพศ และการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง ไว้เพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งตามกรอบแนวคิดเบื้องต้นร่วมกัน 4 ด้าน อย่างไรก็ตาม มีข้อมูลบางส่วนที่แม่ไม่ได้นำไปใช้ในการวิเคราะห์ แต่ก็เป็นข้อมูลที่แสดงให้เห็นถึงสภาพทั่วไปหรือภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง อันได้แก่ ข้อมูลเรื่องอายุ

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามของโรงพยาบาลคอกำคำได้
(1) ในเรื่องเพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 54.40) เป็นหญิง และที่เหลือ (ร้อยละ 45.60) เป็นชาย (2) ในเรื่องการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 84.70) มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี รองมา (ร้อยละ 14.40) มีระดับมีการศึกษาปริญญาตรี หรือเทียบเท่า และที่เหลือ (ร้อยละ 0.90) มีระดับสูงกว่าปริญญาตรี และ (3) ในเรื่องอายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 38.40) มีอายุ 41 ปี ขึ้นไป รองมา (ร้อยละ 36.30) มีอายุ 31-40 ปี และที่เหลือ (ร้อยละ 25.30) มีอายุ 18-30 ปี

1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามของโรงพยาบาลจุฬาภรณ์ ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามของโรงพยาบาลจุฬาภรณ์ คือ ประชาชนที่มารับบริการทางการแพทย์ของโรงพยาบาลจุฬาภรณ์ จำนวน 501 คน คิดเป็นร้อยละ 96.72 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 518 คน ผู้ศึกษาได้ประมาณผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยแสดงรายละเอียด ไว้ในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามของโรงพยาบาลจุฬาภรณ์
ตามเกณฑ์ตามข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง		กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม (n = 501)	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ	1.1 ชาย	224	44.70
	1.2 หญิง	277	55.30
รวม		501	100.00
2. การศึกษา	2.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	434	88.60
	2.2 ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	61	12.20
	2.3 สูงกว่าปริญญาตรี	6	1.20
รวม		501	100.00

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง		กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม (n = 501)	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. อายุ	3.1 18-30 ปี	130	25.90
	3.2 31-40 ปี	195	38.90
	3.3 41 ปีขึ้นไป	176	35.20
รวม		501	100.00

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามของโรงพยาบาลจุฬาภรณ์

- (1) ในเรื่องเพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 55.30) เป็นหญิง และที่เหลือ (ร้อยละ 44.70) เป็นชาย (2) ในเรื่องการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 88.60) มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี รองมา (ร้อยละ 12.20) มีระดับการศึกษาปริญญาตรี หรือเทียบเท่า และที่เหลือ (ร้อยละ 1.20) มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และ (3) ในเรื่องอายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 38.90) มีอายุ 31-40 ปี รองมา (ร้อยละ 35.20) มีอายุ 41 ปี ขึ้นไป และที่เหลือ (ร้อยละ 25.90) มีอายุ 18-30 ปี

1.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามของโรงพยาบาลจุฬาภรณ์กับโรงพยาบาลจุฬาภรณ์ในจังหวัดพะเยา ดังแสดงรายละเอียดไว้ในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ตอบ
แบบสอบถามของโรงพยาบาลดอกคำใต้กับกลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลจุน
จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

	กลุ่มตัวอย่างที่ตอบ แบบสอบถามของ โรงพยาบาลดอกคำใต้ (n = 562)	กลุ่มตัวอย่างที่ตอบ แบบสอบถามของ โรงพยาบาลจุน (n = 501)	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ (คน)
1. ประเภท			
1.1 ชาย	256	45.60	224
1.2 หญิง	306	54.40	277
รวม	562	100.00	501
2. การศึกษา			
2.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	476	84.70	434
2.2 ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	81	14.40	61
2.3 สูงกว่าปริญญาตรี	5	0.90	6
รวม	562	100.00	501
3. อายุ			
3.1 18-30 ปี	142	25.30	130
3.2 31-40 ปี	204	36.30	195
3.3 41 ปีขึ้นไป	216	38.40	176
รวม	562	100.00	501

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบตารางที่ 4.3 พบว่า (1) ในเรื่องเพศ กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามของโรงพยาบาลดอกคำใต้และโรงพยาบาลจุน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 54.40 และ ร้อยละ 55.30) ที่เหลือเป็นเพศชาย (ร้อยละ 45.60 และ ร้อยละ 44.70) (2) ในเรื่องการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามของโรงพยาบาลดอกคำใต้และโรงพยาบาลจุน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 84.70 ร้อยละ 88.60) รองลงมา

มีระดับการศึกษาป्रิญญาตรี หรือเทียบเท่า (ร้อยละ 14.40 และร้อยละ 12.20) และที่เหลือมีระดับการศึกษาสูงกว่าปัจจุบัน (ร้อยละ 0.90 และร้อยละ 1.20) และ (3) ในเรื่องอายุ กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามของโรงพยาบาลดอกคำให้ได้และโรงพยาบาลจุน กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามของโรงพยาบาลดอกคำให้ส่วนใหญ่มีอายุ 41 ปี ขึ้นไป (ร้อยละ 38.40) รองมา (ร้อยละ 36.30) มีอายุ 31-40 ปี และที่เหลือ (ร้อยละ 25.30) มีอายุ 18-30 ปี ในส่วนของโรงพยาบาลจุน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 38.90) มีอายุ 31-40 ปี รองมา (ร้อยละ 35.20) มีอายุ 41 ปี ขึ้นไป และที่เหลือ (ร้อยละ 25.90) มีอายุ 18-30 ปี

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ประกอบด้วย 3 หัวข้อดังกล่าว ไว้แล้วข้างต้น โดยนำเสนอเรียงตามลำดับ ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการ

ประชาชนระหว่างโรงพยาบาลดอกคำให้กับโรงพยาบาลจุนตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นาร์คกิ้ง 4 ด้าน

หัวข้อนี้ประกอบด้วย 3 หัวข้อดังกล่าว ไว้แล้วข้างต้น ผู้ศึกษานำเสนอเรียงตามลำดับ ดังนี้

2.1.1 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลดอกคำให้ตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นาร์คกิ้ง 4 ด้าน (ตารางที่ 4.4)

2.1.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลจุนตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นาร์คกิ้ง 4 ด้าน (ตารางที่ 4.5)

2.1.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อปัญหา เกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นาร์คกิ้ง 4 ด้าน (ตารางที่ 4.6)

2.1.1 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลดอกคำให้ตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นาร์คกิ้ง 4 ด้าน ดังแสดงรายละเอียดไว้ในตารางที่ 4.4

หมายเหตุ ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ในที่นี้หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับความคล่องตัว ความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน ความล่าช้าในการให้บริการที่ไม่ทันต่อกรอบเวลาที่กำหนด และการเกิดประสิทธิภาพสูงสุดกับประชาชนผู้มารับบริการ (ที่มา : “รายงานผลการดำเนินงานของหน่วยงานและใบแสดงความคิดเห็นของผู้รับบริการ” ฝ่ายแผนงานโรงพยาบาลดอคอกคำได้และโรงพยาบาลจุน 1 ตุลาคม 2550-30 กันยายน 2551) ทั้งนี้ ตามกรอบแนวคิดเป็นชั้นวรรคกิ่ง 4 ด้าน

ตารางที่ 4.4 ค่าสถิติการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลดอคอกคำได้ตามกรอบแนวคิดเป็นชั้นวรรคกิ่ง 4 ด้าน

ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชน ของโรงพยาบาลดอคอกคำได้ตาม กรอบแนวคิดเป็นชั้นวรรคกิ่ง 4 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย						ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก (n)	ปานกลาง (n)	น้อย (n)	รวม (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	
	(%)	(%)	(%)	(%)			
1. ปัญหาด้านผลการปฏิบัติงาน							
1.1 รพ.ฯ ให้บริการประชาชนไม่ เป็นไปตามที่ระยะเวลาแล้วเสร็จ ที่ได้กำหนดไว้ เช่น รอรับยาไม่เกิน 20 นาที	(229)	(285)	(48)	(562)	2.32	0.62	ปานกลาง
1.2 บุคลากรบางส่วนของ รพ.ฯ ปฏิบัติงานด้านการให้บริการ ประชาชนยังไม่มีประสิทธิภาพ เท่าที่ควร	(93)	(377)	(92)	(562)	2.00	0.57	ปานกลาง
1.3 บุคลากรของ รพ.ฯ ปฏิบัติงานไม่ สอดคล้องกับการอำนวยความ สะดวกและการให้บริการประชาชน เช่น บุคลากรของโรงพยาบาลไม่ เพียงพอในการอำนวยความสะดวก และให้บริการประชาชน	(277)	(228)	(57)	(562)	2.39*	0.66	มาก

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชน ของโรงพยาบาลดอกคำใต้ตาม กรอบแนวคิดเบื้องชั้นาร์คกิ้ง 4 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย						ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	
1.4 บุคลากรของ รพ.ฯ ขาดความ คล่องตัวในการปฏิบัติงานให้บริการ ประชาชน	(127) 22.6	(319) 56.8	(116) 20.6	(562) 100.0	2.02	0.66	ปานกลาง
1.5 ในภาพรวม รพ.ฯ มีปัญหาเกี่ยวกับการ บริหารจัดการตามแนวคิดเบื้องชั้นาร์คกิ้ง ด้านผลการปฏิบัติงานมาก	(147) 26.2	(347) 61.7	(68) 12.1	(562) 100.0	2.14	0.60	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						2.17	0.45 ปานกลาง
2. ปัญหาด้านกระบวนการดำเนินงาน							
2.1 รพ.ฯ ไม่มีการประชาสัมพันธ์ หรือประกาศขั้นตอนการให้บริการ ประชาชน	(70) 12.5	(332) 59.0	(160) 28.5	(562) 100.0	1.84	0.62	ปานกลาง
2.2 รพ.ฯ ปรับเปลี่ยนขั้นตอนการ ให้บริการประชาชนอย่าง ทำให้ ประชาชนสับสน	(155) 27.6	(274) 48.7	(133) 23.7	(562) 100.0	2.04	0.72	ปานกลาง
2.3 รพ.ฯ มีขั้นตอนการให้บริการ ประชาชนที่มากเกินความจำเป็น	(322) 57.3	(187) 33.3	(53) 9.4	(501) 100.0	2.48*	0.66	มาก
2.4 รพ.ฯ ปรับขั้นตอนการให้บริการ ประชาชนโดยไม่ได้รับฟังความ คิดเห็นประชาชน	(77) 13.7	(382) 68.0	(103) 18.3	(562) 100.0	1.95	0.56	ปานกลาง
2.5 ในภาพรวม รพ.ฯ มีปัญหา เกี่ยวกับการบริหารจัดการตามกรอบ แนวคิดเบื้องชั้นาร์คกิ้งด้าน ^{กระบวนการดำเนินงานมาก}	(143) 25.4	(341) 60.7	(78) 13.9	(562) 100.0	2.12	0.62	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						2.09	0.48 ปานกลาง

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชน ของโรงพยาบาลคอกำใต้ตาน กรอบแนวคิดเบื้องชั้นาร์คิง 4 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย						ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	
3. ปัญหาด้านผลิตภัณฑ์							
3.1 รพ.ฯ ให้บริการประชาชนไม่ได้ มาตรฐาน	(63) 11.2	(320) 56.9	(179) 31.9	(562) 100.0	1.79	0.62	ปานกลาง
3.2 รพ.ฯ ให้บริการประชาชนยังไม่ บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้	(132) 23.5	(360) 64.0	(70) 12.5	(562) 100.0	2.11*	0.59	ปานกลาง
3.3 รพ.ฯ ไม่ได้พัฒนาหรือฝึกอบรม บุคลากรสำหรับการให้บริการ	(66) 11.7	(400) 71.2	(96) 17.1	(562) 100.0	1.95	0.53	ปานกลาง
3.4 รพ.ฯ ไม่นำเครื่องมือเครื่องใช้ที่ ทันสมัยมาใช้ในการให้บริการ ประชาชน เช่น ระบบเครือข่าย คอมพิวเตอร์	(46) 8.2	(299) 53.2	(217) 38.6	(562) 100.0	1.70	0.61	ปานกลาง
3.5 ในภาพรวม รพ.ฯ มีปัญหา เกี่ยวกับการบริหารจัดการตาม กรอบแนวคิดเบื้องชั้นาร์คิง ด้าน ผลิตภัณฑ์	(57) 10.1	(373) 66.4	(132) 23.5	(562) 100.0	1.86	0.56	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						1.88	0.42 ปานกลาง
4. ปัญหาด้านความพึงพอใจของ ประชาชน							
4.1 รพ.ฯ ให้บริการประชาชนยังไม่ ประทับใจเท่าที่ควร	(174) 31.0	(334) 59.4	(54) 9.6	(562) 100.0	2.21	0.60	ปานกลาง
4.2 บุคลากรของ รพ.ฯ ปฏิบัติงาน ให้บริการประชาชนด้วยความล่าช้า	(342) 60.8	(177) 31.5	(43) 7.7	(562) 100.0	2.53*	0.63	มาก

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชน ของโรงพยาบาลตามค่าเฉลี่ย กรอบแนวคิดเบื้องมาร์คกิ้ง 4 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย						ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	
4.3 รพ.ฯ ไม่ได้จัดสถานที่ให้ เหมาะสมกับการให้บริการประชาชน	(68) 12.1	(337) 60.0	(157) 27.9	(562) 100.0	1.84	0.61	ปานกลาง
4.4 รพ.ฯ ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอแนะ การให้บริการ	(67) 11.9	(415) 73.9	(80) 14.2	(562) 100.0	1.98	0.51	ปานกลาง
4.5 ในภาพรวม รพ.ฯ มีปัญหา เกี่ยวกับการบริหารจัดการตาม กรอบแนวคิดเบื้องมาร์คกิ้งด้าน	(157) 27.9	(352) 62.7	(53) 9.4	(562) 100.0	2.19	0.58	ปานกลาง
ความพึงพอใจของประชาชนมาก							
	ค่าเฉลี่ยรวม						2.15
ในภาพรวมทั้งหมด รพ.ฯ มีปัญหา เกี่ยวกับการบริหารจัดการตาม กรอบแนวคิดเบื้องมาร์คกิ้งมากที่ 4 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) ผลการ ปฏิบัติงาน (2) กระบวนการ ดำเนินงาน (3) ผลิตภัณฑ์ และ (4) ความพึงพอใจของประชาชน	(169) 30.0	(337) 60.0	(56) 10.0	(562) 100.0	2.20	0.60	ปานกลาง

หมายเหตุ

1. ตารางที่แสดงค่าสถิติ คือ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน หรือ S.D. และการทดสอบค่าที่
ได้ใช้สถิติดังนี้

1.1 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05

1.2 ระดับความเห็นด้วยของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 ระดับ มีช่วงคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

1.2.1 เห็นด้วยมาก

ช่วงคะแนนระหว่าง 2.34-3.00 คะแนน

1.2.2 เทื่องด้วยปานกลาง ช่วงคะแนนระหว่าง 1.67-2.33 คะแนน

1.2.3 เทื่องด้วยน้อย ช่วงคะแนนระหว่าง 1.00-1.66 คะแนน

2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน หรือค่า S.D. ที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ในตาราง ได้แสดงถึงความสัมพันธ์ เชื่อมโยง และขยายรายละเอียดให้กับค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าร้อยละ (%) ดังนี้ ทุกตารางในหัวข้อ 2.1-2.3 ผู้ศึกษาจึงได้แสดงค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน หรือค่า S.D. ไว้ด้วย เมื่อว่าผู้ศึกษาไม่ได้นำมาใช้ในการวิเคราะห์หรือเขียนบรรยายไว้ก็ตาม

3. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาล ดูกำดำเนินการและโรงพยาบาลลุนในจังหวัดพะเยาตามกรอบแนวคิดเป็นชั้นเร็คกิ้ง 4 ด้านดังกล่าว ข้างต้นนี้ แต่ละด้านมีหลักปัญหา แตกในที่นี่ ได้พิจารณาคัดเลือกเฉพาะปัญหาที่สำคัญที่สุดของแต่ละด้านเพื่อนำไปใช้ศึกษาวิเคราะห์ใน "กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา" ในบทที่ 5 หัวข้อ 2 ยกประยุผล หัวข้อข้อบัญญัติ ปัญหาและแนวทางการพัฒนา

4. หลักเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกปัญหาที่สำคัญที่สุดของแต่ละด้านรวม 4 ด้านตามกรอบแนวคิดเป็นชั้นเร็คกิ้งดังกล่าว มีดังนี้ หนึ่ง ผู้ศึกษาพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของปัญหาในแต่ละด้าน กล่าวคือ หากปัญหาด้านใดมีค่าเฉลี่ยของปัญหามากที่สุดจะเลือกเพื่อนำไปวิเคราะห์ที่เป็นอันดับแรก ส่อง ถ้าหากค่าเฉลี่ยของปัญหาในแต่ละด้านมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน จะพิจารณาจากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน หรือ S.D. ที่แสดงถึงการกระจายของข้อมูลของปัญหาแต่ละด้าน โดยเลือกปัญหาที่มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยที่สุดเป็นอันดับสอง และ สาม ถ้าหากปัญหาแต่ละด้านมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากันอีก จะพิจารณาจากจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง (n) ของปัญหาแต่ละด้าน ต่อระดับความเห็นด้วย โดยดูจากจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง (n) ที่มากที่สุดที่เห็นด้วยในระดับมาก (มาก ปานกลาง น้อย) เป็นอันดับสุดท้าย

เพื่อให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้น ในตารางที่ 4.4 ข้างบนนี้ ผู้ศึกษาได้ใส่เครื่องหมาย* ไว้ท้ายตัวเลขที่ผู้ศึกษาเห็นว่าเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของแต่ละด้าน ไว้ด้วย

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่า ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลดูกำดำเนินการและโรงพยาบาลลุนในจังหวัดพะเยาตามกรอบแนวคิดเป็นชั้นเร็คกิ้ง 4 ด้าน ๆ ละ 5 ข้อ (หรือ 5 คำตาม) ผู้ศึกษาได้นำเสนอปัญหารายละเอียด 4 ข้อแรกโดยไม่รวมคำตามเกี่ยวกับภาพรวมอีก 1 ข้อไว้ด้วย นอกจากนี้ ในส่วนท้ายสุดของแต่ละด้าน ผู้ศึกษาได้นำเสนอค่าเฉลี่ยรวมของ 5 ข้อ ไว้ด้วย ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามกรอบแนวคิดเป็นชั้นเร็คกิ้ง ด้านผลการปฏิบัติงาน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก 1 ข้อ และเห็นด้วย

ในระดับปานกลาง 3 ข้อ กล่าวคือ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.39) ว่า บุคลากรของโรงพยาบาลดอคอกำได้ปฏิบัติงานไม่สอดคล้องกับการอำนวยความสะดวกและการให้บริการประชาชน เช่น บุคลากรของโรงพยาบาลไม่เพียงพอในการอำนวยความสะดวกและให้บริการประชาชน (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.32) ว่า โรงพยาบาลดอคอกำได้ให้บริการประชาชนไม่เป็นไปตามที่ระยะเวลาแล้วเสร็จที่ได้กำหนดไว้ เช่น รอรับยาไม่เกิน 20 นาที (3) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.02) ว่า บุคลากรของโรงพยาบาลดอคอกำได้ขาดความคิดองตัวในการปฏิบัติงานให้บริการประชาชน และ (4) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.00) ว่า บุคลากรบางส่วนของโรงพยาบาลดอคอกำได้ปฏิบัติงานด้านการให้บริการประชาชนยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.14) ว่า ในภาพรวมโรงพยาบาลดอคอกำได้มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นนำรักกิ่ง ด้านผลการปฏิบัติงาน

สรุป ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลดอคอกำได้ตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นนำรักกิ่ง ด้านผลการปฏิบัติงาน รวม 5 ข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่าง คือ เห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 2.17)

2. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นนำรักกิ่ง ด้านกระบวนการดำเนินงาน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก 1 ข้อ และ เห็นด้วยในระดับปานกลาง 3 ข้อ กล่าวคือ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.49) ว่า โรงพยาบาลดอคอกำได้มีขั้นตอนการให้บริการประชาชนที่มากเกินความจำเป็น (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.04) ว่า โรงพยาบาลดอคอกำได้ปรับเปลี่ยนขั้นตอนการให้บริการประชาชนบ่อย ทำให้ประชาชนสับสน (3) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.95) ว่า โรงพยาบาลดอคอกำได้ปรับขั้นตอนการให้บริการประชาชนโดยไม่ได้รับฟังความคิดเห็นประชาชน และ (4) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.84) ว่า โรงพยาบาลดอคอกำได้ไม่มีการประชาสัมพันธ์หรือประกาศ ขั้นตอนการให้บริการประชาชน

ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.16) ว่า ในภาพรวมโรงพยาบาลดอคอกำได้มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นนำรักกิ่ง ด้านกระบวนการดำเนินงาน

สรุป ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลดอคอกำได้ตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นนำรักกิ่ง

ด้านกระบวนการดำเนินงานมาก รวม 5 ด้าน พนวจ ค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่าง คือ เห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 2.09)

3. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามกรอบแนวคิด

เมื่อพิจารณาคิดว่า กลุ่มตัวอย่างล้วนเห็นด้วยในระดับปานกลาง 4 ข้อ กล่าวคือ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.11) ว่า โรงพยาบาลลดอกคำได้ให้บริการประชาชนยังไม่บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.95) ว่า โรงพยาบาลลดอกคำได้ไม่ได้พัฒนาหรือฝึกอบรมบุคลากรสำหรับการให้บริการประชาชน (3) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.79) ว่า โรงพยาบาลลดอกคำได้ให้บริการประชาชนไม่ได้มาตรฐาน และ (4) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.70) ว่า โรงพยาบาลลดอกคำได้ไม่นำเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัยมาใช้ในการให้บริการประชาชน เช่น ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์

ในส่วนของการรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.86) ว่า ในภาพรวม โรงพยาบาลลดอกคำได้มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามกรอบแนวคิดเบื้องต้น คือ มีความต้องการปรับปรุงด้านความต้องการของผู้คน ให้บริการประชาชน รวม 5 ข้อ พนวจ ค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่าง คือ เห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 1.88)

4. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนกรอบแนวคิดเบื้องต้น

มาร์คกิ้งด้านความพึงพอใจของประชาชน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก 1 ข้อ และเห็นด้วยในระดับปานกลาง 3 ข้อ กล่าวคือ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.53) ว่า บุคลากรของโรงพยาบาลลดอกคำได้ปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมายให้บริการประชาชนด้วยความล่าช้า (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.21) ว่า โรงพยาบาลลดอกคำได้ให้บริการประชาชนยังไม่ประทับใจเท่าที่ควร (3) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.98) ว่า โรงพยาบาลลดอกคำได้ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอแนะการให้บริการ และ (4) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.84) ว่า โรงพยาบาลลดอกคำได้ไม่ได้จัดสถานที่ให้เหมาะสมกับการให้บริการประชาชน

ในส่วนของการรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.19) ว่า ในภาพรวม โรงพยาบาลลดอกคำได้มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามกรอบแนวคิดเบื้องต้น คือ มีความพึงพอใจของประชาชน

สรุป ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลอุดอกคำใต้ตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นาร์คกิ้ง ด้านความพึงพอใจของประชาชน รวม 5 ข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่าง คือ เท่ากับ 2.15 (ค่าเฉลี่ยรวม 2.15)

นอกจากนี้ เมื่อวิเคราะห์ภาพรวมทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.20) ว่า ในภาพรวมทั้งหมด โรงพยาบาลอุดอกคำใต้มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นาร์คกิ้งทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) ผลการปฏิบัติงาน (2) กระบวนการดำเนินงาน (3) พลิตภัณฑ์ และ (4) ความพึงพอใจของประชาชน

2.1.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลอุดอกคำใต้ตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นาร์คกิ้ง 4 ด้าน ดังแสดงรายละเอียดไว้ในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ค่าสถิติการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ
ด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลสุนตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นマーคกิ้ง

4 ด้าน

ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชน ของโรงพยาบาลสุนตามกรอบ แนวคิดเบื้องชั้นマーคกิ้ง 4 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย					ระดับ ความ เห็นด้วย	
	มาก (n)	ปานกลาง (n)	น้อย (n)	รวม (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})		
	(%)	(%)	(%)	(%)	S.D.		
1. ปัญหาด้านผลการปฏิบัติงาน							
1.1 รพ.ฯ ให้บริการประชาชนไม่เป็นไปตามที่ระยะเวลาแล้วเสร็จที่ได้กำหนดไว้ เช่น รอรับยาไม่เกิน 20 นาที	(213)	(221)	(67)	(501)	2.29	0.69	ปานกลาง
1.2 บุคลากรบางส่วนของ รพ.ฯ ปฏิบัติงานด้านการให้บริการประชาชนยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร	(173)	(249)	(79)	(501)	2.19	0.68	ปานกลาง
1.3 บุคลากรของ รพ.ฯ ปฏิบัติงาน ไม่สอดคล้องกับการอำนวยความสะดวกและการให้บริการประชาชน เช่น บุคลากรของ โรงพยาบาลไม่เพียงพอในการอำนวยความสะดวกและให้บริการประชาชน	(260)	(204)	(37)	(501)	2.45*	0.63	มาก

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชน ของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ แนวคิดเบ็นซ์มาร์คกิ้ง 4 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย						ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	
1.4 บุคลากรของ รพ.ฯ ขาดความ คล่องตัวในการปฏิบัติงาน ให้บริการประชาชน	(163) 32.5	(235) 46.9	(103) 20.6	(501) 100.0	2.12	0.72	ปานกลาง
1.5 ในภาพรวม รพ.ฯ มีปัญหา เกี่ยวกับการบริหารจัดการตาม กรอบแนวคิดเบ็นซ์มาร์คกิ้งด้านผล การปฏิบัติงานมาก	(165) 32.9	(275) 54.9	(61) 12.2	(501) 100.0	2.21	0.64	ปานกลาง
	ค่าเฉลี่ยรวม						2.25 0.45 ปานกลาง
2. ปัญหาด้านกระบวนการ							
ดำเนินงาน							
2.1 รพ.ฯ ไม่มีการประชาสัมพันธ์ หรือประกาศขึ้นตอนการให้บริการ ประชาชน	(84) 16.8	(276) 55.1	(141) 28.1	(501) 100.0	1.89	0.66	ปานกลาง
2.2 รพ.ฯ ของท่านได้รับเปลี่ยน ขึ้นตอนการให้บริการประชาชน บ่อย ทำให้ประชาชนสับสน	(115) 23.0	(274) 54.6	(112) 22.4	(501) 100.0	2.00	0.67	ปานกลาง
2.3 รพ.ฯ มีขึ้นตอนการให้บริการ ประชาชนที่มากเกินความจำเป็น	(230) 45.9	(207) 41.3	(64) 12.8	(501) 100.0	2.33*	0.69	ปานกลาง
2.4 รพ.ฯ ปรับขึ้นตอนการ ให้บริการประชาชนโดยไม่ได้รับ ฟังความคิดเห็นประชาชน	(90) 18.0	(307) 61.3	(104) 20.8	(501) 100.0	1.97	0.62	ปานกลาง

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชน ของโรงพยาบาลจุนครอบคลุม แนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ้ง 4 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย						ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	
2.5 ในภาพรวม รพ.ฯ มีปัญหา เกี่ยวกับการบริหารจัดการตาม กรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ้งด้าน กระบวนการดำเนินงานมาก	(122) 24.4	(306) 61.0	(73) 14.6	(501) 100.0	2.10	0.62	ปานกลาง
3. ปัญหาด้านผลิตภัณฑ์	ค่าเฉลี่ยรวม						2.06 0.46 ปานกลาง
3.1 รพ.ฯ ให้บริการประชาชน ไม่ได้มาตรฐาน	(162) 32.3	(252) 50.3	(87) 17.4	(501) 100.0	2.15	0.69	ปานกลาง
3.2 รพ.ฯ ให้บริการประชาชนยังไม่ บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้	(189) 37.7	(250) 49.9	(62) 12.4	(501) 100.0	2.25*	0.66	ปานกลาง
3.3 รพ.ฯ ไม่ได้พัฒนาหรือ ฝึกอบรมบุคลากรสำหรับการ ให้บริการประชาชน	(157) 31.3	(252) 50.3	(92) 18.4	(501) 100.0	2.13	0.69	ปานกลาง
3.4 รพ.ฯ ไม่นำเครื่องมือเครื่องใช้ที่ ทันสมัยมาใช้ในการให้บริการ ประชาชน เช่น ระบบเครือข่าย คอมพิวเตอร์	(143) 28.5	(231) 46.2	(127))	(501) 100.0	2.03	0.73	ปานกลาง
3.5 ในภาพรวม รพ.ฯ มีปัญหา เกี่ยวกับการบริหารจัดการตาม กรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ้งด้าน ผลิตภัณฑ์	(128) 25.5	(314) 62.7	(59) 11.8	(501) 100.0	2.14	0.60	ปานกลาง
	ค่าเฉลี่ยรวม						2.14 0.47 ปานกลาง

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชน ของโรงพยาบาลตามกรอบ แนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ้ง 4 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย					S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})		
4. ปัญหาด้านความพึงพอใจของ ประชาชน							
4.1 รพ.ฯ ให้บริการประชาชนยังไม่ ประทับใจเท่าที่ควร	(233) 46.5	(231) 46.1	(37) 7.4	(501) 100.0	2.39	0.62	มาก
4.2 บุคลากรของ รพ.ฯ ปฏิบัติงาน ให้บริการประชาชนด้วยความล่าช้า	(252) 50.3	(199) 39.7	(50) 10.0	(501) 100.0	2.40*	0.66	มาก
4.3 รพ.ฯ ไม่ได้จัดสถานที่ให้ เหมาะสมกับการให้บริการ	(156) 31.1	(245) 48.9	(100) 20.0	(501) 100.0	2.11	0.71	ปานกลาง
4.4 รพ.ฯ ไม่เปิดโอกาสให้ ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการ เสนอแนะการให้บริการ	(101) 20.1	(306) 61.1	(94) 18.8	(501) 100.0	2.01	0.62	ปานกลาง
4.5 ในภาพรวม รพ.ฯ มีปัญหา เกี่ยวกับการบริหารจัดการตาม กรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ้งด้าน ความพึงพอใจของประชาชนมาก	(162) 32.3	(300) 59.9	(39) 7.8	(501) 100.0	2.25	0.58	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม							
ในภาพรวมทั้งหมด รพ.ฯ มีปัญหา เกี่ยวกับการบริหารจัดการตาม กรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ้งมาก ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) ผลการ ปฏิบัติงาน (2) กระบวนการ ดำเนินงาน (3) ผลิตภัณฑ์ และ (4) ความพึงพอใจของประชาชน	(140) 27.9	(335) 66.9	(26) 5.2	(501) 100.0	2.23	0.46	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่า ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลจุนตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นรากถึง 4 ด้าน ๆ ละ 5 ข้อ (หรือ 5 คำถาม) ผู้ศึกษาได้นำเสนอปัญหาเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย โดยในแต่ละด้านได้เรียงลำดับเฉพาะ 4 ข้อแรกโดยไม่รวมคำถามเกี่ยวกับภาพรวมอีก 1 ข้อไว้ด้วย นอกจากนี้ ในส่วนท้ายสุดของแต่ละด้าน ผู้ศึกษาได้นำเสนอค่าเฉลี่ยรวมของ 5 ข้อ ไว้ด้วย ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นรากถึงด้านผลการปฏิบัติงาน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก 1 ข้อ และเห็นด้วยในระดับปานกลาง 3 ข้อ ก้าวคือ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.45) ว่า บุคลากรของโรงพยาบาลจุนปฏิบัติงานไม่สอดคล้องกับการอำนวยความสะดวกและการให้บริการประชาชน เช่น บุคลากรของโรงพยาบาลไม่เพียงพอในการอำนวยความสะดวกและให้บริการประชาชน (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.29) ว่า โรงพยาบาลจุนให้บริการประชาชนไม่เป็นไปตามที่ระยะเวลาแล้วเสร็จที่ได้กำหนดไว้ เช่น รอรับยาไม่เกิน 20 นาที (3) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.19) ว่า บุคลากรบางส่วนของโรงพยาบาลจุนปฏิบัติงานด้านการให้บริการประชาชนบ้างไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร และ (4) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.12) ว่า บุคลากรของโรงพยาบาลจุนขาดความคล่องตัวในการปฏิบัติงานให้บริการประชาชน

ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.21) ว่า ในภาพรวม โรงพยาบาลจุนมีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นรากถึงด้านผลการปฏิบัติงาน

สรุป ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลจุนตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นรากถึงด้านผลการปฏิบัติงาน รวม 5 ข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่าง คือ เห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 2.25)

2. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นรากถึงกระบวนการดำเนินงาน กลุ่มตัวอย่างถ้วนเห็นด้วยในระดับปานกลางทั้ง 4 ข้อ ก้าวคือ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.33) ว่า โรงพยาบาลจุนมีขั้นตอนการให้บริการประชาชนที่มากเกินความจำเป็น (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.00) ว่า โรงพยาบาลจุนปรับเปลี่ยนขั้นตอนการให้บริการประชาชนบ่อย ทำให้ประชาชน

สัมสน (3) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.97) ว่า โรงพยาบาลจุฬารัตน์ปรับขั้นตอนการให้บริการประชาชนโดยไม่ได้รับฟังความคิดเห็นประชาชน และ (4) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.89) ว่า โรงพยาบาลจุฬาฯ ไม่มีการประชาสัมพันธ์หรือประกาศขั้นตอนการให้บริการประชาชน

ในส่วนของการรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.10) ว่า ในภาพรวม โรงพยาบาลจุฬาฯ มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นนำรักกิจ ด้านกระบวนการดำเนินงาน

สรุป ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการค้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลจุฬาฯ ตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นนำรักกิจ ด้านกระบวนการดำเนินงานมาก รวม 5 ข้อ พนว่า ค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่าง คือ เห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 2.06)

3. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นนำรักกิจ ด้านผลิตภัณฑ์ กลุ่มตัวอย่างล้วนเห็นด้วยในระดับปานกลางทั้ง 4 ข้อ กล่าวคือ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.25) ว่า โรงพยาบาลจุฬาฯ ให้บริการประชาชนยังไม่บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.15) ว่า โรงพยาบาลจุฬาฯ ให้บริการประชาชนไม่ได้มาตรฐาน (3) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.13) ว่า โรงพยาบาลจุฬาฯ ไม่ได้พัฒนาหรือฝึกอบรมบุคลากรสำหรับการให้บริการประชาชน และ (4) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.03) ว่า โรงพยาบาลจุฬาฯ ไม่นำเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัยมาใช้ในการให้บริการประชาชน เช่น ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์

ในส่วนของการรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.14) ว่า ในภาพรวม โรงพยาบาลจุฬาฯ มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นนำรักกิจ ด้านผลิตภัณฑ์

สรุป ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการค้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลจุฬาฯ ตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นนำรักกิจ ด้านผลิตภัณฑ์ รวม 5 ข้อ พนว่า ค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่าง คือ เห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 2.14)

4. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นนำรักกิจ ด้านความพึงพอใจของประชาชน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก 2 ข้อ และเห็นด้วยในระดับปานกลาง 2 ข้อ กล่าวคือ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.40) ว่า บุคลากรของโรงพยาบาลจุฬาฯปฏิบัติงานให้บริการประชาชนด้วยความล่าช้า (2) กลุ่มตัวอย่าง

เห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.39) ว่า โรงพยาบาลจุนให้บริการประชาชนยังไม่ประทับใจเท่าที่ควร (3) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.11) ว่า โรงพยาบาลจุนไม่ได้จัดสถานที่ให้เหมาะสมกับการให้บริการประชาชน และ (4) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.01) ว่า โรงพยาบาลจุนไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอแนะ การให้บริการ

ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.25) ว่า ในภาพรวม โรงพยาบาลจุนมีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นรากกิ่ง ด้านความพึงพอใจของประชาชน

สรุป ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลจุนตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นรากกิ่ง ด้านความพึงพอใจของประชาชน รวม 5 ข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่าง คือ เห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 2.23)

นอกจากนี้ เมื่อวิเคราะห์ภาพรวมทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.23) ว่า ในภาพรวมทั้งหมด โรงพยาบาลจุนมีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นรากกิ่งทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) ผลการปฏิบัติงาน (2) กระบวนการดำเนินงาน (3) ผลิตภัณฑ์ และ (4) ความพึงพอใจของประชาชน

**2.1.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อปัญหา
เกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งตาม
กรอบแนวคิดเบื้องชั้นรากกิ่ง 4 ด้าน ดังแสดงรายละเอียดไว้ในตารางที่ 4.6**

ตารางที่ 4.6 ค่าสถิติการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม
ต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล
2 แห่งตามกรอบแนวคิดเบื้องต้น 4 ด้าน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับ การบริหารจัดการด้านการให้บริการ ประชาชนระหว่างโรงพยาบาลดังกล่าว กับโรงพยาบาลสุนแคนกรอบแนวคิด เบื้องต้น 4 ด้าน	กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,063)					
	โรงพยาบาล		โรงพยาบาล		Sig.	
	ดอกคำใต้	จัน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย		
(n = 562)	(n = 501)	(\bar{X})	S.D.	(\bar{X})	S.D.	t (2-tailed)
1. ค่าเฉลี่ยรวมของปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านผลการปฏิบัติงาน	2.17	0.45	2.25	0.45	-2.712	0.007*
2. ค่าเฉลี่ยรวมของปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านกระบวนการดำเนินงาน	2.09	0.48	2.06	0.46	0.929	0.353**
3. ค่าเฉลี่ยรวมของปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านผลิตภัณฑ์	1.88	0.42	2.14	0.47	-9.438	0.000*
4. ค่าเฉลี่ยรวมของปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านความพึงพอใจของประชาชน	2.15	0.44	2.23	0.46	-3.029	0.003*
5. ในภาพรวมทั้งหมด รพ.ฯ มีปัญหา เกี่ยวกับการบริหารจัดการตามกรอบ แนวคิดเบื้องต้น 4 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) ผลการปฏิบัติงาน (2) กระบวนการดำเนินงาน (3) ผลิตภัณฑ์ และ (4) ความพึงพอใจของประชาชน	2.20	0.60	2.23	0.53	-0.759	0.448**

หมายเหตุ

1) การวิเคราะห์หรือการทดสอบค่าที (t-test) เป็นการทดสอบผลต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 กลุ่ม เช่น ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง คือประชาชนที่มารับบริการทางการแพทย์ของโรงพยาบาลค้าใต้กัน โรงพยาบาลจุนต่อคำตามที่นำมายังว่า แตกต่างกันหรือไม่ สำหรับในที่นี้ได้พิจารณาค่า Sig.(2-tailed) กล่าวคือ ถ้าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกัน ค่า Sig.(2-tailed) จะน้อยกว่า หรือเท่ากับ ∞ หรือ เมื่อ $\text{Sig.}(2\text{-tailed}) < \infty$ หรือ $\text{Sig.}(2\text{-tailed}) = \infty$ (ในตารางข้างบน ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ ซึ่งหมายถึงมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) แต่ถ้าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ค่า Sig.(2-tailed) จะมากกว่า ∞ หรือเมื่อ $\text{Sig.}(2\text{-tailed}) > \infty$ (ในตารางข้างบน ได้ใส่เครื่องหมาย ** ไว้) ธนาินทร์ ศิลป์จารุ (2552: 356-361) ในหนังสือ เรื่อง “การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS” กัลยา วนิชย์บัญชา (2549.:234-235) ในหนังสือ เรื่อง “การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล”

2) t หมายถึง ค่าสถิติที่คำนวณได้ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

3) Sig.(2-tailed) หมายถึง ค่าความน่าจะเป็นในการยอมรับหรือปฏิเสธสมมติฐาน (หมายถึง ข้อคิดเห็นหรือข้อความที่ใช้เป็นหลักฐานของการหาเหตุผลของการวิจัย) ในกรณีนี้ หมายถึง แตกต่าง หรือไม่แตกต่างกัน

4) ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ (α) ที่ใช้เป็นเกณฑ์สำหรับการยอมรับหรือปฏิเสธสมมติฐานว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันหรือไม่แตกต่างกัน ในที่นี้กำหนดให้ $\alpha = 0.05$ หรือที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติ เท่ากับ 0.05 หรือ 95%

5) * หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกัน $\text{Sig.}(2\text{-tailed}) < \infty$ หรือ $\text{Sig.}(2\text{-tailed}) = \infty$

6) ** หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน $\text{Sig.}(2\text{-tailed}) > \infty$

7) เนื่องจากค่า t และค่า S.D. มีความสัมพันธ์ เชื่อมโยง และขยายรายละเอียดให้กับค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าร้อยละ (%) ดังนี้ ในทุกตาราง ผู้ศึกษาจึงได้แสดงค่า S.D. ไว้ด้วย และบางตารางโดยเฉพาะในเรื่องการวิเคราะห์เปรียบเทียบ ได้จึงได้แสดงค่า t ไว้ด้วย ถึงแม้ว่าในบางตาราง ผู้ศึกษาไม่ได้นำค่า t และค่า S.D. มาใช้ในการวิเคราะห์หรือเขียนบรรยาย

สำหรับเหตุผลที่ผู้ศึกษาเลือกนำ “ค่าเฉลี่ยรวม” ของปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ แต่ละด้านตามกรอบแนวคิดเป็นชั้นชั้นรากกิ่ง 4 ด้าน มาใช้ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบในครั้งนี้ เพราะค่าเฉลี่ยรวมแต่ละด้านประกอบขึ้นด้วยคำตาม 5 ข้อ โดยแบ่งเป็นคำตามเกี่ยวกับภาพบ้อย 4 ข้อ และ

ภาพรวม 1 ข้อ จึงทำให้ค่าเฉลี่ยรวมเป็นตัวแทนที่เหมาะสมที่สุดที่จะนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาแต่ละด้านได้อย่างตรงประเด็นและครอบคลุม นอกจากนี้ ผู้ศึกษา yang นำคำถามที่เกี่ยวกับภาพอย่างและภาพรวมจำนวน 5 ข้อของค่าเฉลี่ยรวมดังกล่าวไปเป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์และแสดงเหตุผลต่อไปได้อย่างครบถ้วนด้วย

จากตารางที่ 4.6 ที่เป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ ประชาชนที่มารับบริการทางการแพทย์ของโรงพยาบาลดูกอกค้าได้กับโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ค่าเฉลี่ยรวมของปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลตามกรอบแนวคิดเป็นชั้นวรรคกึ่ง 4 ด้าน เรียงตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มดังกล่าว ต่อค่าเฉลี่ยรวมของปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลตามกรอบแนวคิดเป็นชั้นวรรคกึ่ง ด้านผลการปฏิบัติงาน พนวจ แทกต่างกัน โดยมีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.007) เช่นนี้หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ดังกล่าวต่อค่าเฉลี่ยรวมของปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลตามกรอบแนวคิดเป็นชั้นวรรคกึ่ง ด้านผลการปฏิบัติงานแทกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มดังกล่าวต่อ ค่าเฉลี่ยรวมของปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลตามกรอบแนวคิดเป็นชั้นวรรคกึ่ง ด้านกระบวนการดำเนินงาน พนวจ ไม่แทกต่างกัน โดยค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย **ไว้ในตาราง (ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.353) เช่นนี้หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มดังกล่าวต่อค่าเฉลี่ยรวมของปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลตามกรอบแนวคิดเป็นชั้นวรรคกึ่ง ด้านกระบวนการดำเนินงานไม่แทกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มดังกล่าว ต่อค่าเฉลี่ยรวมของปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลตามกรอบแนวคิดเป็นชั้นวรรคกึ่ง ด้านผลิตภัณฑ์ พนวจ แทกต่างกัน โดยมีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000) เช่นนี้หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มดังกล่าวต่อค่าเฉลี่ยรวม

ของปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลตามกรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ่งด้านผลิตภัณฑ์แตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

4. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มดังกล่าว ต่อค่าเฉลี่ยรวมของปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล ตามกรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ่งด้านความพึงพอใจของประชาชน พบว่า แตกต่างกัน โดยมีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้แก่ เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.003) เช่นนี้หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มดังกล่าวต่อค่าเฉลี่ยรวมของปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลตามกรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ่งด้านความพึงพอใจของประชาชนแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

5. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มดังกล่าว ต่อค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมด กล่าวคือ โรงพยาบาลลดลงคำใต้หรือโรงพยาบาลจุนของท่านมีปัญหาเกี่ยวกับ การบริหารจัดการตามกรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ่งมากทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) ผลการปฏิบัติงาน (2) กระบวนการดำเนินงาน (3) ผลิตภัณฑ์ และ (4) ความพึงพอใจของประชาชน พบว่า ไม่แตกต่าง กัน โดยค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้แก่ เครื่องหมาย ** ไว้ในตาราง (ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.448) เช่นนี้หมายความว่า ความคิดเห็น ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มดังกล่าวต่อค่าเฉลี่ยรวมของปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการ ให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลในภาพรวมทั้งหมด ไม่แตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

2.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการ ประชาชนระหว่างโรงพยาบาลลดลงคำใต้กับโรงพยาบาลจุนตามกรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ่ง 4 ด้าน (ตารางที่ 4.7-4.9) แบ่งเป็น 3 หัวข้อ

2.2.1 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการบริหาร จัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลลดลงคำใต้ตามกรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ่ง 4 ด้าน (ตารางที่ 4.7)

2.2.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการบริหาร จัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลจุนตามกรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ่ง 4 ด้าน (ตารางที่ 4.8)

2.2.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นรากกิ่ง 4 ด้าน (ตารางที่ 4.9)

2.2.1 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลลดอกคำได้ตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นรากกิ่ง 4 ด้าน ดังแสดงรายละเอียดไว้ในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ค่าสถิติการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลลดอกคำได้ตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นรากกิ่ง 4 ด้าน

แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชน ของโรงพยาบาลลดอกคำได้ตาม กรอบแนวคิดเบื้องชั้นรากกิ่ง 4 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย						ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	
	(n)	(n)	(n)	(n)	(%)	(%)	
1. แนวทางการพัฒนาด้านผลการ ปฏิบัติงาน							
1.1 ผู้บริหารของ รพ.ฯ ควร ควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อให้ บุคลากรปฏิบัติงานให้เป็นไปตาม ระยะเวลาที่กำหนด ไว้อย่างเคร่งครัด	(265)	(272)	(25)	(562)	2.43	0.59	มาก
1.2 ผู้บริหารของ รพ.ฯ ควร ควบคุมดูแลบุคลากรอย่างใกล้ชิด พร้อมกับฝึกอบรมบุคลากรอย่าง ต่อเนื่องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ในการให้บริการประชาชน	(337)	(186)	(39)	(562)	2.53	0.62	มาก

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชน ของโรงพยาบาลลดอกคำใต้ตาม กรอบแนวคิดเบ็นซ์มาร์คกิ้ง 4 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย						ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	
1.3 รพ.ฯ ควรพัฒนาหรือฝึกอบรม บุคลากรเรื่องการให้บริการ ประชาชนเป็นประจำและมีการ ประเมินผลด้วยว่าได้นำความรู้จาก การฝึกอบรมไปใช้หรือไม่เพียงใด เช่น เพิ่มพยานาลเวชปฏิบัติ	(292) 52.0	(245) 43.6	(25) 4.4	(562) 100.0	2.48	0.58	มาก
1.4 รพ.ฯ ควรปรับเปลี่ยนตำแหน่ง บุคลากรให้เหมาะสมกับ ความสามารถของแต่ละคน ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการ ปฏิบัติงานให้บริการประชาชน	(363) 64.6	(168) 29.9	(31) 5.5	(562) 100.0	2.59*	0.59	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม						2.51	0.42
2. แนวทางการพัฒนาด้าน							
กระบวนการดำเนินงาน							
2.1 รพ.ฯ ควรประชาสัมพันธ์หรือ ประกาศขึ้นตอนการในการ ให้บริการแก่ประชาชนทราบและ เข้าใจอย่างต่อเนื่อง	(403) 71.7	(141) 25.1	(18) 3.2	(562) 100.0	2.69*	0.53	มาก
2.2 รพ.ฯ ควรปรับเปลี่ยนขั้นตอน การให้บริการเท่าที่จำเป็น และไม่ บ่อยจนเกินไป	(311) 55.3	(229) 40.8	(22) 3.9	(562) 100.0	2.51	0.57	มาก

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชน ของโรงพยาบาลอุดอกคำใต้ตาม กรอบแนวคิดเบื้องต้นร่วมกัน 4 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย					S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})		
2.3 รพ.ฯ ควรลดขั้นตอนการ ให้บริการประชาชนและนำ เทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ มาใช้	(279)	(246)	(37)	(562)	2.43	0.61	มาก
2.4 รพ.ฯ ควรรับฟังความคิดเห็น ประชาชนก่อนปรับเปลี่ยนขั้นตอน การให้บริการประชาชน	(302)	(234)	(26)	(562)	2.49	0.59	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม					2.53	0.43	มาก
3. แนวทางการพัฒนาด้านผลิตภัณฑ์							
3.1 รพ.ฯ ควรกำหนดตัวชี้วัดที่ชัดเจน สำหรับวัดมาตรฐานของการ ให้บริการ และดำเนินการปรับปรุง การให้บริการ ไม่ให้ต่ำกว่ามาตรฐาน	(348)	(190)	(24)	(562)	2.58	0.57	มาก
3.2 ผู้บริหารของ รพ.ฯ ควรยึดถือเป็น นโยบายที่จะต้องดำเนินงานด้านการ ให้บริการประชาชนให้เป็นไปตาม เป้าหมายที่กำหนดไว้	(345)	(194)	(23)	(562)	2.57	0.57	มาก
3.3 รพ.ฯ ควรพัฒนาหรือฝึกอบรม บุคลากรสำหรับการให้บริการ ประชาชนเป็นประจำเพื่อให้ได้รับ การยอมรับจากประชาชนเพิ่มมากขึ้น	(386)	(156)	(20)	(562)	2.65*	0.55	มาก

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชน ของโรงพยาบาลอุดอกคำใต้ตาม กรอบแนวคิดเบื้องต้น 4 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย						ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	
3.4 รพ.ฯ ควรนำเครื่องมือเครื่องใช้ที่ ทันสมัยและมีจำนวนมากเพียงพอมา ^{ใช้ในการให้บริการประชาชน เช่น ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ใน โรงพยาบาล}	56.4	40.2	3.4	100.0			
					2.58	0.43	มาก
4. แนวทางการพัฒนาด้านความพึง พอใจของประชาชน							
4.1 ผู้บริหารของ รพ.ฯ ควร ควบคุมคุณภาพและพัฒนานุคุลการ อย่างใกล้ชิดเพื่อเพิ่มมาตรฐานของ การให้บริการประชาชนให้สูงขึ้น	(298)	(240)	(24)	(562)	2.49	0.58	มาก
	53.0	42.7	4.3	100.0			
4.2 รพ.ฯ ควรกำหนดกรอบเวลาใน การให้บริการประชาชนไว้อย่าง ชัดเจนและดำเนินการตามกรอบเวลา นั้น	(448)	(97)	(17)	(562)	2.77*	0.49	มาก
	79.7	17.3	3.0	100.0			
4.3 ผู้บริหารของ รพ.ฯ ควรให้ความ สนใจกับการจัดสถานที่เหมาะสมสมกับ การให้บริการประชาชน เช่น จัดเก้าอี้ นั่งรอ ทีวี และน้ำสะอาด	(435)	(106)	(21)	(562)	2.74	0.52	มาก
	77.4	18.9	3.7	100.0			

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชน ของโรงพยาบาลลดอุบัติค้ามีต่อตาม กรอบแนวคิดเบื้องชั้นนำรักกิจ 4 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย					S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) (%)		
4.4 รพ.ฯ ควรเพิ่มช่องทางรับฟัง ความคิดเห็นของประชาชน เช่น ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต รวมทั้ง สนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมในการเสนอปัญหาและ เสนอแนวทางการปรับปรุงการ ให้บริการ	(348) 61.9	(183) 32.6	(31) 5.5	(562) 100.0	2.56	0.60	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม					2.64	0.41	มาก

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่า ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง
ต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลลดอุบัติค้ามีต่อ
ตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นนำรักกิจ 4 ด้าน ๆ ละ 4 ข้อ (หรือ 4 คำถาม) โดยผู้ศึกษาได้นำเสนอเรียง
ตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย และในตอนท้ายสุดของแต่ละด้าน ผู้ศึกษาได้นำเสนอค่าเฉลี่ย
รวมของคำถามทั้ง 4 ข้อไว้ด้วย ดังนี้

1. แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามกรอบแนวคิด
เบื้องชั้นนำรักกิจ ด้านผลการปฏิบัติงาน กลุ่มตัวอย่างล้วนเห็นด้วยในระดับมากทั้ง 4 ข้อ กล่าวคือ
 - (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.59) ว่า โรงพยาบาลลดอุบัติค้ามีต่อการปรับเปลี่ยน
ตำแหน่งบุคลากรให้เหมาะสมกับความสามารถของแต่ละคน ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความคล่องตัว
ในการปฏิบัติงานให้บริการประชาชน (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.53)
ว่า ผู้บริหาร โรงพยาบาลลดอุบัติค้ามีต่อการควบคุมคุณภาพและบุคลากรอย่างใกล้ชิดพร้อมกับฝึกอบรมบุคลากร
อย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการประชาชน (3) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับ
มาก (ค่าเฉลี่ย 2.48) ว่า โรงพยาบาลลดอุบัติค้ามีต่อการพัฒนาหรือฝึกอบรมบุคลากรเรื่องการให้บริการ
ประชาชนเป็นประจำและ้มีการประเมินผลด้วยว่าได้นำความรู้จากการฝึกอบรมไปใช้หรือ

ไม่เพียงได เช่น เพิ่มพยานาลเวลาปฎิบัติ และ (4) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.43) ว่า ผู้บริหารของโรงพยาบาลออกคำให้การควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อให้บุคลากรปฏิบัติงานให้เป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด

สรุป ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามกรอบแนวคิดเป็นชั้นマーคกิ้งด้านผลการปฏิบัติงาน รวม 4 ข้อ พนวจ ค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่าง คือ เห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 2.51)

2. แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามกรอบแนวคิด เป็นชั้นマーคกิ้งด้านกระบวนการดำเนินงาน กลุ่มตัวอย่างล้วนเห็นด้วยในระดับมากทั้ง 4 ข้อ กล่าวคือ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.69) ว่า โรงพยาบาลออกคำให้การประชาสัมพันธ์ หรือประกาศขั้นตอนการในการให้บริการแก่ประชาชนทราบและเข้าใจอย่างต่อเนื่อง (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.51) ว่า โรงพยาบาลออกคำให้การปรับเปลี่ยนขั้นตอนการให้บริการเท่าที่จำเป็น และ ไม่บ่อยจนเกินไป (3) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.49) ว่า โรงพยาบาลออกคำให้การรับฟังความคิดเห็นประชาชนก่อนปรับเปลี่ยนขั้นตอนการให้บริการประชาชน และ (4) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.43) ว่า โรงพยาบาลออกคำให้การลดขั้นตอนการให้บริการประชาชนและนำเทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ มาใช้

สรุป ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามกรอบแนวคิดเป็นชั้นマーคกิ้งด้านกระบวนการดำเนินงานมาก รวม 4 ข้อ พนวจ ค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่าง คือ เห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 2.53)

3. แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามกรอบแนวคิด เป็นชั้นマーคกิ้งด้านผลิตภัณฑ์ กลุ่มตัวอย่างล้วนเห็นด้วยในระดับมากทั้ง 4 ข้อ กล่าวคือ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.65) ว่า โรงพยาบาลออกคำให้การพัฒนาหรือฝึกอบรมบุคลากรสำหรับการให้บริการประชาชนเป็นประจำเพื่อให้ได้รับการยอมรับจากประชาชนเพิ่มมากขึ้น (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.58) ว่า โรงพยาบาลออกคำให้การกำหนดตัวชี้วัดที่ชัดเจนสำหรับวัสดุมาตรฐานของการให้บริการ และดำเนินการปรับปรุงการให้บริการไม่ให้ต่ำกว่ามาตรฐาน (3) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.57) ว่า ผู้บริหารของโรงพยาบาลออกคำให้การยึดถือเป็นนโยบายที่จะต้องดำเนินงานด้านการให้บริการประชาชนให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และ (4) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.53) ว่า โรงพยาบาลออกคำให้การนำเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัยและมีจำนวนมากเพียงพอมาใช้ในการให้บริการประชาชน เช่น ระบบเครื่องข่ายคอมพิวเตอร์ในโรงพยาบาล

สรุป ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามกรอบแนวคิดเป็นชั้นマーคกิ่งด้านผลิตภัณฑ์ รวม 4 ข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่าง คือ เห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 2.58)

4. แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามกรอบแนวคิดเป็นชั้นマーคกิ่งด้านความพึงพอใจของประชาชน กลุ่มตัวอย่างถ้วนเห็นด้วยในระดับมากทั้ง 4 ข้อ กล่าวคือ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.77) ว่า โรงพยาบาลดอคอกคำได้ควรกำหนดกรอบเวลาในการให้บริการประชาชนไว้อย่างชัดเจนและดำเนินการตามกรอบเวลาทันที (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.73) ว่า ผู้บริหารของโรงพยาบาลดอคอกคำได้ควรให้ความสนใจกับการจัดสถานที่เหมาะสมกับการให้บริการประชาชน เช่น จัดเก้าอี้นั่งรอ ทีวี และน้ำสะอาด (3) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.56) ว่า โรงพยาบาลดอคอกคำได้ควรเพิ่มช่องทางรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เช่น ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต รวมทั้งสนับสนุนให้ประชาชนเขียนมาเมื่อส่วนร่วมในการ เสนอปัญหาและเสนอแนวทางการปรับปรุงการให้บริการ และ (4) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.49) ว่า ผู้บริหารของโรงพยาบาลดอคอกคำได้ควรควบคุมคุณภาพและพัฒนานาบุคลากรอย่างใกล้ชิดเพื่อเพิ่มมาตรฐานของการให้บริการประชาชนให้สูงขึ้น

สรุป ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามกรอบแนวคิดเป็นชั้นマーคกิ่งด้านความพึงพอใจของประชาชน รวม 4 ข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของ กลุ่มตัวอย่าง คือ เห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 2.64)

2.2.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์กรอบแนวคิดเป็นชั้นマーคกิ่ง 4 ด้าน ดังแสดงรายละเอียดไว้ในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ค่าสถิติการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการบริหาร
จัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลจุนตามกรอบแนวคิด
เบื้องชั้นรากถึง 4 ด้าน

แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชน ของโรงพยาบาลจุนตาม กรอบแนวคิดเบื้องชั้นรากถึง 4 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย					ระดับ ความ เห็นด้วย	
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) (%)		
1. แนวทางการพัฒนาด้านผลการ ปฏิบัติงาน							
1.1 ผู้บริหารของ รพ.ฯ ควร ควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อให้ บุคลากรปฏิบัติงานให้เป็นไปตาม ระยะเวลาที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด							
1.2 ผู้บริหารของ รพ.ฯ ควร ควบคุมดูแลบุคลากรอย่างใกล้ชิด พร้อมกับฝึกอบรมบุคลากรอย่าง ต่อเนื่องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการ ให้บริการประชาชน	(185) 36.9	(242) 48.3	(74) 14.8	(501) 100.0	2.22 0.68	ปานกลาง	
1.3 รพ.ฯ ควรพัฒนาหรือฝึกอบรม บุคลากรเรื่องการให้บริการ ประชาชนเป็นประจำและมีการ ประเมินผลด้วยว่าได้ทำความรู้จาก การฝึกอบรมไปใช้หรือไม่เพียงใด เช่น เพิ่มพยานาลเวชปฏิบัติ	(277) 55.3	(202) 40.3	(22) 4.4	(501) 100.0	2.51* 0.58	มาก	

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชน ของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์	ระดับความเห็นด้วย						ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	
กรอบแนวคิดเบื้องต้นรักษา 4 ด้าน							
1.4 รพ.ฯ ควรปรับเปลี่ยนดำเนินการ บุคลากรให้เหมาะสมกับ ความสามารถของแต่ละคน ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการ ปฏิบัติงานให้บริการประชาชน	(292) 58.3	(164) 32.7	(45) 9.0	(501) 100.0	2.49	0.66	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม					2.37	0.40	มาก
2. แนวทางการพัฒนาด้าน							
กระบวนการดำเนินงาน							
2.1 รพ.ฯ ควรประชาสัมพันธ์หรือ [*] ประกาศขั้นตอนการในการให้บริการ แก่ประชาชนทราบและเข้าใจอย่าง ต่อเนื่อง	(283) 56.5	(188) 37.5	(30) 6.0	(501) 100.0	2.51*	0.61	มาก
2.2 รพ.ฯ ควรปรับเปลี่ยนขั้นตอน การให้บริการเท่าที่จำเป็น และไม่ บ่อยจนเกินไป	(256) 51.1	(191) 38.1	(54) 10.8	(501) 100.0	2.40	0.68	มาก
2.3 รพ.ฯ ควรลดขั้นตอนการ ให้บริการประชาชนและนำ เทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ มาใช้	(221) 44.1	(229) 45.7	(51) 10.2	(501) 100.0	2.34	0.65	มาก
2.4 รพ.ฯ ควรรับฟังความคิดเห็น ประชาชนก่อนปรับเปลี่ยนขั้นตอน การให้บริการประชาชน	(192) 38.3	(243) 48.5	(66) 13.2	(501) 100.0	2.25	0.67	ปาน กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม					2.38	0.44	มาก

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชน ของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ กรุงเทพมหานคร 4 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย						ความ เห็นด้วย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	
	(n)	(n)	(n)	(n)	(%)	(%)	
3. แนวทางการพัฒนาด้านผลิตภัณฑ์							
3.1 รพ.ฯ ควรกำหนดตัวชี้วัดที่ชัดเจน สำหรับวัดมาตรฐานของการ ให้บริการ และดำเนินการปรับปรุง การให้บริการ ไม่ให้ต่ำกว่ามาตรฐาน	(283)	(183)	(35)	(501)	2.50	0.62	มาก
3.2 ผู้บริหารของ รพ.ฯ ควรยึดถือเป็น นโยบายที่จะต้องดำเนินงานด้านการ ให้บริการประชาชนให้เป็นไปตาม เป้าหมายที่กำหนดไว้	(257)	(210)	(34)	(501)	2.45	0.62	มาก
3.3 รพ.ฯ ควรพัฒนาหรือฝึกอบรม บุคลากรสำหรับการให้บริการ ประชาชนเป็นประจำเพื่อให้ได้รับ การยอมรับจากประชาชนเพิ่มมากขึ้น	(304)	(175)	(22)	(501)	2.56*	0.59	มาก
3.4 รพ.ฯ ควรนำเครื่องมือเครื่องใช้ที่ ทันสมัยและมีจำนวนมากเพียงพอมา ใช้ในการให้บริการประชาชน เช่น ระบบเครื่อข่ายคอมพิวเตอร์ใน โรงพยาบาล	(257)	(211)	(33)	(501)	2.45	0.62	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม				2.49	0.43	มาก	

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชน ของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ตามกรอบแนวคิดเบื้องต้น 4 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย						ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	
4. แนวทางการพัฒนาด้านความพึง พอใจของประชาชน							
4.1 ผู้บริหารของ รพ.ฯ ควร ควบคุมคุณภาพและพัฒนาบุคลากรอย่าง ใกล้ชิดเพื่อเพิ่มมาตรฐานของการ ให้บริการประชาชนให้สูงขึ้น	(243) 48.5	(206) 41.1	(52) 10.4	(501) 100.0	2.38	0.67	มาก
4.2 รพ.ฯ ควรกำหนดกรอบเวลาใน การให้บริการประชาชนไว้อย่าง ชัดเจนและดำเนินการตามกรอบเวลา นั้น	(290) 57.9	(187) 37.3	(24) 4.8	(501) 100.0	2.53*	0.59	มาก
4.3 ผู้บริหารของ รพ.ฯ ควรให้ความ สนใจกับการจัดสถานที่เหมาะสมสมกับ การให้บริการประชาชน เช่น จัดเก้าอี้ นั่งรอ ทีวี และน้ำสะอาด	(283) 56.5	(181) 36.1	(37) 7.4	(501) 100.0	2.49	0.63	มาก
4.4 รพ.ฯ ควรเพิ่มช่องทางรับฟังความ คิดเห็นของประชาชน เช่น ระบบ เครือข่ายอินเทอร์เน็ต รวมทั้ง สนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมในการ เสนอปัญหาและ เสนอแนวทางการปรับปรุง การให้บริการ	(215) 42.9	(245) 48.9	(41) 8.2	(501) 100.0	2.35	0.63	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม						2.44	0.41
						มาก	

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่า ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลจุนตามกรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ่ง 4 ด้าน ๆ ละ 4 ข้อ (หรือ 4 คำถาม) ผู้ศึกษาได้นำเสนอปัญหาระบบทามคำนวณค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามกรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ่ง ด้านผลการปฏิบัติงาน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก 2 ข้อ และเห็นด้วยในระดับปานกลาง 2 ข้อ กล่าวคือ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.51) ว่า โรงพยาบาลจุน ควรพัฒนาหรือฝึกอบรมบุคลากรเรื่องการให้บริการประชาชนเป็นประจำและควรมีการประเมินผล ด้วยว่า ได้นำความรู้จากการฝึกอบรมไปใช้หรือไม่เพียงใด เช่น เพิ่มพยาบาลเวชปฏิบัติ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.49) ว่า โรงพยาบาลจุนควรปรับเปลี่ยนตำแหน่งบุคลากร ให้เหมาะสมกับความสามารถของแต่ละคน ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน ให้บริการประชาชน (3) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.26) ว่า ผู้บริหาร โรงพยาบาลจุนควรควบคุมคุณภาพนักศึกษา ให้บริการประชาชน และ (4) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.22) ว่า ผู้บริหารของโรงพยาบาลจุนควรควบคุมคุณภาพนักศึกษาเพื่อให้บุคลากรปฏิบัติงานให้เป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด ไว้อย่างเคร่งครัด

สรุป ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามกรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ่ง ด้านผลการปฏิบัติงาน รวม 4 ข้อ พนบฯ ค่าเฉลี่ยรวมของ กลุ่มตัวอย่าง คือ เห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 2.37)

2. แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามกรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ่ง ด้านกระบวนการดำเนินงาน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก 3 ข้อ และเห็นด้วยในระดับปานกลาง 1 ข้อ กล่าวคือ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.51) ว่า โรงพยาบาลจุนควรประชาสัมพันธ์หรือประกาศขั้นตอนการในการให้บริการแก่ประชาชนทราบ และเข้าใจอย่างต่อเนื่อง (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.40) ว่า โรงพยาบาลจุน ควรปรับเปลี่ยนขั้นตอนการให้บริการเท่าที่จำเป็น และไม่บ่อยจนเกินไป (3) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.34) ว่า โรงพยาบาลจุนควรลดขั้นตอนการให้บริการประชาชนและนำเทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ มาใช้ และ (4) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.25) ว่า โรงพยาบาลจุนควรรับฟังความคิดเห็นประชาชนก่อนปรับเปลี่ยนขั้นตอน การให้บริการประชาชน

สรุป ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามกรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ่งด้านกระบวนการดำเนินงานรวม 4 ข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่าง คือ เห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 2.38)

3. แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการให้บริการประชาชนตามกรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ่งด้านผลิตภัณฑ์ กลุ่มตัวอย่างล้วนเห็นด้วยในระดับมากทั้ง 4 ข้อ กล่าวคือ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.56) ว่า โรงพยาบาลจุนควรพัฒนาหรือฝึกอบรมบุคลากรสำหรับการให้บริการประชาชนเป็นประจำเพื่อให้ได้รับการยอมรับจากประชาชนเพิ่มมากขึ้น (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.50) ว่า โรงพยาบาลจุนควรกำหนดตัวชี้วัดที่ชัดเจนสำหรับวัสดุมาตรฐานของการให้บริการ และดำเนินการปรับปรุงการให้บริการไม่ให้ต่ำกว่ามาตรฐาน (3) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.45) ว่า ผู้บริหารของโรงพยาบาลจุนควรนำเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัยและมีจำนวนมากเพียงพอมาใช้ในการให้บริการประชาชน เช่น ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในโรงพยาบาล และ (4) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.45) ว่า โรงพยาบาลจุนควรยึดถือเป็นนโยบายที่จะต้องดำเนินงานด้านการให้บริการประชาชนให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

สรุป ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามกรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ่งด้านผลิตภัณฑ์ รวม 4 ข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่าง คือ เห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 2.49)

4. แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามกรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ่งด้านความพึงพอใจของประชาชน กลุ่มตัวอย่างล้วนเห็นด้วยในระดับมากทั้ง 4 ข้อ กล่าวคือ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.53) ว่า โรงพยาบาลจุนควรกำหนดกรอบเวลาในการให้บริการประชาชน ไว้อย่างชัดเจนและดำเนินการตามกรอบเวลาดังนี้ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.49) ว่า ผู้บริหารของโรงพยาบาลจุนควรให้ความสนใจกับการจัดสถานที่เหมาะสมสักกันการให้บริการประชาชน เช่น จัดเก้าอี้นั่งรอ ทีวี และน้ำสะอาด (3) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.38) ว่า ผู้บริหารของโรงพยาบาลจุนควรควบคุมคุณภาพและพัฒนาคุณภาพการอย่างใกล้ชิดเพื่อเพิ่มมาตรฐานของการให้บริการประชาชนให้สูงขึ้น และ (4) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.35) ว่า โรงพยาบาลจุนควรเพิ่มช่องทางรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เช่น ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต รวมทั้งสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอปัญหาและเสนอแนวทางการปรับปรุงการให้บริการ

สรุป ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามกรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ่งด้านความพึงพอใจของประชาชน ด้านความพึงพอใจของประชาชน รวม 4 ข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่าง คือ เหนื่อยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 2.44)

**2.2.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มค่อ
แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่ง² ตามกรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ่ง 4 ด้าน ดังแสดงรายละเอียดไว้ในตารางที่ 4.9**

ตารางที่ 4.9 ค่าสถิติการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม
ต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่ง² แห่งตามกรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ่ง 4 ด้าน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของ บริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน ดอคคำได้ ระหว่างโรงพยาบาลดอคคำได้ กับโรงพยาบาลจุนตามแนวกรอบแนวคิด เบ็นช์มาร์คกิ่ง 4 ด้าน	กลุ่มตัวอย่าง (<i>n</i> = 1,063)						
	โรงพยาบาล	โรงพยาบาล	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	Sig.	(<i>n</i> = 562)	(<i>n</i> = 501)
1. ค่าเฉลี่ยรวมของแนวทางการพัฒนา ด้านผลการปฏิบัติงาน	2.51	0.42	2.37	0.40	5.301	0.000*	
2. ค่าเฉลี่ยรวมของแนวทางการ พัฒนาด้านกระบวนการดำเนินงาน	2.53	0.43	2.38	0.44	5.815	0.000*	
3. ค่าเฉลี่ยรวมของแนวทางการพัฒนา ด้านผลิตภัณฑ์	2.58	0.43	2.49	0.43	3.583	0.000*	
4. ค่าเฉลี่ยรวมของแนวทางการพัฒนา ด้านความพึงพอใจของประชาชน	2.64	0.41	2.44	0.41	7.970	0.000*	

สำหรับเหตุผลที่ผู้ศึกษาเลือกนำ “ค่าเฉลี่ยรวม” ของแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการแต่ละด้านตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นマーคกิ้ง 4 ด้าน มาใช้ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบในครั้งนี้ เพราะค่าเฉลี่ยรวมแต่ละด้านประกอบขึ้นด้วยคำถาม 4 ข้อ จึงทำให้ค่าเฉลี่ยรวมเป็นตัวแทนที่เหมาะสมที่สุดที่จะนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาแต่ละด้าน ได้อย่างตรงประเด็น และครอบคลุม นอกจากนี้ ผู้ศึกษายังนำคำถามที่เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาของค่าเฉลี่ยรวม ดังกล่าวไปเป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์และแสดงเหตุผลต่อไปได้อย่างครบถ้วนด้วย

จากตารางที่ 4.9 ที่เป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ ประชาชนที่มารับบริการทางการแพทย์ของโรงพยาบาลลดลงคำใต้กับโรงพยาบาลจนต่อค่าเฉลี่ยรวมของแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล ตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นマーคกิ้ง 4 ด้าน เรียงตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มดังกล่าวต่อค่าเฉลี่ยรวมของแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล ตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นマーคกิ้ง 4 ด้านผลการปฎิบัติงาน พนวจ แตกต่างกัน โดยมีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า ∞ (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000) เช่นนี้หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มดังกล่าว ต่อค่าเฉลี่ยรวมของแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นマーคกิ้ง 4 ด้านผลการปฎิบัติงานแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อค่าเฉลี่ยรวม ของแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นマーคกิ้ง 4 ด้านกระบวนการดำเนินงาน พนวจ แตกต่างกัน โดยมีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า ∞ (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000) เช่นนี้หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ดังกล่าวต่อค่าเฉลี่ยรวมของแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน ของโรงพยาบาลตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นマーคกิ้ง 4 ด้านกระบวนการดำเนินงานแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อค่าเฉลี่ยรวม ของแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นマーคกิ้ง 4 ด้านผลิตภัณฑ์ พนวจ แตกต่างกัน โดยมีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า ∞ (ระดับ

นัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000) เช่นนี้หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มดังกล่าวต่อค่าเฉลี่ยรวมของแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลตามกรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ่งด้านผลิตภัณฑ์แตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

4.ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อค่าเฉลี่ยรวมของแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลตามกรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ่งด้านความพึงพอใจของประชาชน พบว่า แตกต่างกัน โดยมีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า ∞ (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000) เช่นนี้หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มดังกล่าว ต่อค่าเฉลี่ยรวมของแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลตามกรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ่งด้านความพึงพอใจของประชาชนแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

2.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลลดอกคำใต้กับโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M (ตารางที่ 4.10-4.12) แบ่งเป็น 3 หัวข้อ

2.3.1 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลลดอกคำใต้ประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M (ตารางที่ 4.10)

2.3.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M (ตารางที่ 4.11)

2.3.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M (ตารางที่ 4.12)

2.3.1 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลลดอกคำใต้ประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M ดังแสดงรายละเอียด ไว้ในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 ค่าสถิติการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้
แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล
ดอคคำได้ประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M

ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทาง	ระดับความเห็นด้วย					ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย			
	มาก (n)	ปานกลาง (%)	น้อย (%)	รวม (n)	(%)						
การพัฒนาการบริหารจัดการด้าน การให้บริการประชาชนของ โรงพยาบาลดอคคำได้ประสบผล สำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M											
1. ปัจจัยด้านการบริหารทรัพยากร											
มนุษย์											
1.1 การที่บุคลากรของ รพ.ฯ ปฏิบัติงานเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่	(387)	(155)	(20)	(562)	2.65	0.55	มาก				
1.2 การที่บุคลากรของ รพ.ฯ มี จิตสำนึกที่ดีงามในการปฏิบัติหน้าที่	(451)	(93)	(18)	(562)	2.77*	0.49	มาก				
ด้วยความรับผิดชอบ เอาใจใส่ส่งงาน อย่างสม่ำเสมอ และยึดเยี่ยมแจ่มใส											
1.3 การที่บุคลากรของ รพ.ฯ นำ หลักธรรม เช่น ความซื่อสัตย์สุจริต	(443)	(104)	(15)	(562)	2.76	0.49	มาก				
การไม่แข่งกิจ และความเสมอภาค มาใช้ ในการปฏิบัติหน้าที่	78.8	18.5	2.7	100.0							
	ค่าเฉลี่ยรวม					2.73	0.42	มาก			
2. ปัจจัยด้านการบริหารงบประมาณ											
2.1 การที่ รพ.ฯ เปิดเผยหรือ ประชาสัมพันธ์งบประมาณต่อ สาธารณะอย่างต่อเนื่อง	(268)	(274)	(20)	(562)	2.44	0.56	มาก				
2.2 การที่ รพ.ฯ ใช้จ่ายงบประมาณ อย่างประหยัด มีประสิทธิภาพ คุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด	47.6	48.8	3.6	100.0							
	ค่าเฉลี่ยรวม					2.62*	0.55	มาก			

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทาง การพัฒนาการบริหารจัดการด้าน ^{การให้บริการประชาชนของ โรงพยาบาลดอคคำได้ประสบผล} สำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M	ระดับความเห็นด้วย						ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	
	(n)	(n)	(n)	(n)	(%)	(%)	
2.3 การที่บุคลากรยกเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตาม และการตรวจสอบงบประมาณของ รพ.ฯ	(227)	(306)	(29)	(562)	2.35	0.58	มาก
3. ปัจจัยด้านการบริหารจัดการทั่วไป	ค่าเฉลี่ยรวม						2.47 0.45 มาก
3.1 การที่ รพ.ฯ มีวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานและการอำนวย ความสะดวก เช่น โต๊ะ เก้าอี้ และ คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์เพียงพอ	(345)	(198)	(19)	(562)	2.58*	0.56	มาก
3.2 การที่ รพ.ฯ ให้บริการประชาชน โดยยึดถือและปฏิบัติตามกฎระเบียบ ของการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัด	(259)	(263)	(40)	(562)	2.40	0.62	มาก
3.3 การที่ รพ.ฯ ให้บริการประชาชน โดยยึดถือผลประโยชน์ของ ประชาชนเป็นหลัก	(338)	(204)	(20)	(562)	2.57	0.56	มาก
	ค่าเฉลี่ยรวม						2.52 0.46 มาก

จากตารางที่ 4.10 แสดงให้เห็นว่า ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อ ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของ โรงพยาบาลดอคคำได้ประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M โดยแยกออกเป็น 3 ด้าน ๆ ละ 3 ข้อ (หรือ 3 คำถาม) เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลคอกำໄต้ประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ กลุ่มตัวอย่างล้วนเห็นด้วยในระดับมากทั้ง 3 ข้อ กล่าวคือ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.77) ว่า การที่บุคลากรของโรงพยาบาลคอกำໄต้มีจิตสำนึกรักในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เอาใจใส่ส่งงานอย่างสม่ำเสมอ และยืนยันแล้วว่า (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.76) ว่า การที่บุคลากรของโรงพยาบาลคอกำໄต้นำหลักธรรมาภิบาล ความซื่อสัตย์สุจริต การไม่แข่งกิจ และความเสมอภาค มาใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ และ (3) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.65) ว่า การที่บุคลากร โรงพยาบาลคอกำໄต้ปฏิบัติงานเหมาะสม กับตำแหน่งหน้าที่

สรุป ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้การพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลคอกำໄต้ประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ รวม 3 ข้อ พนวณ ค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่าง คือ เห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 2.73)

2. ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลคอกำໄต้ประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M ด้านการบริหารงบประมาณ กลุ่มตัวอย่างล้วนเห็นด้วยในระดับมากทั้ง 3 ข้อ กล่าวคือ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.62) ว่า การที่โรงพยาบาลคอกำໄต้ใช้จ่ายงบประมาณอย่างประหยัด มีประสิทธิภาพ คุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.44) ว่า การที่โรงพยาบาลคอกำໄต้เปิดเผยหรือประชาสัมพันธ์งบประมาณต่อสาธารณะอย่างต่อเนื่อง และ (3) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.35) ว่า การที่บุคลากรยกเว้นมีส่วนร่วมในการติดตามและตรวจสอบงบประมาณของโรงพยาบาลคอกำໄต้

สรุป ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลคอกำໄต้ประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M ด้านการบริหารงบประมาณ รวม 3 ข้อ พนวณ ค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่าง คือ เห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 2.47)

3. ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลคอกำໄต้ประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M ด้านการบริหารจัดการทั่วไป กลุ่มตัวอย่างล้วนเห็นด้วยในระดับมากทั้ง 3 ข้อ กล่าวคือ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.58) ว่า การที่โรงพยาบาลคอกำໄต้มีวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานและการอำนวยความสะดวก เช่น โต๊ะ เก้าอี้ และคอมพิวเตอร์ อย่างเพียงพอ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก

(ค่าเฉลี่ย 2.57) ว่า การที่โรงพยาบาลดูแลคอกำได้ ให้บริการประชาชนโดยยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก และ (3) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.40) ว่า การที่โรงพยาบาลดูแลคอกำได้ให้บริการประชาชนโดยยึดถือและปฏิบัติตามกฎระเบียบของการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัด

สรุป ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลลดลงคำใต้ประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M ด้านการบริหารจัดการทั่วไป รวม 3 ข้อ พนบฯ ค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่าง คือ เห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 2.52)

2.3.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลจุฬาฯ ประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M ดังแสดงรายละเอียดไว้ในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 ค่าสถิติการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์สถาบันฯ ตามกรอบแนวคิด 3M

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้ การพัฒนาการบริหารจัดการด้าน การให้บริการประชาชนของ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์สหเวช สำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M	ระดับความเห็นด้วย					ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)				
1.3 การที่บุคลากรของ รพ.ฯ นำหลักธรรมาภิบาล เช่น ความซื่อสัตย์สุจริต การไม่เซ็งคิว และความเสมอภาค มา ใช้ในการปฏิบัติหน้าที่	(297) 59.3	(166) 33.1	(38) 7.6	(501) 100.0	2.52	0.63	มาก	
		ค่าเฉลี่ยรวม			2.54	0.50	มาก	
2. ปัจจัยด้านการบริหาร งบประมาณ								
2.1 การที่ รพ.ฯ เปิดเผยหรือ ประชาสัมพันธ์งบประมาณต่อ สาธารณะอย่างต่อเนื่อง	(164) 32.7	(284) 56.7	(53) 10.6	(501) 100.0	2.22	0.62	ปานกลาง	
2.2 การที่ รพ.ฯ ใช้จ่ายงบประมาณ อย่างประหมัด มีประสิทธิภาพ คุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด	(217) 43.3	(248) 49.5	(36) 7.2	(501) 100.0	2.36*	0.61	มาก	
2.3 การที่บุคลากรยกเข้ามามี ส่วนร่วมในการติดตาม และการ ตรวจสอบงบประมาณของ รพ.ฯ	(150) 29.9	(291) 58.1	(60) 12.0	(501) 100.0	2.17	0.62	ปานกลาง	
	ค่าเฉลี่ยรวม				2.25	0.48	ปานกลาง	
3. ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ทั่วไป								
3.1 การที่ รพ.ฯ มีวัสดุอุปกรณ์ ในการปฏิบัติงานและการอำนวย ความสะดวก เช่น โต๊ะ เก้าอี้ และ คอมพิวเตอร์ อย่างเพียงพอ	(269) 53.7	(197) 39.3	(35) 7.0	(501) 100.0	2.46*	0.62	มาก	

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้ การพัฒนาการบริหารจัดการด้าน การให้บริการประชาชนของ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์	ระดับความเห็นด้วย					ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม				
สำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M								
3.2 การที่ รพ.ฯ ให้บริการ	(197)	(270)	(34)	(501)				
ประชาชนโดยบีดถือและปฏิบัติ	39.3	53.9	6.8	100.0	2.33	0.60	ปานกลาง	
ตามกฎระเบียบของการปฏิบัติงาน								
อย่างเคร่งครัด								
3.3 การที่ รพ.ฯ ให้บริการ	(257)	(208)	(36)	(501)				
ประชาชนโดยบีดถือผลประโยชน์	51.3	41.5	7.2	100.0	2.44	0.63	มาก	
ของประชาชนเป็นหลัก								
ค่าเฉลี่ยรวม					2.41	0.48	มาก	

จากตารางที่ 4.11 แสดงให้เห็นว่า ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อ ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M โดยแยกออกเป็น 3 ด้าน ๆ ละ 3 ข้อ (หรือ 3 คำถาม) เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการ ประชาชนของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M ด้านการบริหารทรัพยากร มนุษย์ กลุ่มตัวอย่างล้วนเห็นด้วยในระดับมากทั้ง 3 ข้อ กล่าวคือ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.60) ว่า การที่บุคลากรของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์มีจิตสำนึกที่ดึงงานในการปฏิบัติหน้าที่ ด้วยความรับผิดชอบ เอาใจใส่งานอย่างสม่ำเสมอ และยึดมั่นแข็งแกร่ง (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วย ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.52) ว่า การที่บุคลากรของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์มีจิตสำนึกที่ดึงงานในการปฏิบัติหน้าที่ ด้วยความรับผิดชอบ เอาใจใส่งานอย่างสม่ำเสมอ และยึดมั่นแข็งแกร่ง (3) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยใน ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.50) ว่า การที่บุคลากรของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์มีจิตสำนึกที่ดึงงานในการปฏิบัติหน้าที่ ด้วยความรับผิดชอบ เอาใจใส่งานอย่างสม่ำเสมอ และยึดมั่นแข็งแกร่ง
- สรุป ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้

แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์สหพัฒน์ตามกรอบแนวคิด 3M ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ รวม 3 ข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่าง คือ เทื่องด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 2.54)

2. ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์สหพัฒน์ตามกรอบแนวคิด 3M ด้านการบริหารงบประมาณ กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก 1 ข้อ และเห็นด้วยในระดับปานกลาง 2 ข้อ กล่าวคือ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.36) ว่า การที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ใช้จ่ายงบประมาณอย่างประหยัด มีประสิทธิภาพ คุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.22) ว่า การที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์เปิดเผยหรือประชาสัมพันธ์งบประมาณต่อสาธารณะอย่างต่อเนื่อง และ (3) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.18) ว่า การที่บุคลากรยกเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตาม และการตรวจสอบงบประมาณของโรงพยาบาลจุฬาลง

สรุป ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์สหพัฒน์ตามกรอบแนวคิด 3M ด้านการบริหารงบประมาณ รวม 3 ข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่าง คือ เห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 2.25)

3. ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์สหพัฒน์ตามกรอบแนวคิด 3M ด้านการบริหารจัดการทั่วไป กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก 2 ข้อ และเห็นด้วยในระดับปานกลาง 1 ข้อ กล่าวคือ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.46) ว่า การที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์มีวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานและการอำนวยความสะดวก เช่น โต๊ะ เก้าอี้ และคอมพิวเตอร์ อย่างเพียงพอ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.44) ว่า การที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ให้บริการประชาชนโดยยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก และ (3) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.33) ว่า การที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ให้บริการประชาชนโดยยึดถือและปฏิบัติตามกฎระเบียบของการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัด

สรุป ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์สหพัฒน์ตามกรอบแนวคิด 3M ด้านการบริหารจัดการทั่วไป รวม 3 ข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่าง คือ เห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 2.41)

2.3.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M ดังแสดงรายละเอียดไว้ในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 ค่าสถิติการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M

การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาล 2 แห่งประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M		กลุ่มตัวอย่าง (<i>n</i> = 1,063)					
ส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาล 2 แห่งประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M	ค่าเฉลี่ยรวมของปัจจัยด้านการบริหารทั้งหมด	โรงพยาบาล	โรงพยาบาล	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	Sig.	
		(<i>X̄</i>)	(<i>X̄</i>)	S.D.	S.D.	t	(2-tailed)
ผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M	(<i>n</i> = 562)				(<i>n</i> = 501)		
1. ค่าเฉลี่ยรวมของปัจจัยด้านการบริหารทั้งหมด	2.73	0.42	2.54	0.50	6.708	0.000*	
2. ค่าเฉลี่ยรวมของปัจจัยด้านการบริหารงานประจำ	2.47	0.45	2.25	0.48	7.488	0.000*	
3. ค่าเฉลี่ยรวมของปัจจัยด้านการบริหารจัดการทั่วไป	2.52	0.46	2.41	0.48	3.485	0.001*	

สำหรับเหตุผลที่ผู้ศึกษาเลือกนำ “ค่าเฉลี่ยรวม” ของปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการแต่ละปัจจัยตามกรอบแนวคิด 3M รวม 3 ปัจจัยประสบผลสำเร็จ มาใช้ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบในครั้งนี้ เพราะค่าเฉลี่ยรวมแต่ละปัจจัยประกอบขึ้นด้วยคำถาม 3 ข้อ จึงทำให้ค่าเฉลี่ยรวมเป็นตัวแทนที่เหมาะสมที่สุดที่จะนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการประสบผลสำเร็จได้อย่างตรงประเด็นและครอบคลุม นอกจากนี้ ผู้ศึกษายังนำคำถามที่เกี่ยวกับปัจจัย 3 ข้อของค่าเฉลี่ยรวมดังกล่าวไปเป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์และแสดงเหตุผลต่อไปได้อย่างครบถ้วนอีกด้วย

จากตารางที่ 4.12 ที่เป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง

2 กลุ่ม กือ ประชาชนที่มารับบริการทางการแพทย์ของโรงพยาบาลดูกำได้กับโรงพยาบาลจุฬาต่อค่าเฉลี่ยรวมของปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M เรียงตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มดังกล่าวต่อค่าเฉลี่ยรวมของปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ พบว่า แตกต่างกัน โดยมีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000) เช่นนี้หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มดังกล่าวต่อค่าเฉลี่ยรวมของปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์แตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มดังกล่าวต่อค่าเฉลี่ยรวมของปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M ด้านการบริหารงบประมาณ พบว่า แตกต่างกัน โดยมีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000) เช่นนี้หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มดังกล่าวต่อค่าเฉลี่ยรวมของปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M ด้านการบริหารงบประมาณแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มดังกล่าวต่อค่าเฉลี่ยรวมของปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M ด้านการบริหารจัดการทั่วไป พบว่า แตกต่างกัน โดยมีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.001) เช่นนี้หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มดังกล่าวต่อค่าเฉลี่ยรวมของปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M ด้านการบริหารจัดการทั่วไปแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

ส่วนที่ 3 ข้อสรุปที่ได้จากการแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากกลุ่มตัวอย่าง

ประกอบด้วย 1 หัวข้อ ได้แก่

สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาแนวทางการพัฒนา และปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลอกคำใต้กับโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ประสมผลสำเร็จได้แสดงไว้ในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 ค่าสถิติสรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อ หนึ่ง ปัญหาสอง แนวทางการพัฒนา และ สาม ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลอกคำใต้กับโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ประสมผลสำเร็จ

<u>หนึ่ง การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาล 2 แห่งตามกรอบแนวคิดเมืองชั้นนำรั้คกิ่ง 4 ด้าน</u>								
1. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านผลการปฏิบัติงาน	โรงพยาบาลอกคำใต้				โรงพยาบาลจุฬา			
	ระดับความเห็นด้วย				ระดับความเห็นด้วย			
	มาก (%)	ปานกลาง (%)	น้อย (%)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	มาก (%)	ปานกลาง (%)	น้อย (%)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
1.1 รพ.ฯ ให้บริการประชาชนไม่เป็นไปตามที่ระยะเวลาแล้วเสร็จที่ได้กำหนดไว้ เช่น รอรับยาไม่เกิน 20 นาที	40.7	50.8*	8.5	2.32	42.5	44.1*	13.4	2.29
1.2 บุคลากรบางส่วนของ รพ.ฯ ปฏิบัติงานด้านการให้บริการประชาชนยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร	16.5	67.1*	16.4	2.00	34.5	49.7*	15.8	2.19

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

<u>หนึ่ง การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน ระหว่างโรงพยาบาล 2 แห่งตามกรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ้ง 4 ด้าน</u>										
1. ปัญหาเกี่ยวกับ การบริหารจัดการ ด้านผลการปฏิบัติงาน	โรงพยาบาลลดอกคำใต้					โรงพยาบาลอุบล				
	ระดับความเห็นด้วย				ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ระดับความเห็นด้วย				
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ค่าเฉลี่ย		มาก	ปานกลาง	น้อย	ค่าเฉลี่ย	(\bar{X})
(%)	(%)	(%)	(%)		(%)	(%)	(%)	(%)		
1.3 บุคลากรของ รพ.ฯ ปฏิบัติงานไม่สอดคล้อง กับการอำนวยความ สะดวกและการให้บริการ ประชาชน เช่น บุคลากร ของโรงพยาบาลไม่ เพียงพอในการอำนวย ความสะดวกและ ให้บริการประชาชน	49.3*	40.6	10.1	2.39**		51.9*	40.7	7.4	2.45**	
1.4 บุคลากรของ รพ.ฯ ขาดความคล่องตัวใน ปฏิบัติงานให้บริการ ประชาชน	22.6	56.8*	20.6	2.02		32.5	46.9*	20.6	2.12	
1.5 ในภาพรวม รพ.ฯ มี ปัญหาเกี่ยวกับการบริหาร จัดการตามกรอบแนวคิด เบ็นช์มาร์คกิ้งด้านผลการ ปฏิบัติงานมาก	26.2	61.7*	12.1	2.14		32.9	54.9*	12.2	2.21	
รวม					2.17				2.25	

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

หนึ่ง การวิเคราะห์เบริกเทียนปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน ระหว่างโรงพยาบาล 2 แห่งตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นาร์คกิ้ง 4 ด้าน									
2. ปัญหาเกี่ยวกับ การบริหารจัดการด้าน กระบวนการดำเนินงาน	โรงพยาบาลดอกคำใต้					โรงพยาบาลอุดรธานี			
	ระดับความเห็นด้วย				ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ค่าเฉลี่ย		มาก	ปานกลาง	น้อย	ค่าเฉลี่ย
2.1 รพ.ฯ ไม่มีการ ประชาสัมพันธ์หรือ ประกาศขั้นตอนการ ให้บริการประชาชน	12.5	59.0*	28.5	1.84		16.8	55.1*	28.1	1.89
2.2 รพ.ฯ ปรับเปลี่ยน ขั้นตอนการให้บริการ ประชาชนบ่อย ทำให้ ประชาชนศักดิ์สูน	27.6	48.7*	23.7	2.04		23.0	54.6*	22.4	2.00
2.3 รพ.ฯ มีขั้นตอนการ ให้บริการประชาชนที่มาก เกินความจำเป็น	57.3*	33.3	9.4	2.48**		45.9*	41.3	12.8	2.33**
2.4 รพ.ฯ ปรับขั้นตอนการ ให้บริการประชาชนโดย ไม่ได้รับฟังความคิดเห็น ประชาชน	13.7	68.0*	18.3	1.95		18.0	61.3*	20.8	1.97
2.5 ในภาพรวม รพ.ฯ มี ปัญหาเกี่ยวกับการบริหาร จัดการตามกรอบแนวคิด เบื้องชั้นาร์คกิ้งด้าน กระบวนการดำเนินงาน มาก	25.4	60.7*	13.9	2.12		24.4	61.0*	14.6	2.10
					2.09				2.06

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

3. ปัญหาเกี่ยวกับ การบริหารจัดการ ด้านผลิตภัณฑ์	หนึ่ง การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน ระหว่างโรงพยาบาล 2 แห่งตามกรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ่ง 4 ด้าน							
	โรงพยาบาลลดอกคำใต้				โรงพยาบาลอุบล			
	ระดับความเห็นด้วย		ระดับความเห็นตัวย		ระดับความเห็นด้วย		ระดับความเห็นตัวย	
	(%)	(%)	(%)	(\bar{X})	(%)	(%)	(%)	(\bar{X})
3.1 รพ.ฯ ให้บริการ ประชาชนไม่ได้ มาตรฐาน	11.2	56.9*	31.9	1.79	32.3	50.3*	17.4	2.15
3.2 รพ.ฯ ให้บริการ ประชาชนยังไม่บรรลุ เป้าหมายที่กำหนดไว้	23.5	64.0*	12.5	2.11**	37.7	49.9*	12.4	2.25**
3.3 รพ.ฯ ไม่ได้พัฒนา หรือฝึกอบรมบุคลากร สำหรับการให้บริการ ประชาชน	11.7	71.2*	17.1	1.95	31.3	50.3*	18.4	2.13
3.4 รพ.ฯ ไม่นำเครื่องมือ เครื่องใช้ที่ทันสมัยมาใช้ ในการให้บริการ ประชาชน เช่น ระบบ เครือข่ายคอมพิวเตอร์	8.2	53.2*	38.6	1.70	28.5	46.2*	25.3	2.03
3.5 ในภาพรวม รพ.ฯ มี ปัญหาเกี่ยวกับการบริหาร จัดการตามกรอบแนวคิด เบ็นช์มาร์คกิ่งด้าน ผลิตภัณฑ์	10.1	66.4*	23.5	1.86	25.5	62.7*	11.8	2.14
				1.88				2.14

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

หนึ่ง การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน ระหว่างโรงพยาบาล 2 แห่งตามกรอบแนวคิดเบื้องต้นชั้มาร์คกิ้ง 4 ด้าน									
4. ปัญหาเกี่ยวกับ การบริหารจัดการ ด้านความพึงพอใจ ของประชาชน	โรงพยาบาลดอกคำใต้					โรงพยาบาลอุดรธานี			
	ระดับความเห็นด้วย				ค่าเฉลี่ย (%)	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ค่าเฉลี่ย		มาก	ปานกลาง	น้อย	ค่าเฉลี่ย
	(%)	(%)	(%)	(\bar{X})	(%)	(%)	(%)	(%)	(\bar{X})
4.1 รพ.ฯ ให้บริการ ประชาชนบังไม่ ประทับใจเท่าที่ควร	31.0	59.4*	9.6	2.21	46.5*	46.1	7.4	2.39	
4.2 บุคลากรของ รพ.ฯ ปฏิบัติงานให้บริการ ประชาชนด้วยความล่าช้า	60.8*	31.5	7.7	2.53**	50.3*	39.7	10.0	2.40**	
4.3 รพ.ฯ ไม่ได้จัดสถานที่ ให้เหมาะสมกับการ ให้บริการประชาชน	12.1	60.0*	27.9	1.84	31.1	48.9*	20.0	2.11	
4.4 รพ.ฯ ไม่เปิดโอกาสให้ ประชาชนเข้ามามีส่วน ร่วมในการเสนอแนะการ ให้บริการ	11.9	73.9*	14.2	1.98	20.1	61.1*	18.8	2.01	
4.5 ในภาพรวม รพ.ฯ มี ปัญหาเกี่ยวกับการบริหาร จัดการตามกรอบแนวคิด เบื้องต้นชั้มาร์คกิ้งด้านความพึง พอใจของประชาชนมาก	27.9	62.7*	9.4	2.19	32.3	59.9*	7.8	2.25	
					2.15				2.23

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

หนึ่ง การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน ระหว่างโรงพยาบาล 2 แห่งตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นาร์คกิ้ง 4 ด้าน									
4. ปัญหาเกี่ยวกับ การบริหารจัดการ ด้านความพึงพอใจ ของประชาชน	โรงพยาบาลลดอกคำได้					โรงพยาบาลล้วน			
	ระดับความเห็นด้วย				ระดับความเห็นต่ำ				
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ค่าเฉลี่ย	มาก	ปานกลาง	น้อย	ค่าเฉลี่ย	(\bar{X})
ในภาพรวมทั้งหมด รพ.ฯ มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นาร์คกิ้งมากทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) ผลการปฏิบัติงาน (2) กระบวนการดำเนินงาน (3) ผลิตภัณฑ์ และ (4) ความพึงพอใจของประชาชน	30.0	60.0*	10.0	2.20	27.9	66.9*	5.2	2.23	
สอง การวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน ระหว่างโรงพยาบาล 2 แห่งตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นาร์คกิ้ง 4 ด้าน									
1. แนวทางการพัฒนา การบริหารจัดการ ด้านผลการปฏิบัติงาน	โรงพยาบาลลดอกคำได้					โรงพยาบาลล้วน			
	ระดับความเห็นด้วย				ระดับความเห็นต่ำ				
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ค่าเฉลี่ย	มาก	ปานกลาง	น้อย	ค่าเฉลี่ย	(\bar{X})
1.1 ผู้บริหารของ รพ.ฯ ควรควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อให้บุคลากรปฏิบัติงานให้เป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด	47.2	48.4*	4.4	2.43	36.9	48.3*	14.8	2.22	

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

**สอง การวิเคราะห์เบรี่ยงเทียนแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน
ระหว่างโรงพยาบาล 2 แห่งตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้น率คกิ่ง 4 ด้าน**

1. แนวทางการพัฒนา การบริหารจัดการ ด้านผลการปฏิบัติงาน	โรงพยาบาลดอกคำใต้					โรงพยาบาลจุฬา				
	ระดับความเห็นด้วย					ระดับความเห็นด้วย				
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ค่าเฉลี่ย	(%)	มาก	ปานกลาง	น้อย	ค่าเฉลี่ย	(%)
1.2 ผู้บริหารของ รพ.ฯ	60.0*	33.1	6.9	2.53		39.9	46.3*	13.8	2.26	
ควรควบคุมดูแลบุคลากร อย่างใกล้ชิดพร้อมกับ ฝึกอบรมบุคลากรอย่าง ต่อเนื่องเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพในการ ให้บริการประชาชน										
1.3 รพ.ฯ ควรพัฒนาหรือ ฝึกอบรมบุคลากรเรื่องการ ให้บริการประชาชนเป็น ประจำ และควรมีการ ประเมินผลด้วยว่าได้ดำเนิน ความรู้จากการฝึกอบรม ไปใช้หรือไม่เพียงใด เช่น เพิ่มพยานาคเวชปฏิบัติ	52.0*	43.6	4.4	2.48		55.3*	40.3	4.4	2.51**	

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

**สอง การวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน
ระหว่างโรงพยาบาล 2 แห่งตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้น már'ekig 4 ด้าน**

1. แนวทางการพัฒนา การบริหารจัดการ ด้านผลการปฏิบัติงาน	โรงพยาบาลลดอกคำใต้				โรงพยาบาลลุ่ม			
	ระดับความเห็นด้วย				ระดับความเห็นด้วย			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ค่าเฉลี่ย (%)	มาก	ปานกลาง	น้อย	ค่าเฉลี่ย (%)
1.4 รพ.ฯ ควรปรับเปลี่ยน ตำแหน่งบุคลากรให้ เหมาะสมกับความสามารถ ของแต่ละคน ทั้งนี้ เพื่อให้ เกิดความคล่องตัวในการ ปฏิบัติงานให้บริการ ประชาชน	64.6*	29.9	5.5	2.59**	58.3*	32.7	9.0	2.49
	2.51	2.37						
2. แนวทางการพัฒนา การบริหารจัดการ ด้านกระบวนการ ดำเนินงาน	โรงพยาบาลลดอกคำใต้				โรงพยาบาลลุ่ม			
	ระดับความเห็นด้วย				ระดับความเห็นด้วย			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ค่าเฉลี่ย (%)	มาก	ปานกลาง	น้อย	ค่าเฉลี่ย (%)
2.1 รพ.ฯ ควร ประชาสัมพันธ์หรือ ประกาศขั้นตอนการใน การให้บริการแก่ ประชาชนทราบและเข้าใจ อย่างต่อเนื่อง	71.7*	25.1	3.2	2.69**	56.5*	37.5	6.0	2.51*
	2.51	2.40						
2.2 รพ.ฯ ควรปรับเปลี่ยน ขั้นตอนการให้บริการ เท่าที่จำเป็น และไม่น่าอย ใจเกินไป	55.3*	40.7	3.9	2.51	51.1*	38.1	10.8	2.40

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

**สอง การวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน
ระหว่างโรงพยาบาล 2 แห่งตามกรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ่ง 4 ด้าน**

2. แนวทางการพัฒนา การบริหารจัดการ ด้านกระบวนการ	โรงพยาบาลลดอกคำใต้				โรงพยาบาลลุ่มน้ำ				
	ระดับความเห็นด้วย				ระดับความเห็นด้วย				
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	มาก	ปานกลาง	น้อย	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	
2.3 รพ.ฯ ควรลดขั้นตอน การให้บริการประชาชน และนำเทคโนโลยี ทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ มาใช้	49.6*	43.8	6.6	2.43	44.1	45.7*	10.2	2.34	
2.4 รพ.ฯ ควรรับฟังความ คิดเห็นประชาชนก่อน ปรับเปลี่ยนขั้นตอนการ ให้บริการประชาชน									
	53.8*	41.6	4.6	2.49	38.3	48.5*	13.2	2.25	
3. แนวทางการ พัฒนาการบริหารจัดการ ด้านผลิตภัณฑ์									
	2.53				2.38				
โรงพยาบาลลดอกคำใต้	ระดับความเห็นด้วย				โรงพยาบาลลุ่มน้ำ	ระดับความเห็นด้วย			
3. แนวทางการ พัฒนาการบริหารจัดการ ด้านผลิตภัณฑ์	มาก	ปานกลาง	น้อย	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	มาก	ปานกลาง	น้อย	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	
3.1 รพ.ฯ ควรกำหนด ตัวชี้วัดที่ชัดเจนสำหรับวัด มาตรฐานของการ ให้บริการ และดำเนินการ ปรับปรุงการให้บริการ ไม่ให้ต่ำกว่ามาตรฐาน	61.9*	33.8	4.3	2.58	56.5*	36.5	7.0	2.50	

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

**สอง การวิเคราะห์เบรี่ยนเกี่ยนแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน
ระหว่างโรงพยาบาล 2 แห่งตามกรอบแนวคิดเป็นชั้นวรรคกิ่ง 4 ด้าน**

3. แนวทางการ พัฒนาการบริหารจัดการ ด้านผลิตภัณฑ์	โรงพยาบาลดอกคำใต้					โรงพยาบาลสุน				
	ระดับความเห็นด้วย					ระดับความเห็นด้วย				
	มาก (%)	ปานกลาง (%)	น้อย (%)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	มาก (%)	ปานกลาง (%)	น้อย (%)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})		
3.2 ผู้บริหารของ รพ.ฯ ควรยึดถือเป็นนโยบายที่ จะต้องดำเนินงานด้านการ ให้บริการประชาชนให้ เป็นไปตามเป้าหมายที่ กำหนดไว้	61.4*	34.5	4.1	2.57	51.3*	41.9	6.8	2.45		
3.3 รพ.ฯ ควรพัฒนาหรือ ฝึกอบรมบุคลากรสำหรับ การให้บริการประชาชน เป็นประจำเพื่อให้ได้รับ การยอมรับจากประชาชน เพิ่มมากขึ้น	68.6*	27.8	3.6	2.65**	60.7*	34.9	4.4	2.56**		
3.4 รพ.ฯ ควรนำเครื่องมือ เครื่องใช้ที่ทันสมัยและมี จำนวนมากเพียงพอมาใช้ ในการให้บริการ ประชาชน เช่น ระบบ เครือข่ายคอมพิวเตอร์ใน โรงพยาบาล	56.4*	40.2	3.4	2.53	51.3*	42.1	6.6	2.45		
					2.58				2.49	

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

สอง การวิเคราะห์เนื้อร่องเทียนแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการผ่านการให้บริการประชาชน ระหว่างโรงพยาบาล 2 แห่งตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นาร์คกิ้ง 4 ด้าน								
4. แนวทางการพัฒนา	โรงพยาบาลลดอุดกั๊กได้				โรงพยาบาลลุน			
	ระดับความเห็นด้วย				ระดับความเห็นด้วย			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ค่าเฉลี่ย	มาก	ปานกลาง	น้อย	ค่าเฉลี่ย
ด้านความพึงพอใจ ของประชาชน	(%)	(%)	(%)	(\bar{X})	(%)	(%)	(%)	(\bar{X})
4.1 ผู้บริหารของ รพ.ฯ ควรควบคุมดูแลและ พัฒนาบุคลากรอย่าง ใกล้ชิดเพื่อเพิ่มมาตรฐาน ของการให้บริการ ประชาชนให้สูงขึ้น	53.0*	42.7	4.3	2.49	48.5*	41.1	10.4	2.38
4.2 รพ.ฯ ควรกำหนด กรอบเวลาในการ ให้บริการประชาชนไว้ อย่างชัดเจนและ ดำเนินการตามกรอบเวลา นั้น	79.7*	17.3	3.0	2.77**	57.9*	37.3	4.8	2.53**
4.3 ผู้บริหารของ รพ.ฯ ควรให้ความสนใจกับการ จัดสถานที่เหมาะสมกับ การให้บริการประชาชน เช่น จัดเก้าอี้นั่งรอ ทีวี และ น้ำสะอาด	77.4*	18.9	3.7	2.74	56.5*	36.1	7.4	2.49

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

สอง การวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน ระหว่างโรงพยาบาล 2 แห่งตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นาร์คกิ้ง 4 ด้าน									
4. แนวทางการพัฒนา การบริหารจัดการ ด้านความพึงพอใจ ของประชาชน	โรงพยาบาลลดอกคำใต้					โรงพยาบาลอุปถั�ภ์			
	ระดับความเห็นด้วย				(%)	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ค่าเฉลี่ย		มาก	ปานกลาง	น้อย	ค่าเฉลี่ย
4.4 รพ.ฯ ควรเพิ่มช่องทาง รับฟังความคิดเห็นของ ประชาชน เช่น ระบบ เครือข่ายอินเทอร์เน็ต รวมทั้งสนับสนุนให้ ประชาชนเข้ามามีส่วน ร่วมในการ เสนอปัญหา และเสนอแนวทางการ ปรับปรุงการให้บริการ	61.9*	32.6	5.5	2.56	32.6	42.9	48.9*	8.2	2.35
					2.64				2.44

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

สาม การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้การพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาล 2 แห่งประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M									
1. ปัจจัยด้านการบริหาร ทรัพยากรมนุษย์	โรงพยาบาลลดอกคำใต้					โรงพยาบาลอุดรธานี			
	ระดับความเห็นด้วย				ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก (%)	ปานกลาง (%)	น้อย (%)	ค่าเฉลี่ย (%)		มาก (%)	ปานกลาง (%)	น้อย (%)	ค่าเฉลี่ย (%)
1.1 การที่บุคลากรของ รพ.ฯ ปฏิบัติตามหมาย กับตำแหน่งหน้าที่	68.8*	27.6	3.6	2.65		54.9*	39.9	5.2	2.50
1.2 การที่บุคลากรของ รพ. 80.2* ฯ มีจิตสำนึกที่ดีงามใน การปฏิบัติหน้าที่ด้วย ความรับผิดชอบ เอาใจใส่ งานอย่างสม่ำเสมอ และ ยึดมั่นแข็งแกร่ง	16.6	3.2	2.77**		67.1*	25.7	7.2	2.60**	
1.3 การที่บุคลากรของ รพ. 78.8* ฯ นำหลักธรรม เช่น ความ ซื่อสัตย์สุจริต การไม่แบง คิว และความเสมอภาค มา ใช้ในการปฏิบัติหน้าที่	18.5	2.7	2.76		59.3*	33.1	7.6	2.52	
					2.73				2.54

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

สาม การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้การพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาล 2 แห่งประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M									
2. ปัจจัยด้านการบริหาร งบประมาณ	โรงพยาบาลลดอกคำใต้					โรงพยาบาลอุดรธานี			
	ระดับความเห็นด้วย				(%)	(%)	(%)	(%)	(\bar{X})
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ค่าเฉลี่ย					
2.1 การที่ รพ.ฯ เปิดเผย หรือประชาสัมพันธ์ งบประมาณต่อสาธารณะ อย่างต่อเนื่อง	47.6	48.8*	3.6	2.44	32.7	56.7*	10.6	2.22	
2.2 การที่ รพ.ฯ ใช้จ่าย งบประมาณอย่างประหยด มีประสิทธิภาพ คุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด	64.6*	32.4	3.0	2.62**	43.3	49.5*	7.2	2.36**	
2.3 การที่บุคลากรยก เข้ามามีส่วนร่วมในการ ติดตามและการตรวจสอบ งบประมาณของ รพ.ฯ	40.4	54.4*	5.2	2.35	29.9	58.1*	12.0	2.17	
					2.47				2.25

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

สาม การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้การพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาล 2 แห่งประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M									
3. ปัจจัยด้านการบริหาร จัดการทั่วไป	โรงพยาบาลลดอกคำใต้					โรงพยาบาลจุน			
	ระดับความเห็นด้วย				(%) (%) (%) (%) (X)	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ค่าเฉลี่ย		มาก	ปานกลาง	น้อย	ค่าเฉลี่ย
3.1 การที่ รพ.ฯ มีวัสดุ อุปกรณ์ในการปฏิบัติงานและการอำนวยความสะดวก เช่น โต๊ะ เก้าอี้ และคอมพิวเตอร์ อย่างเพียงพอ	61.4*	35.2	3.4	2.58**	53.7*	39.3	7.0	2.46**	
3.2 การที่ รพ.ฯ ให้บริการประชาชนโดยยึดถือและปฏิบัติตามกฎระเบียบของการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัด	46.1	46.8*	7.1	2.40	39.3	53.9*	6.8	2.33	
3.3 การที่ รพ.ฯ ให้บริการประชาชนโดยยึดถือ ผลประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก	60.1*	36.3	3.6	2.57	51.3*	41.5	7.2	2.44	
				2.52				2.41	

* หมายถึง ตัวเลขหรือค่าร้อยละ (%) ที่กลุ่มตัวอย่างแสดงระดับความเห็นด้วยมากที่สุด ในแต่ละคำถาม

** หมายถึง ตัวเลขหรือค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ที่สำคัญที่สุดของแต่ละด้านหรือแต่ละเรื่อง

จากตารางที่ 4.13 เป็นการแสดงสรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ ประชาชนที่มารับบริการทางการแพทย์ของโรงพยาบาลลดอกคำได้กับโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ดังนี้

1. สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลลดอกคำได้กับโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ตามกรอบแนวคิดเบื้องต้นชั้นマーคกิ้ง 4 ด้าน โดยแต่ละด้านประกอบด้วย 5 ข้อ (หรือ 5 คำถาม) ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งล้วนเห็นด้วยในระดับปานกลางทั้ง 4 ด้าน ๆ ละ 5 ข้อทั้งหมด ในส่วนที่เกี่ยวกับค่าเฉลี่ยรวมตามกรอบแนวคิดเบื้องต้นชั้นマーคกิ้ง 4 ด้าน โรงพยาบาลลดอกคำได้มีค่าเฉลี่ยรวมน้อยกว่าโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ 3 ด้าน และมากกว่า 1 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านผลการปฏิบัติงาน ค่าเฉลี่ยรวมของโรงพยาบาลลดอกคำได้น้อยกว่าโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ (ค่าเฉลี่ยรวม 2.17 และ 2.25)

1.2 ด้านกระบวนการดำเนินงาน ค่าเฉลี่ยรวมของโรงพยาบาลลดอกคำได้มากกว่าโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ (ค่าเฉลี่ยรวม 2.09 และ 2.06)

1.3 ด้านผลิตภัณฑ์ ค่าเฉลี่ยรวมของโรงพยาบาลลดอกคำได้น้อยกว่าโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ (ค่าเฉลี่ยรวม 1.88 และ 2.14)

1.4 ด้านความพึงพอใจของประชาชน ค่าเฉลี่ยรวมของโรงพยาบาลลดอกคำได้น้อยกว่าโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ (ค่าเฉลี่ยรวม 2.15 และ 2.23)

นอกจากนี้ ในภาพรวมทั้งหมด ทั้งโรงพยาบาลลดอกคำได้และโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามกรอบแนวคิดเบื้องต้นชั้นマーคกิ้งมากทั้ง 4 ด้าน โดยกลุ่มตัวอย่างล้วนเห็นด้วยในระดับปานกลาง ส่วนค่าเฉลี่ยของโรงพยาบาลลดอกคำได้น้อยกว่าโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ (ค่าเฉลี่ย 2.20 และ 2.23)

2. สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลลดอกคำได้กับโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ตามกรอบแนวคิดเบื้องต้นชั้นマーคกิ้ง 4 ด้าน โดยแต่ละด้านประกอบด้วย 4 ข้อ (หรือ 4 คำถาม) ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งล้วนเห็นด้วยในระดับมากทั้ง 4 ด้าน ๆ ละ 4 ข้อทั้งหมด ในส่วนที่เกี่ยวกับค่าเฉลี่ยรวมตามกรอบแนวคิดเบื้องต้นชั้นマーคกิ้ง 4 ด้าน โรงพยาบาลลดอกคำได้มีค่าเฉลี่ยรวมมากกว่าโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ 4 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านผลการปฏิบัติงาน ค่าเฉลี่ยรวมของโรงพยาบาลลดอกคำได้มากกว่าโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ (ค่าเฉลี่ยรวม 2.51 และ 2.37)

2.2 ด้านกระบวนการค่าเนินงาน ค่าเฉลี่ยรวมของโรงพยาบาลดอกคำได้มากกว่าโรงพยาบาลจุน (ค่าเฉลี่ยรวม 2.53 และ 2.38)

2.3 ด้านผลิตภัณฑ์ ค่าเฉลี่ยรวมของโรงพยาบาลดอกคำได้มากกว่าโรงพยาบาลจุน (ค่าเฉลี่ยรวม 2.58 และ 2.49)

2.4 ด้านความพึงพอใจของประชาชน ค่าเฉลี่ยรวมของโรงพยาบาลดอกคำได้มากกว่าโรงพยาบาลจุน (ค่าเฉลี่ยรวม 2.64 และ 2.44)

3. สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลดอกคำได้กับโรงพยาบาลจุน ประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M ทั้ง 3 ด้าน โดยแต่ละด้านประกอบด้วย 3 ข้อ (หรือ 3 คำถาม) ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลดอกคำได้เห็นด้วยในระดับมากทั้ง 3 ด้าน ๆ ละ 3 ข้อทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลจุนเห็นด้วยในระดับมาก 2 ด้าน ๆ ด้านละ 3 ข้อ และเห็นด้วยระดับปานกลาง 1 ด้าน ๆ ละ 3 ข้อ ในส่วนที่เกี่ยวกับค่าเฉลี่ยรวมตามกรอบแนวคิด 3M โรงพยาบาลดอกคำได้มีค่าเฉลี่ยรวมมากกว่าโรงพยาบาลจุน 3 ด้าน ดังนี้

3.1 ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ค่าเฉลี่ยรวมของโรงพยาบาลดอกคำได้มากกว่าโรงพยาบาลจุน (ค่าเฉลี่ยรวม 2.73 และ 2.54)

3.2 ด้านการบริหารงบประมาณ ค่าเฉลี่ยรวมของโรงพยาบาลดอกคำได้มากกว่าโรงพยาบาลจุน (ค่าเฉลี่ยรวม 2.47 และ 2.25)

3.3 ด้านการบริหารจัดการทั่วไป ค่าเฉลี่ยรวมของโรงพยาบาลดอกคำได้มากกว่าโรงพยาบาลจุน (ค่าเฉลี่ยรวม 2.52 และ 2.41)

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลอกคำใต้กับโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ในจังหวัดพะเยา” ของบทที่ 5 ซึ่งเป็นบทสุดท้ายนี้ ผู้ศึกษาได้แบ่งหัวข้อการนำเสนอเป็น 3 หัวข้อ ได้แก่ สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย ประกอบด้วย 3 ข้อ

1.1.1 ศึกษาเปรียบเทียบปัจจุบันเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลอกคำใต้กับโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ในจังหวัดพะเยา

1.1.2 ศึกษาเปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลอกคำใต้กับโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ในจังหวัดพะเยา

1.1.3 ศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลอกคำใต้กับโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ประสบผลสำเร็จ

ทั้งนี้ ได้นำ “แนวทางการบริหารจัดการด้วยการเปรียบเทียบที่เรียกว่า เป็นชั้น márคกิ่ง (Benchmarking)” ต่อจากนี้ไปเรียกว่า กรอบแนวคิดเป็นชั้น márคกิ่ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) ผลการปฏิบัติงาน (2) กระบวนการดำเนินงาน (3) ผลิตภัณฑ์ และ (4) ความพึงพอใจของประชาชน มาเป็นกรอบแนวคิดหลักในการจัดกลุ่มและการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจุบันเกี่ยวกับการบริหารจัดการและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการระหว่างโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่ง

โดยปกติ กรอบแนวคิดเป็นชั้น márคกิ่ง ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) ผลการปฏิบัติงาน (Result) (2) กระบวนการดำเนินงาน (Process) (3) ผลิตภัณฑ์ (Product) (4) ความพึงพอใจของประชาชน (Satisfaction) และ (5) ยุทธศาสตร์ (strategy) แต่ผู้ศึกษาไม่ได้นำด้านยุทธศาสตร์มาปรับใช้ในที่นี้ด้วย เพราะตัวชี้วัดการบริหารจัดการด้านยุทธศาสตร์ อาจจะซับซ้อนและยากต่อการเข้าใจ ของกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้แก่ ประชาชนที่มารับบริการทางการแพทย์ของ

โรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งที่มีแนวโน้มที่จะไม่เข้าใจ และไม่ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ของโรงพยาบาล

นอกจากนี้ ผู้ศึกษา yang ได้นำ “ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการที่เรียกว่า 3M” ที่ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ (1) การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Man) (2) การบริหารงบประมาณ (Money) และ (3) การบริหารจัดการทั่วไป (Management) มาเป็นกรอบแนวคิดรองในการจัดกลุ่มและการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งประสบผลสำเร็จ

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย 3 หัวข้อ ได้แก่ (1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และ (3) การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

1.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรเป้าหมายในการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้แก่ (1) ประชาชนที่มารับบริการทางการแพทย์ของโรงพยาบาลลดลงจากจำนวน 2551 จำนวน 32,890 คน และ (2) ประชาชนที่มารับบริการทางการแพทย์ของโรงพยาบาลจนตลอดปีงบประมาณ 2551 จำนวน 29,711 คน สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เลือกในการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้แก่ (1) ประชาชนที่มารับบริการทางการแพทย์ของโรงพยาบาลลดลงจากจำนวน 574 คน และ (2) ประชาชนที่มารับบริการทางการแพทย์ของโรงพยาบาลจน จำนวน 518 คน รวมกลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่ง ($574+518$) เท่ากับ 1,092 คน จำนวนกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวใน ได้มาจากการคำนวณโดยใช้สูตรของทาโร่ ยามานะ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 97 % และความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง ที่ระดับ 0.03

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ซึ่งผ่านการทดสอบ (pre-test) จำนวน 50 ชุด และผ่านทดสอบหาความเที่ยงตรง และความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามซึ่งมีระดับความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.898

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาได้แจกแบบสอบถาม ด้วยตนเอง และผู้ช่วยอีก 4 คน ได้แจกแบบสอบถามเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างกรอกจำนวน 1,092 ชุด การแจกแบบสอบถามและการเก็บรวบรวมแบบสอบถามเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2552 ถึง วันที่ 30 กันยายน 2552 รวม 30 วัน ผู้ศึกษาเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนมาได้จำนวน 1,063 ชุด คิดเป็นร้อยละ 97.34 ของแบบสอบถามทั้งหมด (1,092 ชุด) ที่แจกให้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามดังกล่าวมาแปลงเป็นข้อมูล และวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์สำหรับคอมพิวเตอร์ โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05 ในส่วนของวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการวิเคราะห์ในรูปของตาราง รวมทั้งใช้รูปแบบการวิเคราะห์เชิงพรรณนา โดยสถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่า

เบี่ยงเบนมาตรฐาน หรือ S.D. และการทดสอบค่าที่ หลังจากวิเคราะห์ข้อมูลแล้ว ได้นำข้อมูลมา เก็บรวบรวมหรือพรรณนาพร้อมตาราง และภาพประกอบตามความเหมาะสม

1.3 ผลการวิจัย ผู้ศึกษาได้สรุปผลการวิจัยโดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 หัวข้อ ซึ่ง สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย และหัวข้อในบทที่ 4 ดังนี้

1.3.1 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ตอบ แบบสอบถามของโรงพยาบาลดอกคำได้กับโรงพยาบาลจุนในจังหวัดพะเยา (ตารางที่ 5.1)

1.3.2 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อ ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการค้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งตามกรอบ แนวคิดเบื้องชั้นราก กิ่ง 4 ค้าน (ตารางที่ 5.2)

1.3.3 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อ แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการค้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งตาม กรอบแนวคิดเบื้องชั้นราก กิ่ง 4 ค้าน (ตารางที่ 5.3)

1.3.4 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อ ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการค้านการให้บริการประชาชนของ โรงพยาบาล 2 แห่งประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M (ตารางที่ 5.4)

1.3.1 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ ตอบแบบสอบถามของโรงพยาบาลดอกคำได้กับโรงพยาบาลจุนในจังหวัดพะเยา (จากบทที่ 4 ตาราง ที่ 4.1-4.3) กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง สำเร็จการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ส่วนในเรื่องอายุ กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามของ โรงพยาบาลดอกคำได้ส่วนใหญ่มีอายุ 41 ปี ขึ้นไป ขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามของ โรงพยาบาลจุนส่วนใหญ่มีอายุ 31-40 ปี ดังสรุปไว้ในตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามของโรงพยาบาลดอกคำได้กับโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ตามเพศ การศึกษา และอายุ

การวิเคราะห์		โรงพยาบาลดอกคำได้		โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์		สรุป
ส่วนบุคคลระหว่าง	โรงพยาบาล 2 แห่ง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
เพศของกลุ่ม		✓		✓		ไม่
ตัวอย่างส่วนใหญ่						แตกต่าง กัน
2. การศึกษา	ต่ำกว่า ปริญญา ตรี หรือ เทียบ เท่า	ปฐมวัย ตรี เทียบ	สูงกว่า ปริญญา ตรี เท่า	ต่ำกว่า ปริญญา ตรี เท่า	ปฐมวัย ตรี เท่า	สูงกว่า ปริญญา ตรี เท่า
การศึกษาของกลุ่ม	✓		✓			ไม่
ตัวอย่างส่วนใหญ่						แตกต่าง กัน
3. อายุ	18-30 ปี ปี	31-40 ปี	41 ปี ขึ้นไป	18-30 ปี ปี	31-40 ปี ปี	41 ปี ขึ้นไป
อายุของกลุ่ม		✓		✓		แตกต่าง กัน
ตัวอย่างส่วนใหญ่						

1.3.2 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งตามกรอบแนวคิดเบื้องตนาร์คกิ่ง 4 ด้าน (จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.4-4.5) โดยในแต่ละด้านประกอบด้วย 5 คำตามปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งล้วนเห็นด้วยในระดับปานกลางต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลตามกรอบแนวคิดเบื้องตนาร์คกิ่งทั้ง 4 ด้าน ในเวลาเดียวกัน เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลตามกรอบแนวคิดเบื้องตนาร์คกิ่ง 4 ด้าน (โดยใช้การทดสอบค่าที่ จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.6) ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งมีความเห็นแตกต่าง 3 ด้าน และไม่แตกต่างกัน 1 ด้าน ทั้งหมดที่กล่าวมานี้ ผู้ศึกษาได้พิจารณาจาก “ค่าเฉลี่ยรวมของแต่ละด้าน ๆ ละ 5 คำตาม” ดังต่อไปนี้

หมายเหตุ เนื่องจากปัญหาแต่ละด้านประกอบด้วย 5 คำตาม ผู้ศึกษาได้นำเสนอ ตัวอย่างคำตามของปัญหาแต่ละด้านเฉพาะคำตามที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเพียง 1 คำตามเท่านั้น

1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านผลการปฏิบัติงาน กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งล้วนเห็นด้วยในระดับปานกลาง ซึ่งไม่แตกต่างกัน (จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.4-4.5) ตัวอย่างคำตาม เช่น บุคลากรของโรงพยาบาลปฏิบัติงานไม่สอดคล้องกับการอำนวยความสะดวกและการให้บริการประชาชน เช่น บุคลากรของโรงพยาบาลไม่เพียงพอในการอำนวยความสะดวกและให้บริการประชาชน

ส่วนการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งตามกรอบแนวคิดเบื้องตนาร์คกิ่ง 4 ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านผลการปฏิบัติงาน (โดยใช้การทดสอบค่าที่ จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.6) พนวณ กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งมีความเห็นแตกต่างกัน

2) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านกระบวนการดำเนินงาน กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งล้วนเห็นด้วยในระดับปานกลาง ซึ่งไม่แตกต่างกัน (จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.4-4.5) ตัวอย่างคำตาม เช่น โรงพยาบาลมีขั้นตอนการให้บริการประชาชนที่มากเกินความจำเป็น

ส่วนการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งตามกรอบแนวคิดเบื้องตนาร์คกิ่ง 4 ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านกระบวนการดำเนินงาน (โดยใช้การทดสอบค่าที่ จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.6) พนวณ กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งมีความเห็นไม่แตกต่างกัน

3) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านผลิตภัณฑ์ กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งล้วนเห็นด้วยในระดับปานกลาง ซึ่งไม่แตกต่างกัน (จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.4-4.5) ตัวอย่างคำถatement เช่น โรงพยาบาลให้บริการประชาชนยังไม่บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

ส่วนการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งตามกรอบแนวคิดเบื้องต้นมาร์คกิ้ง 4 ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านผลิตภัณฑ์ (โดยใช้การทดสอบค่าที่ จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.6) พบว่า กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งมีความเห็นแตกต่างกัน

4) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านความพึงพอใจของประชาชน กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งล้วนเห็นด้วยในระดับปานกลาง ซึ่งไม่แตกต่างกัน (จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.4-4.5) ตัวอย่างคำถatement เช่น บุคลากรของโรงพยาบาลปฏิบัติงานให้บริการประชาชนด้วยความค่าช้า

ส่วนการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งตามกรอบแนวคิดเบื้องต้นมาร์คกิ้ง 4 ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านความพึงพอใจของประชาชน (โดยใช้การทดสอบค่าที่ จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.6) พบว่า กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งมีความเห็นแตกต่างกัน

นอกจากนี้แล้ว ในภาพรวมทั้งหมด (จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.4-4.5) กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งล้วนเห็นด้วยในระดับปานกลาง ซึ่งไม่แตกต่างกัน ต่อคำถatement ที่ว่า ในภาพรวมทั้งหมด โรงพยาบาลมีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามกรอบแนวคิดเบื้องต้นมาร์คกิ้งมากทั้ง 4 ด้าน

ส่วนการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อภาพรวมทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คำถatement ที่ว่า ในภาพรวมทั้งหมด โรงพยาบาลมีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามกรอบแนวคิดเบื้องต้นมาร์คกิ้งมากทั้ง 4 ด้าน (โดยใช้การทดสอบค่าที่ จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.6) พบว่า กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งมีความเห็นไม่แตกต่างกัน

ทั้งนี้ ผู้ศึกษาได้สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้างต้นนี้ โดยนำเสนอเฉพาะค่าเฉลี่ยรวม และตัวอย่างคำถatement ที่สำคัญที่สุด หรือมีค่าเฉลี่ยสูงสุดของปัญหาแต่ละด้านไว้ในตารางที่ 5.2

ตารางที่ 5.2 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อปัญหา
เกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่ง¹
ตามกรอบแนวคิดเป็นชั้นマーคกิ้ง 4 ด้าน เผพะค่าเฉลี่ยรวม

การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหา เกี่ยวกับการบริหารจัดการด้าน โรงพยาบาลลดอุดหนาดี โรงพยาบาลฉุน		การให้บริการประชาชนระหว่าง				สรุป	
โรงพยาบาล 2 แห่งตาม	กรอบแนวคิดเป็นชั้นマーคกิ้ง 4 ด้าน เผพะค่าเฉลี่ยรวม	มาก	ปาน กลาง	น้อย	มาก	ปาน กลาง	น้อย
1. ปัญหาด้านผลการปฏิบัติงาน	ตัวอย่างคำถาน เช่น บุคลากรของ รพ.ฯ ปฏิบัติงานไม่สอดคล้องกับ การอำนวยความสะดวกและการ ให้บริการประชาชน เช่น บุคลากร ของโรงพยาบาลไม่เพียงพอใน การอำนวยความสะดวกและ ให้บริการประชาชน	✓		✓		(ไม่ แตกต่าง ²)	ปานกลาง
2. ปัญหาด้านกระบวนการ	ดำเนินงาน ตัวอย่างคำถาน เช่น รพ.ฯ มีขั้นตอนการให้บริการ ประชาชนที่มากเกินความจำเป็น	✓		✓		(ไม่ แตกต่าง ²)	ปานกลาง
3. ปัญหาด้านผลิตภัณฑ์ ตัวอย่าง คำถาน เช่น รพ.ฯ ให้บริการ ประชาชนยังไม่บรรลุเป้าหมายที่ กำหนดไว้		✓		✓		(ไม่ แตกต่าง ²)	ปานกลาง

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหา เกี่ยวกับการบริหารจัดการด้าน โรงพยาบาลดอคอกคำใต้ โรงพยาบาลอุบลฯ						สรุป	
การให้บริการประชาชนระหว่าง โรงพยาบาล 2 แห่งตาม		มาก	ปาน กลาง	น้อย	มาก	ปาน กลาง	น้อย
กรอบแนวคิดเบื้องชั้นาร์คกิ้ง							
4 ด้าน เฉพาะค่าเฉลี่ยรวม							
4. ปัญหาด้านผลิตภัณฑ์ด้าน							
ความพึงพอใจของประชาชน							
ตัวอย่างคำถาມ เช่น บุคลากร	✓			✓			(ไม่
ของ รพ.ฯ ปฏิบัติงานให้บริการ							แตกต่าง
ประชาชนด้วยความล่าช้า							(กัน)
ในภาพรวมทั้งหมด รพ.ฯ มี							
ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ							
ตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นาร์คกิ้ง	✓			✓			(ไม่
มากทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) ผล							แตกต่าง
การปฏิบัติงาน (2) กระบวนการ							(กัน)
ดำเนินงาน (3) ผลิตภัณฑ์ และ							
(4) ความพึงพอใจของประชาชน							

1.3.3 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งตาม กรอบแนวคิดเบื้องชั้นาร์คกิ้ง 4 ด้าน (จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.7-4.8) ในแต่ละด้านประกอบด้วย 4 คำถาມ ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งล้วนเห็นด้วยในระดับมากทั้ง 4 ด้านต่อ คำถาມเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการค้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล ในเวลาเดียวกัน เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลตาม กรอบแนวคิดเบื้องชั้นาร์คกิ้ง 4 ด้าน (โดยใช้การทดสอบค่าที่ จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.9) ปรากฏว่า

กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งมีความเห็นแตกต่างกันทั้ง 4 ด้าน ทั้งหมดที่กล่าวมานี้ ผู้ศึกษาได้พิจารณาจาก “ค่าเฉลี่ยรวมของแต่ละด้าน ๆ ละ 4 คำถาม” ดังต่อไปนี้

หมายเหตุ เนื่องจากแนวทางการพัฒนาแต่ละด้านประกอบด้วย 4 คำถาม ผู้ศึกษาได้นำเสนอตัวอย่างคำถามของแนวทางการพัฒนาแต่ละด้านเฉพาะคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเพียง 1 คำถามเท่านั้น

1) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านผลการปฏิบัติงาน กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งล้วนเห็นด้วยในระดับมาก ซึ่งไม่แตกต่างกัน (จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.7-4.8) ตัวอย่างคำถาม เช่น โรงพยาบาลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมบุคลากรเรื่องการให้บริการประชาชนเป็นประจำ และควรมีการประเมินผลด้วยว่า ได้ naïve ความรู้จากการฝึกอบรมไปใช้หรือไม่เพียงใด เช่น เพิ่มพยาบาลเวชปฏิบัติ

ส่วนการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อเนื่อง ทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งตามกรอบ แนวคิดเป็นชั้มาร์คกิ่ง 4 ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านผลการปฏิบัติงาน (โดยใช้การทดสอบค่าที่ จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.9) พบว่า กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งมีความเห็นแตกต่างกัน

2) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านกระบวนการดำเนินงาน กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งล้วนเห็นด้วยในระดับมาก ซึ่งไม่แตกต่างกัน (จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.7-4.8) ตัวอย่างคำถาม เช่น โรงพยาบาลควรประชาสัมพันธ์หรือประกาศขั้นตอนในการให้บริการแก่ประชาชนทราบและเข้าใจอย่างต่อเนื่อง

ส่วนการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อเนื่อง ทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งตามกรอบ แนวคิดเป็นชั้มาร์คกิ่ง 4 ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านกระบวนการดำเนินงาน (โดยใช้การทดสอบค่าที่ จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.9) พบว่า กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งมีความเห็นแตกต่างกัน

3) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านผลิตภัณฑ์ กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งล้วนเห็นด้วยในระดับมาก ซึ่งไม่แตกต่างกัน (จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.7-4.8) ตัวอย่างคำถาม เช่น โรงพยาบาลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมบุคลากรสำหรับการให้บริการประชาชน เป็นประจำเพื่อให้ได้รับการยอมรับจากประชาชนเพิ่มมากขึ้น

ส่วนการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อเนื่อง ทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งตามกรอบ แนวคิดเป็นชั้มาร์คกิ่ง 4 ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านผลิตภัณฑ์ (โดยใช้การทดสอบค่าที่ จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.9) พบว่า กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งมีความเห็นแตกต่างกัน

4) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านความพึงพอใจของประชาชน กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งล้วนเห็นด้วยในระดับมาก ซึ่งไม่แตกต่างกัน (จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.7-4.8) ตัวอย่างคำถาม เช่น โรงพยาบาลควรกำหนดกรอบเวลาในการให้บริการประชาชนไว้อย่างชัดเจนและดำเนินการตามกรอบเวลาなん

ส่วนการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อเนื่อง ทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งตามกรอบแนวคิดเบื้องตนาร์คกิ่ง 4 ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านความพึงพอใจของประชาชน (โดยใช้การทดสอบค่าที่ จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.9) พนว่า กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งมีความเห็นแตกต่างกัน

ทั้งนี้ ผู้ศึกษาได้สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้างต้นนี้ โดยนำเสนอเฉพาะค่าเฉลี่ยรวม และตัวอย่างคำถามที่สำคัญที่สุด หรือมีค่าเฉลี่ยสูงสุดของแนวทางการพัฒนาแต่ละด้าน ไว้ในตารางที่ 5.3

ตารางที่ 5.3 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อ
แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล
2 แห่งตามกรอบแนวคิดเป็นชั้นรากกิ่ง 4 ด้าน เอกพาค่าเฉลี่ยรวม

การวิเคราะห์เปรียบเทียบแนว		ทางการพัฒนาการบริหารจัดการ โรงพยาบาลลดอุดตันได้ โรงพยาบาลฉุน				สรุป
ด้านการให้บริการประชาชน						
ระยะ	มาก	ปาน	น้อย	มาก	ปาน	
กรอบแนวคิดเป็นชั้นรากกิ่ง	มาก	กลาง	น้อย	มาก	กลาง	น้อย
4 ด้าน เอกพาค่าเฉลี่ยรวม						
1. แนวทางการพัฒนาด้านผล						
การปฏิบัติงาน ตัวอย่างคำถ้า						
เช่น รพ.ฯ ควรพัฒนาหรือ						
ฝึกอบรมบุคลากรเรื่องการ						
ให้บริการประชาชนเป็นประจำ						มาก
และควรมีการประเมินผลด้วยว่า ✓			✓			(ไม่
ได้นำความรู้จากการฝึกอบรมไป						แตกต่าง
ใช้หรือไม่เพียงใด เช่น เพิ่ม						กัน)
พยาบาลเวชปฏิบัติ						
2. แนวทางการพัฒนาการ						
ด้านกระบวนการดำเนินงาน						
ตัวอย่างคำถ้า เช่น รพ.ฯ ควร						มาก
ประชาสัมพันธ์หรือประกาศ ✓			✓			(ไม่
ขั้นตอนในการให้บริการแก่						แตกต่าง
ประชาชนทราบและเข้าใจอย่าง						กัน)
ต่อเนื่อง						

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบแนว ทางการพัฒนาการบริหารจัดการ โรงพยาบาลลดอุดอกคำใต้ โรงพยาบาลสุน						สรุป	
ด้านการให้บริการประชาชน	ระหัวงโรงพยาบาล 2 แห่งตาม	มาก	ปาน กลาง	น้อย	มาก	ปาน กลาง	น้อย
กรอบแนวคิดเบื้องชั้มาร์คกิ้ง	4 ด้าน เฉพาะค่าเฉลี่ยรวม						
3. แนวทางการพัฒนาด้าน							
ผลิตภัณฑ์ ตัวอย่างคำถ้าม เช่น							
รพ.ฯ ควรพัฒนาหรือฝึกอบรม						มาก	
บุคลากรสำหรับการให้บริการ	✓		✓			(ไม่	
ประชาชนเป็นประจำเพื่อให้						แตกต่าง	
ได้รับการยอมรับจากประชาชน						กัน)	
เพิ่มมากขึ้น							
4. แนวทางการพัฒนาด้านความ							
พึงพอใจของประชาชน ตัวอย่าง	✓		✓			มาก	
คำถ้าม เช่น รพ.ฯ ควรกำหนด						(ไม่	
กรอบเวลาในการให้บริการ						แตกต่าง	
ประชาชนไว้อย่างชัดเจนและ						กัน)	
ดำเนินการตามกรอบเวลานั้น							

1.3.4 การวิเคราะห์เบรี่ยงเที่ยบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M (จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.10-4.11) ซึ่งเป็นกรอบแนวคิดรอง โดยในแต่ละด้านประกอบด้วย 3 คำถาม ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาล ดอกระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการประเมินในระดับมากทั้ง 3 ด้าน ๆ ละ 3 คำถาม ดังกล่าว ขณะที่กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลจุนเห็นด้วยในระดับมาก 2 ด้าน คือ ด้านการบริหารทรัพยากรม努ย์ และด้านการบริหารจัดการทั่วไป แต่เห็นด้วยในระดับปานกลาง 1 ด้าน คือ ด้านการบริหารงบประมาณ ในเวลาเดียวกัน เมื่อวิเคราะห์เบรี่ยงเที่ยบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M ที่ประกอบด้วย 3 ด้าน (โดยใช้การทดสอบค่าที่ จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.12) ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งมีความเห็นแตกต่างกันทั้ง 3 ด้าน ทั้งหมดที่กล่าวมานี้ ผู้ศึกษาได้พิจารณาจาก “ค่าเฉลี่ยรวมของแต่ละด้าน ๆ ละ 3 คำถาม” ดังต่อไปนี้

หมายเหตุ เนื่องจากปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M ที่ประกอบด้วย 3 ด้าน ๆ ละ 3 คำถาม ผู้ศึกษาได้นำเสนอตัวอย่างคำถามของปัจจัยแต่ละด้านเฉพาะคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเพียง 1 คำถามเท่านั้น

1) ปัจจัยด้านการบริหารทรัพยากรม努ย์ กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งล้วนเห็นด้วยในระดับมาก ซึ่งไม่แตกต่างกัน (จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.10-4.11) ตัวอย่างคำถาม เช่น การที่บุคลากรของโรงพยาบาลมีจิตสำนึกที่ดีงามในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เอาใจใส่ งานอย่างสม่ำเสมอ และมีมั่นเย้มแจ่มใส

ส่วนการวิเคราะห์เบรี่ยงเที่ยบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านการบริหารทรัพยากรม努ย์ (โดยใช้การทดสอบค่าที่ จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.12) พนว่า กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งมีความเห็นแตกต่างกัน

2) ปัจจัยด้านการบริหารงบประมาณ กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลดอกระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ได้เห็นด้วยในระดับมาก (จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.10) ตัวอย่างคำถาม เช่น การที่โรงพยาบาลใช้จ่ายงบประมาณอย่างประหมัด มีประสิทธิภาพ คุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด แต่กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลจุนเห็นด้วยในระดับปานกลาง (จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.11) ตัวอย่างคำถาม เช่น การที่

โรงพยาบาลเปิดเผย หรือประชาสัมพันธ์งบประมาณต่อสาธารณะอย่างต่อเนื่อง เมื่อเป็นเช่นนี้ ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มดังกล่าว จึงแตกต่างกัน

ส่วนการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านการบริหารงบประมาณ (โดยใช้การทดสอบค่าที่ จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.12) พบว่า กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งมีความเห็นแตกต่างกัน

3) ปัจจัยด้านการบริหารจัดการทั่วไป กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งเห็นด้วยในระดับมาก ซึ่งไม่แตกต่างกัน (จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.10) ตัวอย่างคำถาม เช่น การที่โรงพยาบาลมีวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานและการอำนวยความสะดวกสะดวก เช่น โต๊ะ เก้าอี้ และคอมพิวเตอร์ ออย่างเพียงพอ

ส่วนการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านการบริหารจัดการทั่วไป (โดยใช้การทดสอบค่าที่ จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.12) พบว่า กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งมีความเห็นแตกต่างกัน

ทั้งนี้ ผู้ศึกษาได้สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้างต้นนี้ โดยนำเสนอเฉพาะค่าเฉลี่ยรวม และตัวอย่างคำถามที่สำคัญที่สุด หรือมีค่าเฉลี่ยสูงสุดของแนวทางการพัฒนาแต่ละด้าน ไว้ในตารางที่ 5.4

ตารางที่ 5.4 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M เนพะค่าเฉลี่ยรวม

การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัย ที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทาง	โรงพยาบาลดอกคำใต้	โรงพยาบาลสุน
การพัฒนาการบริหาร	มาก	ปาน
จัดการด้านการให้บริการ	น้อย	มาก
ประชาชนระหว่างโรงพยาบาล		
2 แห่งประสบผลสำเร็จ		
ตามกรอบแนวคิด 3M		
1. ปัจจัยด้านการบริหารทรัพยากร		
มนุษย์ ตัวอย่างค่า datum เช่น การที่บุคลากรของ รพ.ฯ มีจิตสำนึกที่ดี	✓	✓
งานในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เอ้าใจใส่งานอย่างสม่ำเสมอ และยึดแม้มเจ้มใส		(ไม่ แตกต่าง ^{กัน)}
2. ปัจจัยด้านการบริหาร		
งบประมาณ ตัวอย่างค่า datum เช่น การที่ รพ.ฯ ใช้จ่ายงบประมาณอย่างประหมัด มีประสิทธิภาพคุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด	✓	✓ มาก และ ^{ปานกลาง} (แตกต่าง ^{กัน)}
3. ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ		
ทั่วไป ตัวอย่างค่า datum เช่น การที่ รพ.ฯ มีวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานและการอำนวยความสะดวก เช่น โต๊ะ เก้าอี้ และคอมพิวเตอร์ อายุน้ำเงินพอ	✓	✓ มาก (ไม่ แตกต่าง ^{กัน)}

2. อภิปรายผล

ในการอภิปรายผล ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามของโรงพยาบาลอกคำใต้และโรงพยาบาลจุน โดยนำข้อมูลเฉพาะที่สำคัญและจำเป็นมาอภิปรายผล วิเคราะห์ หรือแสดงความคิดเห็นในเชิงเปรียบเทียบ พร้อมกับนำเสนอในตารางและในภาพ ทั้งนี้ ผู้ศึกษาได้แบ่งการนำเสนอเป็น 3 หัวข้อ ซึ่งสอดคล้อง กับวัตถุประสงค์การวิจัย โดยแบ่งเป็น 3 หัวข้อ ดังนี้

2.1 การอภิปรายผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งตามกรอบ แนวคิดเบื้องชั้นรากถึง 4 ด้าน (ตารางที่ 5.5)

2.2 การอภิปรายผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ต่อปัญหา และแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นรากถึง 4 ด้าน (เป็นการนำปัญหา และแนวทางการพัฒนาการบริหาร จัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นรากถึง 4 ด้าน มาอภิปรายผลควบคู่กันใน “กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา” หรือในภาพที่ 5.1)

2.3 การอภิปรายผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของ โรงพยาบาล 2 แห่งประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M (ตารางที่ 5.6)

ผู้ศึกษาได้นำเสนอรายละเอียดการอภิปรายผลตามลำดับ ดังนี้

2.1 การอภิปรายผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งตามกรอบ แนวคิดเบื้องชั้นรากถึง 4 ด้าน (จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.7-4.9) ได้แสดงรายละเอียดโดยแบ่งเป็น 2 หัวข้อ ไว้ในตารางที่ 5.5

ตารางที่ 5.5 การอภิปรายผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่ง ตามกรอบแนวคิดเบื้องต้นชั้นรากกิ่ง 4 ด้าน

ปัญหา	การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อปัญหา		
	เกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งตามกรอบแนวคิดเบื้องต้นชั้นรากกิ่ง 4 ด้าน	โรงพยาบาลอุดอกคำใต้	โรงพยาบาลอุดรธานี
1. ปัญหา ตาม กรอบแนวคิด เบื้องต้นชั้นรากกิ่ง 4 ด้าน	กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้าน การให้บริการประชาชนตามกรอบ แนวคิดเบื้องต้นชั้นรากกิ่ง 4 ด้าน	กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับ ปานกลางต่อปัญหาเกี่ยวกับการ บริหารจัดการด้านการ ให้บริการ ประชาชนตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นรากกิ่ง 4 ด้าน	โรงพยาบาลอุดรธานี
การอภิปรายผล			
<p>การที่กลุ่มตัวอย่างซึ่งได้แก่ ประชาชนที่มารับบริการทางการแพทย์ของ โรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งล้วนเห็นด้วยในระดับปานกลางต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหาร จัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้น รากกิ่ง 4 ด้าน ตัวอย่างคำถament เช่น (1) ด้านผลการปฏิบัติงาน บุคลากรของ โรงพยาบาลปฏิบัติงานไม่สอดคล้องกับการอำนวยความสะดวกและการ ให้บริการ ประชาชน เช่น บุคลากรของโรงพยาบาลไม่เพียงพอในการอำนวยความสะดวกและ ให้บริการประชาชน และ (2) ด้านกระบวนการดำเนินงาน โรงพยาบาลมีขั้นตอนการ ให้บริการประชาชนที่มากเกินความจำเป็น ผู้อื่นเป็นเช่นนี้ จึงทำให้ความคิดเห็นของ กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งไม่แตกต่างกัน</p> <p>ผู้ศึกษาเห็นว่าเหตุผลสำคัญที่กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งเห็น ด้วยในระดับปานกลาง ซึ่งไม่แตกต่างกันดังกล่าว มีดังนี้ ถึงแม้โรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งมีการพัฒนาหรือฝึกอบรมบุคลากรเรื่องการให้บริการประชาชนเป็นประจำ มี การเพิ่มพยาบาลเวชปฏิบัติในการช่วยแพทย์ตรวจรักษาพยาบาล มีการ ประชาสัมพันธ์หรือประกาศขั้นตอนการให้บริการประชาชนทราบและเข้าใจ มีการ นำเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัยมาใช้ในการให้บริการประชาชน และมีการจัด สถานที่ให้เหมาะสมกับการให้บริการประชาชน รวมทั้งเปิดโอกาสให้ประชาชน</p>			

ตารางที่ 5.5 (ต่อ)

**การวิเคราะห์เบรี่ยนเกี่ยวกับความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อปัญหา
เกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2
แห่งตามกรอบแนวคิดเบื้องหลัง 4 ด้าน**

	โรงพยาบาลอุดอกคำใต้	โรงพยาบาลฉะเชิงเทรา
	<p>เข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอแนะการให้บริการ เช่น การปรับเปลี่ยนขั้นตอนการให้บริการประชาชน โดยใช้แบบสอบถามหรือรับฟังความคิดเห็นของประชาชนก่อน แต่ โรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งก็มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ เช่น แพทย์มีน้อยไม่เพียงพอในการตรวจรักษาพยาบาล บุคลากรบางส่วนปฏิบัติงานโดยยึดกฎระเบียบของการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัดและเข้มงวดเกินความจำเป็นจนบางครั้งลืมถึงผลประโยชน์ของประชาชนที่มารับบริการ และมีขั้นตอนการให้บริการประชาชนที่ยืดยาวทำให้การบริการประชาชนเป็นไปด้วยความลำช้า รวมทั้งทำให้การบริการประชาชนไม่บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ทำให้การบริการประชาชนไม่เป็นไปตามที่ระบุเวลา แล้วเสร็จที่ได้กำหนดไว้ เช่น รอรับยาไม่เกิน 20 นาทีแต่ในการปฏิบัติเกิน 20 นาที ทำให้ประชาชนที่มารับบริการไม่ประทับใจเท่าที่ควร ด้วยเหตุผลที่กล่าวมานี้ จึงมีส่วนสำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งล้วนเห็นด้วยในระดับปานกลางแทนที่จะเห็นด้วยในระดับมากหรือในระดับน้อย</p>	
2. ปัญหาในภาพรวมทั้งหมด	กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ต่อปัญหาในภาพรวมทั้งหมด	กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลางต่อปัญหาในภาพรวมทั้งหมด

การอภิปรายผล

การที่กลุ่มตัวอย่างซึ่งได้แก่ ประชาชนที่มารับบริการทางการแพทย์ของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งล้วนเห็นด้วยในระดับปานกลางต่อภาพรวมทั้งหมดของปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ดังคำกล่าวที่ว่า “ในภาพรวมทั้งหมด โรงพยาบาลมีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ดังการตามกรอบแนวคิดเบื้องหลัง 4 ด้าน” เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงทำให้ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งไม่แตกต่างกัน

ผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่ง

ตารางที่ 5.5 (ต่อ)

**การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อปัญหา
เกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2
แห่งตามกรอบแนวคิดเบื้องต้นมาร์คกิ้ง 4 ด้าน**

โรงพยาบาลลดอกคำได้	โรงพยาบาลจุฬา
<p>เห็นด้วยในระดับปานกลาง ซึ่งไม่แตกต่างกันดังกล่าว มีดังนี้ ถึงแม้ โรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งมีการพัฒนาบุคลากรที่ผ่านการฝึกอบรมเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพในการ ให้บริการประชาชนเพื่อให้ได้รับการอำนวยความ สะดวกมากขึ้น มีการนำเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัยมาใช้ในการ ให้บริการ เช่น การนำคอมพิวเตอร์มาใช้เพื่อลดขั้นตอนหรือกระบวนการ ให้บริการ ประชาชน รวมทั้งโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอแนะการ ให้บริการ แต่โรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งก็มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ เช่น บุคลากรบางส่วนปฏิบัติงานด้านการ ให้บริการประชาชนบ้างไม่มี ประสิทธิภาพเท่าที่ควร และขาดความคล่องตัวในปฏิบัติงาน ให้บริการ รวมทั้งการนำเครื่องมือเครื่องใช้ที่ไม่มีคุณภาพมากเท่าที่ควรมาใช้ในการ บริการประชาชนแม้จะเป็นเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัยก็ตาม ซึ่งทำให้การ บริการประชาชนบ้างไม่ได้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และไม่มี ประสิทธิภาพมากเท่าที่ควร ด้วยเหตุผลที่กล่าวมานี้ จึงมีส่วนสำคัญที่ทำให้ กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งล้วนเห็นด้วยในระดับปานกลาง แทนที่จะเห็นด้วยในระดับมากหรือในระดับน้อย</p>	

2.2 การอภิปรายผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อปัญหา และแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการ ให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งตามกรอบแนวคิดเบื้องต้นมาร์คกิ้ง 4 ด้าน หัวข้อนี้ เป็นการนำปัญหา และแนวทางการพัฒนาการ บริหารจัดการด้านการ ให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งตามกรอบแนวคิดเบื้องต้นมาร์คกิ้ง 4 ด้าน มาอภิปรายผลควบคู่กันใน “กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา” โดยแสดงไว้ในภาพที่ 5.1

ผู้ศึกษานิความเห็นว่า โรงพยาบาลลดอกคำได้และ โรงพยาบาลจุฬา ในจังหวัดพะเยานี้ “ปัญหา” การบริหารจัดการด้านการ ให้บริการประชาชนตามกรอบแนวคิดเบื้องต้นมาร์คกิ้ง 4 ด้าน ดังกล่าวข้างต้นนี้ และเนื่องจากปัญหาแต่ละด้านมีหลายปัญหา ขึ้นอยู่กับมุมมองของแต่ละคน เช่น

เฉพาะปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านผลการปฏิบัติงาน อาจแบ่งเป็นปัญหา (1) การให้บริการประชาชนไม่เป็นไปตามที่ระยะเวลาแล้วเสร็จที่ได้กำหนดไว้ เช่น รอรับยาไม่เกิน 20 นาที (2) บุคลากรบางส่วนปฏิบัติงานด้านการให้บริการประชาชนยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร และ (3) บุคลากรบางส่วนปฏิบัติงานไม่สอดคล้องกับการอำนวยความสะดวกและการให้บริการประชาชน เช่น บุคลากรของโรงพยาบาลไม่เพียงพอในการอำนวยความสะดวกและให้บริการประชาชน เป็นต้น แต่ในที่นี้ ผู้ศึกษาได้ยกตัวอย่างเฉพาะ “ปัญหาที่สำคัญที่สุด” ด้านละ 1 ปัญหาเท่านั้น (โดยได้เลือกปัญหาที่สำคัญที่สุดตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละด้านจากบทที่ 4 ตารางที่ 4.4-4.9 ซึ่งมีเครื่องหมาย * มาศึกษาวิเคราะห์) ในเวลาเดียวกัน ได้เสนอ “สาเหตุ” 2 สาเหตุ และ “แนวทางแก้ไข” หรือ “แนวทางการพัฒนา” การบริหารจัดการ 2 แนวทางควบคู่ไปด้วยเพื่อให้การศึกษาวิเคราะห์เป็นระบบ

หมายเหตุ

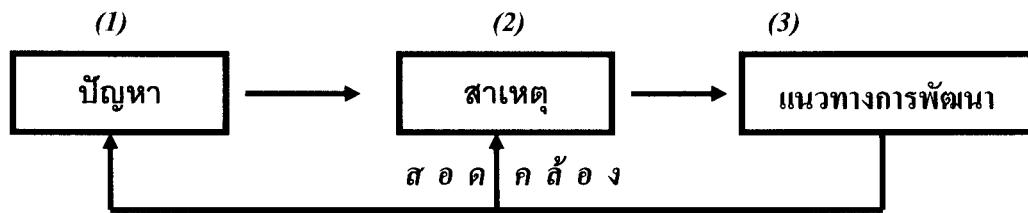
1) ในการนำปัญหางrong แต่ละโรงพยาบาลมาวิเคราะห์ต่อจากนี้ไป ผู้ศึกษามีแนวทางการวิเคราะห์เปรียบเทียบ ดังนี้ หนึ่ง นำ “ปัญหาที่สำคัญที่สุด” ในแต่ละด้าน ของแต่ละโรงพยาบาลมาเปรียบเทียบกันว่า เมื่ອอกันหรือแตกต่างกัน โดยผู้ศึกษาไปคูจาก “ข้อมูลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามกรอบแนวคิดเป็นชั้มาร์คกิ้ง 4 ด้านของหน่วยงานของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่ง” ในบทที่ 4 ตารางที่ 4.4-4.6 เคพะที่มีเครื่องหมาย * สอง ถ้า “ปัญหาที่สำคัญที่สุด” ในแต่ละด้าน ของแต่ละโรงพยาบาล เมื่อกัน ผู้ศึกษาถือว่า เป็น “ปัญหาที่สำคัญที่สุดร่วมกัน” หรือเป็น “ปัญหาที่สำคัญที่สุด เมื่อกัน” ของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่ง เช่นนี้ ผู้ศึกษาจะนำเสนอปัญหาที่สำคัญที่สุดของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่ง รวมกันไป และ สาม ถ้า “ปัญหาที่สำคัญที่สุด” ในแต่ละด้านของแต่ละโรงพยาบาลแตกต่างกัน เช่นนี้ ผู้ศึกษาได้นำเสนอปัญหาที่สำคัญที่สุดของแต่ละโรงพยาบาลแยกกัน

2) ปัญหาแต่ละข้อในภาพที่ 5.1 ข้างล่างนี้ ผู้ศึกษาได้นำมาจากบทที่ 4 ตารางที่ 4.4-4.6 ซึ่งประกอบด้วยด้านละ 1 ปัญหา (ซึ่งแบ่งเป็น ปัญหาในภาพบ่อย 4 ปัญหา และปัญหาในภาพรวม 1 ปัญหา) แต่ผู้ศึกษาได้เลือกเคพะปัญหาที่สำคัญที่สุดที่มีเครื่องหมาย * เพียง 1 ปัญหาในแต่ละด้าน มาศึกษาวิเคราะห์ สำหรับ “แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน ระหว่างโรงพยาบาลคอกำได้กับโรงพยาบาลชุมชนในชั้นหัวดพะเยาตามกรอบแนวคิดเป็นชั้มาร์คกิ้ง 4 ด้าน” ในบทที่ 4 ตารางที่ 4.7-4.9 นั้น ผู้ศึกษาไม่ได้นำมาแสดงไว้ในหัวข้อนี้ด้วย แต่ได้นำไปปรับใช้ในหัวข้อ 3. ข้อเสนอแนะ หัวข้อบ่อย 3.1.1 ข้อเสนอแนะตามกรอบแนวคิดเป็นชั้มาร์คกิ้ง 4 ด้าน

ผู้ศึกษาได้นำกรอบแนวคิดทางวิชาการ คือ “กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา” ของ วิรช วิรัชนิภาวรรณ (2548: 25-29) ในหนังสือ เรื่อง “แนวทางการตอบข้อสอบและกรอบแนวคิด

ทางสังคมศาสตร์” มาปรับใช้ในการศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบ กรอบแนวคิดนี้ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนที่สอดคล้องกัน ได้แก่ ปัญหา สาเหตุ และแนวทางแก้ไข หรือแนวทางการพัฒนา ดังได้สรุปไว้ในภาพที่ 5.1

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา

1. ด้านผลการปฏิบัติงาน

โรงพยาบาลอุดรธานีได้และโรงพยาบาลจุฬาภรณ์ที่สำคัญที่สุดความหนื้นของกลุ่มตัวอย่างคือบุคลากรของโรงพยาบาล ปฏิบัติงานไม่สอดคล้องกับการอำนวยความสะดวกและความและการให้บริการประชาชน เช่นบุคลากรของโรงพยาบาลไม่เพียงพอในการอำนวยความสะดวก และให้บริการประชาชน

- 1.1 บุคลากรบางส่วนของโรงพยาบาล มีภาระหนักที่รับผิดชอบมากเกินความเหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 1.2 เพทย์และบุคลากรของโรงพยาบาลขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่

- 1.1 โรงพยาบาลควรเพิ่มอัตรากำลังบุคลากรให้เหมาะสมกับภาระงานเพื่อคงภาระหนักที่มากเกินไปเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการประชาชน
- 1.2 ผู้บริหารควรสร้างแรงจูงใจในการให้บริการประชาชนแก่เพทย์และบุคลากรผู้ปฏิบัติหน้าที่ รวมทั้งประพฤติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีในการให้บริการประชาชน

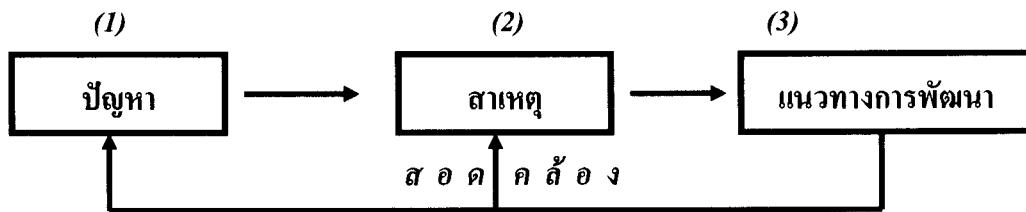
2. ด้านกระบวนการดำเนินงาน

โรงพยาบาลอุดรธานีได้และโรงพยาบาลจุฬาภรณ์ที่สำคัญที่สุดความหนื้นของกลุ่มตัวอย่างคือโรงพยาบาลมีขั้นตอนการให้บริการประชาชนที่มากเกินความจำเป็น

- 2.1 บุคลากรบางส่วนของโรงพยาบาลปฏิบัติหน้าที่และได้รับการพัฒนาหรือฝึกอบรมในเรื่องการมีวิสัยทัศน์ในการให้บริการประชาชน โดยยึดหลักการปฏิบัติงาน

- 2.1 บุคลากรทุกระดับของโรงพยาบาลควรปฏิบัติหน้าที่และได้รับการพัฒนาหรือฝึกอบรมในเรื่องการมีวิสัยทัศน์ในการให้บริการประชาชน โดยยึดหลักการปฏิบัติงาน นุ่งผลสัมฤทธิ์ของงานมากกว่าอีดิคถูรณะเมียน ข้อบังคับโดยเลี้ยงหันถึงผลประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา

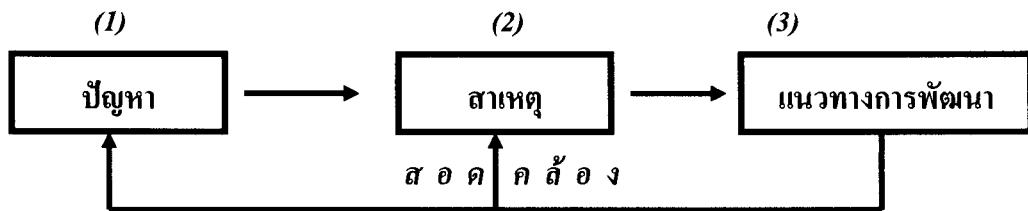
2. ด้านกระบวนการดำเนินงาน (ต่อ)

		<p>พร้อมทั้งควรมีการประเมินผลด้วยว่า ผู้เข้ารับการพัฒนาหรือฝึกอบรมได้นำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติจริง หรือไม่เพียงใด</p> <p>2.2 ผู้บริหารบางส่วนของโรงพยาบาลไม่ประพฤติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีของการลดระยะเวลาหรือขั้นตอนการปฏิบัติราชการที่ไม่จำเป็น</p> <p>2.2 โรงพยาบาลมีนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนเพื่อสนับสนุนให้ผู้บริหารของโรงพยาบาลประพฤติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีของการลดระยะเวลาหรือขั้นตอนการปฏิบัติราชการที่ไม่จำเป็น</p>
--	--	--

3. ด้านผลิตภัณฑ์

โรงพยาบาลลดอุดomatic และโรงพยาบาลจุน ที่สำคัญที่สุดตามความเห็นของกลุ่มตัวอย่าง คือ โรงพยาบาลให้บริการประชาชนยังไม่บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้	3.1 ผู้บริหารบางส่วนของโรงพยาบาลไม่ติดตามควบคุม ดูแลการปฏิบัติงานของบุคลากรให้เป็นไปตามมาตรฐานและเป้าหมายที่กำหนดไว้	3.1 ผู้บริหารของโรงพยาบาลมีนโยบายและแผนที่ชัดเจนในการควบคุม ดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรอย่างใกล้ชิด พร้อมกำหนดตัวชี้วัดที่ชัดเจนสำหรับวัดคุณภาพหรือมาตรฐานของการให้บริการ และดำเนินการปรับปรุงการให้บริการ ไม่ให้ต่ำกว่ามาตรฐาน
--	--	---

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา

3. ด้านผลิตภัณฑ์ (ต่อ)

3.2 ลักษณะส่วนของ
โรงพยาบาลภาคจิตสำนึกที่
ดีของการให้บริการ
ประชาชนอย่างมีคุณภาพ
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพื่อให้
บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

3.2 โรงพยาบาลควรจัดการฝึกอบรมบุคลากรทุกระดับอย่างต่อเนื่องในเรื่องการพัฒนาและปลูกฝังจิตสำนึกของการให้บริการประชาชนที่ดีอย่างมีคุณภาพหรือมาตรฐานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

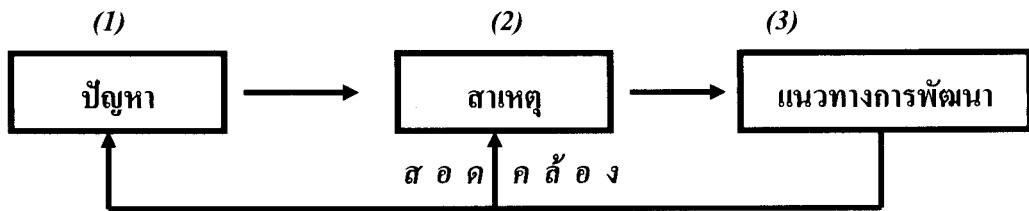
4. ด้านความพึงพอใจของประชาชน

โรงพยาบาลคอกำใต้และ
โรงพยาบาลจุน ที่สำคัญ
ที่สุดตามความเห็นของ
กลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากร
ของโรงพยาบาล
ปฏิบัติงานให้บริการ
ประชาชนด้วยความล่าช้า

4.1 ผู้บริหารบางส่วนของ
โรงพยาบาลไม่นำเครื่องมือ<sup>เครื่องใช้ที่ทันสมัย และมี
คุณภาพมาใช้ในการบริการ
ประชาชน</sup>

4.1 ผู้บริหารทุกระดับของ
โรงพยาบาลควรให้ความสนใจและ
นำเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัย และ
มีคุณภาพมาใช้ในการบริการ
ประชาชน เช่น ระบบเครื่องข่าย
คอมพิวเตอร์ในโรงพยาบาลเพื่อเพิ่ม
ศักยภาพในการปฏิบัติงานในการ
ให้บริการประชาชน
มากขึ้น ในเวลาเดียวกัน โรงพยาบาล
ควรจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัย
ดังกล่าว ไว้ให้อย่างเพียงพอด้วย

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา

4. ด้านความพึงพอใจของประชาชน (ต่อ)

4.2 บุคลากรบางส่วนของโรงพยาบาลปฏิบัติหน้าที่ไม่ตรงตามความรู้ ความสามารถในสายงาน และขาดความคล่องตัวในการปฏิบัติหน้าที่ในการให้บริการประชาชน

4.2 ผู้บริหารควรให้ความสนใจและเข้มงวดในการปรับเปลี่ยนตำแหน่งบุคลากรให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถของแต่ละคน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติหน้าที่ในการให้บริการประชาชน นอกจากนี้ ผู้บริหารควรให้คำแนะนำ และควบคุมดูแลบุคลากรที่ตนเองรับผิดชอบอย่างใกล้ชิด

ภาพที่ 5.1 ภาพรวมปัญหา สาเหตุ และแนวทางแก้ไข หรือแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลอกคำใต้กับโรงพยาบาลจุนในจังหวัดพะเยา โดยนำกรอบแนวคิดที่ประกอบด้วยปัญหา สาเหตุ และแนวทางแก้ไข หรือแนวทางการพัฒนา ที่เรียกว่า “กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา” มาประยุกต์ใช้

2.3 การอภิปรายผลการวิเคราะห์เบรี่ยนเพิ่มความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M (จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.10-4.12) ได้ แสดงรายละเอียดโดยแบ่งเป็น 3 หัวข้อไว้ในตารางที่ 5.6

ตารางที่ 5.6 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อปัจจัยที่บังคับตามกรอบ แนวคิด 3M	โรงพยาบาลลดอุดกัํตี้	โรงพยาบาลจุฬาฯ
1. ปัจจัยด้านการบริหาร ทรัพยากร มนุษย์	กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก	กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก

การอภิปรายผล

การที่กลุ่มตัวอย่างซึ่งได้แก่ ประชาชนที่มารับบริการทางการแพทย์ของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งส่วนเห็นด้วยในระดับมากต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ตัวอย่างค่าตาม เช่น การที่บุคลากรของโรงพยาบาลมีจิตสำนึกที่ดึงงานในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เอาใจใส่ส่วนของ สมำ่เสมอ และยื้มเยื้มแจ่มใส เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงทำให้ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งไม่แตกต่างกัน

ผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งมีความเห็นไม่แตกต่างกันดังกล่าว เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างคือประชาชนที่มารับบริการต้องการหรือคาดหวังให้บุคลากรผู้รับบริการให้บริการด้วยความมีไมตรี จิตในการบริการ การต้อนรับผู้รับบริการด้วยใบหน้ายื้มเยื้มแจ่มใส การไม่มีแข่งกิว่าท่าที่สุภาพอ่อนโยนของผู้ให้บริการ แสดงถึงอัธยาศัยของความเป็นมิตร บรรยายกาศของการให้บริการที่อบอุ่น และให้เกียรติผู้รับบริการ ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาดังนี้ จึงมีส่วนสำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งล้วนเห็นด้วยในระดับมากแทนที่จะเห็นด้วยในระดับปานกลางหรือในระดับน้อย

ตารางที่ 5.6 (ต่อ)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อปัจจัยที่ปัจจัยตามกรอบ แนวคิด 3M	การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อปัจจัยที่ มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการ ประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M	
การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อปัจจัยที่ มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการ ประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M	การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อปัจจัยที่ มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการ ประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M	
โรงพยาบาลลดอค้ามได้	โรงพยาบาลลุน	
2. ปัจจัยด้าน การบริหาร งบประมาณ	กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก	กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับ ปานกลาง

การอภิปรายผล

การที่กลุ่มตัวอย่างซึ่งได้แก่ ประชาชนที่มารับบริการทางการแพทย์ของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งเห็นด้วยในระดับมากและเห็นด้วยในระดับปานกลาง ตามลำดับ ต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M ด้านการบริหารงบประมาณ ตัวอย่างคำถาม เช่น การที่โรงพยาบาลใช้จ่ายงบประมาณอย่างประยุต มีประสิทธิภาพ คุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงทำให้ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งแตกต่างกัน

ผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งมีความเห็นแตกต่างกันดังกล่าว แยกอภิปรายผลได้ดังนี้

1) การที่กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลลดอค้ามได้เห็นด้วยในระดับมาก เนื่องจาก มีการประชาสัมพันธ์ในเรื่องงบประมาณสำหรับการให้บริการแก่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้รับบริการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งหน่วยงานระดับท้องถิ่น รับทราบและเข้าใจเป็นประจำ จนทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความตระหนักในการใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ คุ้มค่า และเกิดประโยชน์

2) การที่กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลลุนเห็นด้วยในระดับปานกลาง มีดังนี้ ถึงแม้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนที่มารับบริการเห็นถึงความสำคัญของการใช้จ่ายงบประมาณอย่างประยุต มีประสิทธิภาพ คุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด เพราะเมื่อจะประมวลผลแต่เดินเชิงมาจากการของประชาชน แต่โรงพยาบาลลุนขาด การประชาสัมพันธ์ในเรื่องงบประมาณอย่างต่อเนื่อง ทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่ได้รับทราบเรื่อง

ตารางที่ 5.6 (ต่อ)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อปัจจัยที่ ปัจจัยตามกรอบ แนวคิด 3M	มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการ ประชาชนของโรงพยาบาล 2 แห่งประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M
โรงพยาบาลลดอกคำใต้	โรงพยาบาลจุน
3. ปัจจัยด้าน การบริหาร จัดการทั่วไป	กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก

การอภิปรายผล

การที่กลุ่มตัวอย่างซึ่งได้แก่ ประชาชนที่มารับบริการทางการแพทย์ของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งล้วนเห็นด้วยในระดับมากต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M ด้านการบริหารจัดการทั่วไป ตัวอย่างคำถament เช่น การที่โรงพยาบาลมีวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน และการอำนวยความสะดวก สะดวก เช่น โต๊ะ เก้าอี้ และคอมพิวเตอร์ อย่างเพียงพอ เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงทำให้ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งไม่แตกต่างกัน

ผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่กลุ่มตัวอย่างของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งเห็นด้วยในระดับมากซึ่งไม่แตกต่างกันดังกล่าว เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนที่มารับบริการจากโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งเป็นจำนวนมาก ส่วนใหญ่ ประธานาธิบดีต้องการความสะดวกและการอำนวยความสะดวกทั้งด้าน สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และการให้บริการอย่างมีคุณภาพจากโรงพยาบาลและ บุคลากรของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่ง ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น จึงมีส่วนสำคัญที่ ทำให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มล้วนเห็นด้วยในระดับมากแทนที่จะเห็นด้วยใน ระดับปานกลางหรือในระดับน้อย

3. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะต่อไปนี้ เป็นข้อเสนอแนะของ ผู้ศึกษาทั้งหมด โดยแบ่งเป็น 2 หัวข้อ ได้แก่ ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ประกอบด้วย 3 หัวข้อ ได้แก่ (1)

ข้อเสนอแนะตามกรอบแนวคิดเบื้องช์มาร์คกิ้ง 4 ด้าน (2) ข้อเสนอแนะอื่น และ (3) สรุป

ข้อเสนอแนะที่สำคัญเรียงตามลำดับ ดังนี้

3.1.1 ข้อเสนอแนะตามกรอบแนวคิดเบื้องช์มาร์คกิ้ง 4 ด้าน เนื่องจากในการศึกษาครั้งนี้ได้นำกรอบแนวคิดเบื้องช์มาร์คกิ้ง มาเป็นกรอบแนวคิดหลัก ดังนั้น ข้อเสนอแนะในส่วนนี้จึงได้แบ่งออกเป็น 4 หัวข้อเพื่อให้สอดคล้องกับตามกรอบแนวคิดดังกล่าวด้วย

หมายเหตุ ข้อเสนอแนะตามกรอบแนวคิดเบื้องช์มาร์คกิ้ง 4 ด้าน ข้างล่างนี้ ผู้ศึกษาได้นำมาจากการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาล ดูกำลังต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนที่ 4 ตารางที่ 4.7-4.9) ส่อง แนวทางการพัฒนา ในภาพที่ 5.1 ในบทที่ 5 นี้ และ สาม ข้อมูลที่ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมเพิ่มเติมขึ้น

1) ข้อเสนอแนะด้านผลการปฏิบัติงาน ได้แก่

(1) โรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งควรเพิ่มอัตรากำลังบุคลากรให้เหมาะสมกับปริมาณงานเพื่อลดภาระหน้าที่ที่มากเกินไป และเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการประชาชน รวมทั้งควรเพิ่มประสิทธิผลการปฏิบัติงานด้วยการเพิ่มมาตรฐานของการให้บริการประชาชนให้สูงขึ้นกำหนดกรอบเวลาในการให้บริการประชาชนไว้อย่างชัดเจนและดำเนินการตามกรอบเวลา นั้น นอกเหนือไปยังควรจัดการฝึกอบรมบุคลากรทุกระดับในเรื่องการปฏิบัติหน้าที่สอดคล้องกับการอำนวยความสะดวกและการให้บริการประชาชนเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการพัฒนาการปฏิบัติงานด้านทักษะหรือความชำนาญ ความรู้ ทัศนคติ และบุคลิกภาพของบุคลากร เพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่และเพื่อให้เป็นบุคลากรที่เหมาะสมกับความต้องการของหน่วยงาน เช่น เพิ่มพยาบาลเวชปฏิบัติในการตรวจรักษาพยาบาลแทนแพทย์ในกรณีที่ผู้รับบริการมารักษาเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่อาจไม่จำเป็นให้แพทย์เป็นผู้ตรวจ อันเป็นการช่วยลดภาระให้แพทย์พร้อมทั้งเป็นการให้บริการผู้ป่วยด้วยความรวดเร็วได้มาตรฐาน และควรประเมินผลด้วยว่า บุคลากรที่เข้ารับการฝึกอบรมได้นำความรู้จากการฝึกอบรมไปปรับใช้หรือไม่เพียงใด เนื่องจากข้อเสนอแนะเรื่องการจัดการฝึกอบรมบุคลากรนั้น พอดีกับแนวคิดของ ชрудเดน และเชอร์แมน (Chruden and Sherman)

(1968: 10-11) ในบทความเรื่อง “The Nature and Development of the Personnel Field” การพัฒนาบุคลากรเป็นกระบวนการให้การศึกษาฝึกอบรมบุคลากรเพื่อให้เป็นบุคลากรที่เหมาะสมกับความต้องการขององค์การ ซึ่งการพัฒนานี้คือ การพัฒนาการทำงานด้านทักษะ ความรู้ ทัศนคติ และบุคลิกภาพ

(2) โรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งควรกำหนดเป็นนโยบายในการเพิ่มสิ่งจูงใจให้แก่แพทย์และบุคลากรผู้ปฏิบัติหน้าที่ พร้อมกับสร้างแรงจูงใจ ตลอดจนสร้างจิตสำนึกที่ดีต่อการให้บริการประชาชนแก่แพทย์ผู้ปฏิบัติงานและบุคลากร เช่น เมื่อแพทย์ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความมุ่งมั่น ขยัน อดทน หรือปฏิบัติหน้าที่ในโรงพยาบาลชุมชน 4 ปีขึ้นไป และเมื่อบุคลากรปฏิบัติหน้าที่ด้วยความมุ่งมั่น และมีประลักษณ์ภาพ คือรวมอุเบก्खารต์เดชชุความดีเพื่อให้ได้รับการยกย่องจากสังคม เป็นต้น เช่นนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ อัมราอัม มาสโลว์ (Abraham Maslow) (1943: 370-396) ในหนังสือ เรื่อง “Psychological Review” ที่กล่าวว่า มนุษย์มีความต้องการตามลำดับขั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความต้องการขั้นที่ 4 ได้แก่ “ความต้องการมีเกียรติยศและได้รับการยกย่องจากสังคม”

2) ข้อเสนอแนะด้านกระบวนการดำเนินงาน ได้แก่

(1) บุคลากรทุกระดับของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งควรปฏิบัติหน้าที่และได้รับการพัฒนาหรือฝึกอบรมในเรื่องการมีวิสัยทัศน์ในการให้บริการประชาชน โดยมีดหลักการปฏิบัติงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงานหรือผลสำเร็จของการปฏิบัติงานมากกว่าขีดกฎหมายข้อบังคับ รวมทั้งเรื่องการลดขั้นตอนของการปฏิบัติงาน โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนเป็นหลักมากกว่าความสะดวกของผู้ปฏิบัติงาน เนื่องจากเรื่องการขีดหลักหรือให้ความสำคัญกับผลการปฏิบัติงานนั้น สอดคล้องกับแนวคิดของ เดวิด ออสบอร์น และTED เกเบลอร์ (David Osborne and Ted Gaebler) (1992: 18) ในหนังสือ เรื่อง “Reinventing Government” ที่ให้ความสำคัญกับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต้องการให้ระบบราชการเป็นระบบที่ให้ความสำคัญต่อผลของการปฏิบัติงานมากกว่าสนใจถึงปัจจัยนำเข้าทางการบริหารงานและขั้นตอนการทำงานทั้งหลาย (a results oriented government) นอกจากนี้ โรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งควรปรับเปลี่ยนขั้นตอนการให้บริการเท่าที่จำเป็น และไม่บอยจอนเกินไป รวมทั้งควรรับฟังความคิดเห็นของประชาชนก่อนปรับเปลี่ยนขั้นตอนการให้บริการประชาชน พร้อมทั้งควรมีการประเมินผลด้วยว่า ผู้เข้ารับการพัฒนาหรือฝึกอบรมได้นำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติจริงหรือไม่เพียงใด

(2) โรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งควรมีนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนเพื่อสนับสนุนให้ผู้บริหารของโรงพยาบาลประพฤติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีของการลดระยะเวลาหรือขั้นตอนการปฏิบัติราชการที่ไม่จำเป็น และควรลดขั้นตอนการให้บริการประชาชนโดยการตัดลด

ขั้นตอนที่ไม่จำเป็นออกไป ยุบรวมขั้นตอนให้มาเป็นขั้นตอนเดียวกัน และนำเทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ มาใช้ ทั้งนี้ สอดคล้องกับแนวคิดการรื้อปรับระบบของ ไมเคิล แอมเมอร์ และ เจมส์ ชานปี (Michael Hammer and James Champy) (1993:78) ในหนังสือ เรื่อง “Reengineering the Corporation” ที่ให้ความสำคัญในเรื่องการทางการปรับปรุงขั้นตอนการทำงานเดิมที่มีอยู่ หรือ ออกแบบใหม่เพื่อให้มีประสิทธิภาพของการบริการเพิ่มขึ้น เช่น การตัดลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็น ออกไป ยุบรวมขั้นตอนให้มาเป็นขั้นตอนเดียวกัน นอกจากนี้ โรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งมีจัดทำ เอกสารคู่มือเกี่ยวกับขั้นตอนหรือกระบวนการการให้บริการประชาชนที่เข้าใจง่าย และในคู่มือการ มีการประชาสัมพันธ์ด้วยว่า วันไหนให้บริการอะไรบ้าง เช่น วันจันทร์ ให้บริการตรวจผู้ป่วยทั่วไป ผู้ป่วยขอบหีด การตรวจครรภ์ และฝากรครรภ์ ส่วนวันอังคาร ให้บริการตรวจผู้ป่วยทั่วไป ผู้ป่วย เน้าหัวน และความดันโลหิตสูง เป็นต้น พร้อมทั้งมีระบบการประชาสัมพันธ์ทั้งภายในและ ภายนอกโรงพยาบาลที่ได้มาตรฐานด้วย

3) ข้อเสนอแนะด้านผลิตภัณฑ์ ได้แก่

(1) โรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งมีนโยบายและแผนที่ชัดเจนในการ ควบคุม คุณภาพการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรอย่างใกล้ชิด พร้อมกำหนดตัวชี้วัดที่ชัดเจนสำหรับวัด คุณภาพหรือมาตรฐานของการให้บริการ มีการประเมินผลการปฏิบัติงานอยู่ตลอดเวลาและ ดำเนินการปรับปรุงการให้บริการ ไม่ใช่ต่ำกว่ามาตรฐาน ทั้งนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ วิรัช วิรัช นิภาวรรณ (2552: 1-4) ในหนังสือ เรื่อง “แนวคิดทางรัฐประศาสนศาสตร์ : การประยุกต์ และการ พัฒนา” (พิมพ์ครั้งที่ 2) ที่มีความเห็นว่า ควรสนับสนุนให้นำตัวชี้วัดการบริหารจัดการมาใช้ในการ วิเคราะห์ วัด หรือประเมินผลการปฏิบัติงาน และการให้บริการของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ ของรัฐ

(2) โรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งควรพัฒนาหรือจัดการฝึกอบรมบุคลากรทุก ระดับอย่างเป็นประจำต่อเนื่องในเรื่องการพัฒนาและปลูกฝังจิตสำนึกรักในการให้บริการ ประชาชนอย่างมีคุณภาพหรือมีมาตรฐาน รวมทั้งปฏิบัติงานอย่างซื่อสัตย์สุจริต และรู้ดีรู้ชัดเจน ทั้งนี้ สอดคล้องกับพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่พระราชทานแก่ ข้าราชการพลเรือน เนื่องในโอกาสวันข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2547 เมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2547 ณ พระตำหนักเปี่ยมสุข วังไกลกังวล หัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนา จิตสำนึกรักในการปฏิบัติหน้าที่ราชการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไว้ว่า “ผู้ปฏิบัติราชการจำเป็นต้องรู้ วิทยาการ รู้งาน และรู้ดีรู้ชัดเจน จึงจะสามารถปฏิบัติ บริหารงานในความรับผิดชอบให้ ถูกต้องตรงตามเป้าหมายและสัมฤทธิผลที่เป็นประโยชน์”

4) ข้อเสนอแนะด้านความพึงพอใจของประชาชน ได้แก่

(1) ผู้บริหารทุกระดับของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งควรให้ความสนใจและนำเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัย มีคุณภาพ รวมทั้งนำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาปรับใช้ในการบริการประชาชน เช่น นำระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในโรงพยาบาลเพื่อเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงานในการให้บริการประชาชนมากขึ้น ในเวลาเดียวกัน โรงพยาบาลควรจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัยดังกล่าวไว้ให้มีจำนวนที่เพียงพอต่อการให้บริการประชาชนด้วย ทั้งนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2552: 1-4) ในหนังสือ เรื่อง “แนวคิดทางรัฐประศาสนศาสตร์ : การประยุกต์ และการพัฒนา” ที่เสนอไว้ว่า ควรนำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาปรับใช้ในหน่วยงานของรัฐ นอกจากนี้แล้ว โรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งควรจัดฝึกอบรมเรื่องการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการปฏิบัติงาน

(2) ผู้บริหาร โรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งควรให้ความสนใจและเข้มงวดในการคัดเลือก และปรับเปลี่ยนตำแหน่งบุคลากรให้เหมาะสมกับขีดความสามารถ หรือความถนัดของแต่ละคน เพื่อให้เกิดความคล่องตัวรวดเร็ว และทันสมัยในการปฏิบัติหน้าที่ให้บริการประชาชน นอกจากนี้ ผู้บริหารควรให้คำแนะนำและควบคุมดูแลบุคลากรที่ตนเองรับผิดชอบอย่างใกล้ชิด ข้อเสนอแนะ ให้คัดเลือกหรือปรับเปลี่ยนตำแหน่งบุคลากร ให้เหมาะสมนั้น พอกเทียบเคียงได้กับแนวคิดของ เฟเดอเรค วินสโล เทย์ลอร์ (Frederick Winslow Taylor) (1911) ที่กล่าวไว้ว่า ควรคัดเลือกคนงานตามกฎเกณฑ์ที่อยู่บนพื้นฐานของวิชาความรู้เพื่อให้ได้คนเหมาะสมกับงาน คนแต่ละคนมีความถนัดไม่เหมือนกัน ผู้จัดการมีหน้าที่มอบหมายงานที่คนงานแต่ละคนถนัดที่สุดและทำงานดีที่สุด

หมายเหตุ การนำกรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ้ง มาเป็นกรอบแนวคิดหลักในการศึกษาซึ่งปกติ ประกอบด้วย 5 ด้าน แต่ผู้ศึกษาได้นำมาศึกษาเพียง 4 ด้าน สำหรับเหตุผลที่เลือก 4 ด้านนี้ ได้เสนอไว้แล้วข้างต้น พร้อมกันนี้ ผู้ศึกษาเห็นว่า ในการนำกรอบแนวคิดดังกล่าวปรับใช้น่าจะเรียงตามลำดับหรือขั้นตอนให้เหมาะสมโดยเริ่มจาก (1) ยุทธศาสตร์ (Strategy) (2) กระบวนการดำเนินงาน (Process) (3) ผลการปฏิบัติงาน (Result) (4) ผลิตภัณฑ์ (Product) และ (5) ความพึงพอใจของประชาชน (Satisfaction)

3.1.2 ข้อเสนอแนะอื่น เนื่องจากในการศึกษารั้งนี้ได้นำกรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ้ง 4 ด้าน มาเป็นกรอบแนวคิดหลัก ดังนั้น เพื่อให้ข้อเสนอแนะตามกรอบแนวคิดดังกล่าวมีความสมบูรณ์และครอบคลุมเพิ่มขึ้น ผู้ศึกษาขอนำเสนอข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่แบ่งเป็น 2 หัวข้อ ได้แก่
(1) ข้อเสนอแนะตามปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลประสบผลสำเร็จ เพิ่มเติม และ (2) ข้อเสนอแนะของผู้ศึกษา ดังนี้

1) ข้อเสนอแนะตามปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลประสบผลสำเร็จ

(1) ข้อเสนอแนะตามปัจจัยด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ บุคลากรของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งควรมีจิตสำนึกที่ดึงงานในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เอาใจใส่ган อย่างสม่ำเสมอ ยิ้มแย้มแจ่มใส นำหลักธรรมาธิ ความซื่อสัตย์สุจริต การไม่แท่งคิวและความเสมอภาค มาใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ รวมทั้งให้บริการด้วยท่าทีสุภาพอ่อนโยนแสดงถึงอัธยาศัยของความเป็นมิตร บรรยายกาศของการบริการที่อบอุ่น และให้เกียรติประชาชนที่มารับบริการ ทั้งนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ จิตตินันท์ เตชะคุปต์ (2545: 18-20) (อ้างใน ศศิธร อธิบาย (2549: 45) สารนิพนธ์ หลักสูตรปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เรื่อง “การบริการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายกตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครุวิชาการ”) ที่สรุปว่า การจัดระบบการบริการให้มีคุณภาพจำเป็นต้องคำนึงถึง ความสนใจต่อการบริการ การให้ความสนใจอย่างจริงใจต่อผู้รับบริการทุกคนอย่างยุติธรรม หรือ การให้บริการเท่าเทียมกันนับเป็นหลักการของ การบริการที่สำคัญที่สุด และความมีไมตรีจิตในการบริการ การต้อนรับผู้รับบริการด้วยใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใสและท่าทีสุภาพอ่อนโยนของผู้ให้บริการ แสดงถึงอัธยาศัยของความเป็นมิตรและบรรยายกาศของการบริการที่อบอุ่น

(2) ข้อเสนอแนะตามปัจจัยด้านการบริหารงบประมาณ โรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งควรเปิดเผยหรือประชาสัมพันธ์งบประมาณต่อสาธารณะอย่างต่อเนื่อง ใช้จ่ายงบประมาณอย่างประหยัด มีประสิทธิภาพ คุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งสนับสนุนผู้เชี่ยวชาญภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตาม และการตรวจสอบงบประมาณของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่ง ทั้งนี้เพื่อ เทียบเคียงได้กับพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2542 ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน ที่ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการงบประมาณ ไว้ว่า “การควบคุม และตรวจสอบเงินแผ่นดินเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น เพาะเงินแผ่นดินนี้คือเงินของประชาชนทั้งชาติผู้ทำงานนี้จึงต้องกำหนดแน่แก่ใจอยู่เป็นนิตย์ที่จะปฏิบัติหน้าที่ในความรับผิดชอบของตนด้วย ความอุตสาหพยายามด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและด้วยความละเอียดถี่ถ้วนระมัดระวังอย่างเต็มที่ เพื่อ ไม่ให้เกิดความพลาดลั่งเสียหายและให้มั่นใจได้ว่าการใช้จ่ายเงินของแผ่นดินได้เป็นไปโดยบริสุทธิ์ และบังเกิดผลประโยชน์เต็มเม็ดเต็มหน่วย”

(3) ข้อเสนอแนะตามปัจจัยด้านการบริหารจัดการทั่วไป โรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งควรให้บริการประชาชนโดยยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก รวมทั้งมีวัสดุอุปกรณ์ ในการปฏิบัติงานและการอำนวยความสะดวก เช่น โต๊ะ เก้าอี้ และคอมพิวเตอร์ อย่างเพียงพอเพื่อ ตอบสนองความต้องการแก่ประชาชนที่มารับบริการด้วยความสะดวกรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

เฉพาะข้อเสนอแนะเรื่องการให้บริการที่ยึดถือผลประโยชน์และตอบสนองความต้องการของประชาชนที่มารับบริการนั้น พอเทียนเคียงได้กับแนวคิดของ เดวิด ออสบอร์น และTED เกเบลอร์ (David Osborne and Ted Gaebler) (1992: 18) ในหนังสือ เรื่อง “Reinventing Government” ที่ให้ความสำคัญกับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ ไว้ว่า ระบบราชการควรเป็นระบบที่มุ่งสนองตอบต่อการเรียกร้องของลูกค้ามากกว่าที่จะสนองตอบต่อความต้องการของตัวระบบราชการและข้าราชการเอง (a customer driven government)

2) ข้อเสนอแนะของผู้ศึกษา ดังนี้

(1) โรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งควรมีการปรับรูปแบบการจัดระบบบริการประชาชนให้มีความยืดหยุ่น ลดคลื่นกับสภาพปัจจุบัน ความต้องการของประชาชน และระบบส่งต่อผู้ป่วย รวมทั้งการพัฒนาและใช้ประโยชน์จากระบบข้อมูลข่าวสาร และเทคโนโลยีสารสนเทศ ให้มีประสิทธิภาพ

(2) โรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งควรมีการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนเชิงรุกในการคุ้มครองสุขภาพ การให้บริการรักษาพยาบาลกรณีฉุกเฉิน พร้อมทั้งจัดให้มีเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครให้คำปรึกษาด้านสุขภาพสาธารณสุขแก่ประชาชน

(3) โรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งควรมีการประสานงานภายในหรือร่วมมือกัน ปฏิบัติงานอย่างเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างมีขั้นตอนหรือเป็นกระบวนการที่ทำให้การปฏิบัติงานด้านให้บริการประชาชนของบุคลากรบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายด้วยความรวดเร็ว และสร้างความพึงพอใจแก่ประชาชนที่มารับบริการ เช่น ฝ่ายเภสัชกรรมประสานงานกับฝ่ายผู้ป่วยนอกรพเพื่อความสะดวก รวดเร็ว และผลประโยชน์ของผู้รับบริการ เป็นด้าน ทั้งนี้ ลดคลื่นกับแนวคิดของ เยอเช กีล (Yehezkel) (1982: 707) ในบทความ เรื่อง “Administration Coordination” ที่ให้ความสำคัญกับการประสานงาน ไว้ว่า “กระบวนการที่ทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานดำเนินกิจกรรมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายได้สำเร็จ”

(4) โรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งควรมีช่องทางพิเศษในการให้บริการแก่ผู้ที่อ่อนแอหรือด้อยโอกาส เช่น ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และเด็กทารกให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง เป็นต้น

3.1.3 สรุปข้อเสนอแนะที่สำคัญเรียงตามลำดับ ผู้ศึกษาขอนำเสนอข้อเสนอแนะเฉพาะในส่วนที่สำคัญ โดยเรียงลำดับความสำคัญรวม 5 ข้อ ดังนี้

1) บุคลากรของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งควรปฏิบัติหน้าที่และได้รับการพัฒนาหรือฝึกอบรมในเรื่องการมีวิสัยทัศน์ในการให้บริการประชาชน โดยยึดหลักการปฏิบัติงานที่

มุ่งผลสัมฤทธิ์ หรือผลสำเร็จของงานมากกว่าขีดกฎหมายข้อบังคับ การลดขั้นตอนการทำงานทั้งหลาย โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนเป็นหลักมากกว่าความสะความของผู้ปฏิบัติงาน

2) โรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งควรมีนโยบายและแผนที่ชัดเจนในการควบคุมคุณภาพการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากร กำหนดตัวชี้วัดที่ชัดเจนสำหรับวัดคุณภาพหรือมาตรฐานของการให้บริการ พร้อมทั้งมีการประเมินผลการปฏิบัติงานอยู่ตลอดเวลา และดำเนินการปรับปรุงการให้บริการไม่ได้จำกัดว่ามาตรฐาน

3) โรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งควรให้ความสนใจและนำเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัย มีคุณภาพ รวมทั้งนำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาปรับใช้ในการบริการประชาชน เช่น นำระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในโรงพยาบาล ในเวลาเดียวกัน ควรจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัย ดังกล่าวไว้ให้มีจำนวนที่เพียงพอต่อการให้บริการประชาชนด้วย และปรับเปลี่ยนตำแหน่งบุคลากรให้เหมาะสมกับปัจจัยความสามารถของแต่ละคน

4) โรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งควรเพิ่มอัตรากำลังบุคลากรให้เหมาะสมกับปริมาณงานเพื่อลดภาระหน้าที่ที่มากเกินไป ขณะเดียวกัน ควรกำหนดกรอบเวลาในการให้บริการประชาชนไว้อย่างชัดเจนและดำเนินการตามกรอบเวลาดังนี้

5) บุคลากรของโรงพยาบาลทั้ง 2 แห่งควรมีจิตสำนึกที่ดีงามในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เอาใจใส่กับงานอย่างสม่ำเสมอ และยึดมั่นแล้วใส่ นำหลักธรรมาภิบาล ความซื่อสัตย์สุจริต การไม่แท่งคิว และความเสมอภาค มาใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ และให้บริการด้วยท่าทีสุภาพ อ่อนโยนแสดงถึงอัชญาศัยของความเป็นมิตร บรรยายกาศของการให้บริการที่อบอุ่น และให้เกียรติประชาชนที่มารับบริการ

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ในการศึกษารังนี้เกี่ยวข้องกับการให้บริการประชาชน สำหรับการศึกษา หรือการวิจัยในอนาคต ควรดำเนินการดังนี้

3.2.1 ในการศึกษา หรือการวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้นำกรอบแนวคิดเบื้องต้นมาไว้ก่อน ด้าน มาก่อน ไม่ใช่เป็นกรอบแนวคิดการเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน ระหว่างโรงพยาบาล 2 แห่ง อย่างชัดเจนและครอบคลุมมากขึ้น ดังนั้น ในการศึกษา หรือวิจัยครั้งต่อไป จึงควรนำกรอบแนวคิดนี้ไปประยุกต์ใช้ตามความเหมาะสม ซึ่งอย่างน้อยก็จะเป็นการช่วยพิสูจน์หรือยืนยันว่า กรอบแนวคิดนี้มีเนื้อหาสาระที่ชัดเจนและครอบคลุมแนวคิดทางรัฐประศาสนศาสตร์ อย่างไรก็ตาม ในการศึกษา หรือวิจัยครั้งต่อไป อาจนำกรอบแนวคิดเบื้องต้นมาไว้ก่อน ไปปรับใช้เฉพาะบางด้านที่เหมาะสมกับหน่วยงานที่ศึกษา หรือวิจัยก็ได้ หรืออาจเพิ่มเติมด้านยุทธศาสตร์ (strategy

benchmarking) ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบกลยุทธ์หรือยุทธศาสตร์ในการดำเนินงานของผู้บริหารระดับสูง รวมทั้งวิสัยทัศน์การบริหารจัดการของผู้บริหารระดับสูง จะต้องแสดงเหตุผลของการลดหรือการเพิ่มไว้ด้วยเสมอ

3.2.2 ศึกษา หรือวิจัยหาやりปแบบควบคู่กัน เช่น การวิจัยเชิงสำรวจ ควบคู่กับเชิงคุณภาพ เช่น การสังเกตหรือสัมภาษณ์ประชาชนที่มารับบริการและบุคลากรที่ปฏิบัติงาน

3.2.3 ศึกษา หรือวิจัยการเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนหน่วยงานภายในโรงพยาบาล เช่น การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างผู้ป่วยนอกทั่วไปกับคลินิกโรคเรื้อรัง เช่น คลินิกผู้ป่วยความดัน โรคหัวใจ หรือระหว่างงานทันสูตรกับงานรังสี เป็นต้น หรือการเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างโรงพยาบาลทั่วไปประจำจังหวัดพะเยากับโรงพยาบาลเอกชนในจังหวัดพะเยา

3.2.4 ศึกษา หรือวิจัยการเปรียบเทียบแนวโน้มการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามกรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ่ง 4 ด้าน

บรรณาธิการ

บรรณานุกรม

- กัลยา วนิชย์มัญชา (2549) การใช้ *SPSS for Windows* ในการวิเคราะห์ข้อมูล พิมพ์ครั้งที่ 8 กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กองสาธารณสุขภูมิภาค ระเบียบการบริการสาธารณสุขระดับอำเภอตามแผนพัฒนาการสาธารณสุข ฉบับที่ 8
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2547) คิดแบบนักบริหาร หลักสูตรนายอำเภอรุ่นที่ 56 เมื่อ วันจันทร์ ที่ 13 ธันวาคม 2547 เวลา 13.00-16.00 น. ณ โรงแรมนายอำเภอ วิทยาลัยการปกครอง กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย
- ณัฐพงศ์ เกษมาริย (2544) คู่มือวิธีเทียบเคียง-แข่งดี *Benchmarking* เป็น คาร์ลอฟ แปลจาก *Benchmarking Workbook: with Examples and Ready-Made* กรุงเทพมหานคร ฝ่ายวิชาการอีกชุดปีร์เน็ท
- ธงชัย สันติวงศ์ (2543) องค์การและกระบวนการบริหาร พิมพ์ครั้งที่ 11 กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพานิช
- ธนานิทร์ ศิลป์จากรุ (2552) การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย *SPSS* พิมพ์ครั้งที่ 10 กรุงเทพมหานคร บิสซิเนสอาร์แอนด์ดี
- นิภาภัทร นกชัยภูมิ (2551) ทักษะกระบวนการคิดแบบเปรียบเทียบ คืนคืนวันที่ 7 พฤษภาคม 2552 จาก <http://school.obec.go.th>
- บุญดี บุญญาภิ แคลมลวรรณ ศิริพานิช (2545) *Benchmarking* ทางลัดสู่ความเป็นเลิศทาง ธุรกิจ พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ ฝ่ายแผนงาน โรงพยาบาลดอกคำใต้และโรงพยาบาลจุน พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 กรุงเทพมหานคร นามมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น “พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ณ พระตำแหน่งกิจि�ตรลดา โภฐาน เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2542”
- “พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่พระราชทานแก่ข้าราชการพลเรือน เนื่องในโอกาสวันข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2547 ณ พระตำแหน่งกิจิตรลดา โภฐาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2547”
- วิรัช วิรชันนิภารรณ (2548) การบริหารจัดการและการบริหารการพัฒนาขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ และหน่วยงานของรัฐ กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์นิติธรรม

- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2548) แนวทางการตอบข้อสอบ และกรอบแนวคิดทางสังคมศาสตร์ กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์นิติธรรม
- _____ . (2551) การพัฒนาเมืองและชนบทประยุกต์ พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์โพร์เพช
 - _____ . (2551) “การวิเคราะห์เปรียบเทียบความหมายของการบริหาร การจัดการ การบริหาร การพัฒนาและการบริหารจัดการ” *รัฐสภารา* 56, 3 (มีนาคม 2551): 89-91
 - _____ . (2552) แนวคิดทางรัฐประศาสนศาสตร์: การประยุกต์ และการพัฒนา พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์โพร์เพช
 - _____ . (2553) หลักการและเทคนิคการเขียนงานวิจัย วิทยานิพนธ์ และรายงาน กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์โพร์เพช
- ระเบียบการบริหารงานสาธารณสุขภูมิภาคฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 6 พ.ศ. 2542
- รังสรรค์ ประเสริฐศรี (2551) “การพัฒนาคุณภาพการให้บริการภาครัฐ” ใน เอกสารการสอนชุด วิชาการบริหารองค์กรภาครัฐ หน่วยที่ 7 หน้า 8, 23 นนทบุรี
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช สาขาวิชาการจัดการ สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ ลัคดาวัลย์ รอดมณี และ ไพบูลย์ กักดี (2529) ระเบียบวิธีการวิจัย ทางสังคมศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์สภาพิมพ์
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ ลัคดาวัลย์ รอดมณี และ ไพบูลย์ กักดี (2539) เอกสารการสอนชุดวิชา ขอบข่ายและวิธีวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์ หน่วยที่ 1-8 หน้า 377 นนทบุรี สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช
- สมชัย ศรีสุทธิบาก (2546) ตัวชี้วัดความสำเร็จในการปฏิบัติการ กรุงเทพมหานคร เอ็กซ์ตรีม มีเดีย
- สมนึก ขุนทอง (2550) “กระบวนการวิธีคิดแบบต่าง ๆ นศ.วทบ. ชุดที่ 53 วันเสาร์ที่ 18 ตุลาคม 2550” ค้นคืนวันที่ 7 พฤษภาคม 2552 จาก <http://banceduri.spaces.live.com>
- ศศิธร เอื้อใจ (2549) “การบริการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายกตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครุวิชาการ” สารนิพนธ์หลักสูตรปริญญาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
- Best, John W. (1977). *Research in Education*. 3rd Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall.
- Chruden, Herbert J. and Sherman, Arthur W. (1968) “*The Nature and Development of the Personnel Field*” in *Personnel Management*.
- Cronbach, Lee Joseph (1951). *Coefficient Alpha and the Internal Structure of Tests*.

- Psychometrika 16. Cronbach's Alpha Coefficient.
- Cronbach, Lee Joseph (1971). *New Patterns of Management Essentials of Psychological Testing*. 4th ed. New York: Harper & Row.
- Daniel, Wayne W. (1995). *Biostatistics: A Foundation for Analysis in the Health Sciences*. 5th ed. New York: John Wiley & sons.
- Hammer, Michael and Champy, James (1993) *Reengineering The Corporation: A Manifesto For Business Revolution*. New York : Harper Business
- Likert, Rensis A. (1961). *New Patterns of management*. New York : McGraw – Hill Book.
- Lucy, William H. Gilbert, Dennis and Birkhead Gutherie S (1977) "Equity in Local Service Distribution" Public Administration Review.
- Maslow, Abraham H. (1954) *Motivation and Personality* New York: Harper and Row
- Osborne, David and Gaebler, Ted (1992) *Reinventing Government* Massachusetts: Addison-Wesley Publishing.
- Taro, Yamane (1967) *Elementary sampling Theory* Englewood Cliffs New Jersey: Prentice-Hall.
- Taro, Yamane. (1973) *Statistics: An Introductory Analysis* Third Edition, New York: Harper& Row Publishers.
- Taylor, Frederick Winslow (1911) "The Principles of Scientific Mangement" New York: Harper and Row.
- Yehezkel Dror, (1982) "Administration Coordination" in Public Administration Review 2.
- .

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม เรื่อง “การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน ระหว่าง โรงพยาบาลคอกคำใต้กับโรงพยาบาลจุฬาภรณ์ในจังหวัดพะเยา” ในครั้งนี้ เป็นส่วนหนึ่งของ การทำวิทยานิพนธ์ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ผู้ศึกษาขอทราบข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการศึกษาและเพื่อเป็นแนวทางแก่โรงพยาบาลคอกคำใต้ และ โรงพยาบาลจุฬาภรณ์ในจังหวัดพะเยาในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการ ประชาชนให้ดีขึ้น ผู้ศึกษาจึงขอความอนุเคราะห์ให้ท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง เพื่อจะได้ผลการศึกษาที่ใกล้เคียงกับความต้องการของท่านมากที่สุดอันจะเป็นประโยชน์ต่อท่าน โรงพยาบาลคอกคำใต้และ โรงพยาบาลจุฬาภรณ์ในอนาคต ข้อมูลที่กรุณาตอบจะใช้เพื่อประโยชน์ในทาง วิชาการเท่านั้น

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อการเปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้าน การให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นราก柢

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อการเปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลตามกรอบแนวคิดเบื้องชั้นราก柢

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นต่อการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทาง การพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำที่ clang โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง □

1. เพศ	☐ (1) ชาย	☐ (2) หญิง
2. การศึกษา	☐ (1) ต่ำกว่าปริญญาตรี	☐ (2) ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
	☐ (3) สูงกว่าปริญญาตรี	
3. อายุ	☐ (1) 18-30 ปี	☐ (2) 31-40 ปี
	☐ (3) 41 ปีขึ้นไป	
4. ประเภทของกลุ่มตัวอย่าง	☐ (1) ประชาชนที่มารับบริการของโรงพยาบาลคอกคำใต้	
	☐ (2) ประชาชนที่มารับบริการของโรงพยาบาลจุฬาภรณ์	

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อการเปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลตามกรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ้ง

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างด้านขวามือแต่ละข้อที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ข้อละเครื่องหมายเดียว

โรงพยาบาลดอกคำใต้ หรือโรงพยาบาลจุนในจังหวัดพะเยา หมายถึง หน่วยงาน และ/หรือ บุคลากรหรือข้าราชการ ในสังกัดของกระทรวงสาธารณสุข

2.1 ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน ตามกรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ้งด้านผลการปฏิบัติงาน	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
1. รพ.ฯ ของท่านให้บริการประชาชนไม่เป็นไปตามที่ระยะเวลาแล้วเสร็จที่ได้กำหนดไว้ เช่น รอรับยาไม่เกิน 20 นาที			
2. บุคลากรบางส่วนของ รพ.ฯ ของท่านปฏิบัติงานด้านการให้บริการประชาชนยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร			
3. บุคลากรของ รพ.ฯ ของท่านปฏิบัติงานไม่สอดคล้องกับการอำนวยความสะดวกและการให้บริการประชาชน เช่น บุคลากรของโรงพยาบาลไม่เพียงพอในการอำนวยความสะดวกและให้บริการประชาชน			
4. บุคลากรของ รพ.ฯ ของท่านขาดความคล่องตัวในการปฏิบัติงานให้บริการประชาชน			
5. ในภาพรวม รพ.ฯ ของท่านมีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามกรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ้งด้านผลการปฏิบัติงานมาก			
2.2 ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านกระบวนการดำเนินงาน	มาก	ปานกลาง	น้อย
6. รพ.ฯ ของท่านไม่มีการประชาสัมพันธ์หรือประกาศขั้นตอนการให้บริการประชาชน			
7. รพ.ฯ ของท่านปรับเปลี่ยนขั้นตอนการให้บริการประชาชนบ่อย ทำให้ประชาชนสับสน			
8. รพ.ฯ ของท่านมีขั้นตอนการให้บริการประชาชนที่มากเกินความจำเป็น			
9. รพ.ฯ ของท่านปรับขั้นตอนการให้บริการประชาชนโดยไม่ได้รับฟังความคิดเห็นประชาชน			

2.2 ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านกระบวนการดำเนินงาน	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
10. ในภาพรวม รพ.ฯ ของท่านมีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามกรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ่งด้านกระบวนการดำเนินงานมาก			
2.3 ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านผลิตภัณฑ์			น้อย
11. รพ.ฯ ของท่านให้บริการประชาชนไม่ได้มาตรฐาน			
12. รพ.ฯ ของท่านให้บริการประชาชนยังไม่บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้			
13. รพ.ฯ ของท่านไม่ได้พัฒนาหรือฝึกอบรมบุคลากรสำหรับการให้บริการประชาชน			
14. รพ.ฯ ของท่านไม่นำเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัยมาใช้ในการให้บริการประชาชน เช่น ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์			
15. ในภาพรวม รพ.ฯ ของท่านมีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามกรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ่งด้านผลิตภัณฑ์มาก			
2.4 ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านความพึงพอใจของประชาชน			น้อย
16. รพ.ฯ ของท่านให้บริการประชาชนยังไม่ประทับใจเท่าที่ควร			
17. บุคลากรของ รพ.ฯ ของท่านปฏิบัติงานให้บริการประชาชนด้วยความค่าช้า			
18. รพ.ฯ ของท่านไม่ได้จัดสถานที่ให้เหมาะสมกับการให้บริการประชาชน			
19. รพ.ฯ ของท่านไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอแนะการให้บริการ			
20. ในภาพรวม รพ.ฯ ของท่านมีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามกรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ่งด้านความพึงพอใจของประชาชนมาก			
21. ในภาพรวมทั้งหมด รพ.ฯ ของท่านมีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามกรอบแนวคิดเบ็นช์มาร์คกิ่งมากทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) ผลการปฏิบัติงาน (2) กระบวนการดำเนินงาน (3) ผลิตภัณฑ์ และ (4) ความพึงพอใจของประชาชน			

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อการเปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลตามกรอบแนวคิดเบื้องหลังชั้นเริ่มต้น

3.1 แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน ตามกรอบแนวคิดเบื้องหลังชั้นเริ่มต้นผลการปฏิบัติงาน	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
22. ผู้บริหารของ รพ.ฯ ของท่านควรควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อให้บุคลากรปฏิบัติงานให้เป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด			
23. ผู้บริหารของ รพ.ฯ ของท่านควรควบคุม ดูแลบุคลากรอย่างใกล้ชิดพร้อมกับฝึกอบรมบุคลากรอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการประชาชน			
24. รพ.ฯ ของท่านควรพัฒนาหรือฝึกอบรมบุคลากรเรื่องการให้บริการประชาชนเป็นประจำ และควรมีการประเมินผลด้วยว่าได้นำความรู้จาก การฝึกอบรมไปใช้หรือไม่เพียงใด เช่น เพิ่มพยานาลเวชปฏิบัติ			
25. รพ.ฯ ของท่านควรปรับเปลี่ยนตำแหน่งบุคลากรให้เหมาะสมกับความสามารถของแต่ละคน ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงานให้บริการประชาชน			
3.2 แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านกระบวนการดำเนินงาน	มาก	ปานกลาง	น้อย
26. รพ.ฯ ของท่านควรประชาสัมพันธ์หรือประกาศข้อตกลงในการให้บริการแก่ประชาชนทราบและเข้าใจอย่างต่อเนื่อง			
27. รพ.ฯ ของท่านควรปรับเปลี่ยนข้อตกลงการให้บริการเท่าที่จำเป็น และไม่บอยจนเกินไป			
28. รพ.ฯ ของท่านควรลดข้อตกลงการให้บริการประชาชนและนำเทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ มาใช้			
29. รพ.ฯ ของท่านควรรับฟังความคิดเห็นประชาชนก่อนปรับเปลี่ยนข้อตกลงการให้บริการประชาชน			
3.3 แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านผลิตภัณฑ์	มาก	ปานกลาง	น้อย
30. รพ.ฯ ของท่านควรกำหนดตัวชี้วัดที่ชัดเจนสำหรับวัดมาตรฐานของการให้บริการ และดำเนินการปรับปรุงการให้บริการไม่ให้ต่ำกว่ามาตรฐาน			
31. ผู้บริหารของ รพ.ฯ ของท่านควรยึดถือเป็นนโยบายที่จะต้องดำเนินงานด้าน การให้บริการประชาชนให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้			

3.3 แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านผลิตภัณฑ์	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
32. รพ.ฯ ของท่านควรพัฒนาหรือฝึกอบรมบุคลากรสำหรับการให้บริการประชาชนเป็นประจำเพื่อให้ได้รับการยอมรับจากประชาชนเพิ่มมากขึ้น			
33. รพ.ฯ ของท่านควรนำเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัย และมีจำนวนมากเพียงพอมาใช้ในการให้บริการประชาชน เช่น ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในโรงพยาบาล			
3.4 แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านความพึงพอใจของประชาชน			
34. ผู้บริหารของ รพ.ฯ ของท่านควรคุ้มครองและพัฒนาบุคลากรอย่างใกล้ชิดเพื่อเพิ่มมาตรฐานของการให้บริการประชาชนให้สูงขึ้น			
35. รพ.ฯ ของท่านควรกำหนดกรอบเวลาในการให้บริการประชาชนไว้อย่างชัดเจนและดำเนินการตามกรอบเวลาที่กำหนด			
36. ผู้บริหารของ รพ.ฯ ของท่านควรให้ความสนใจกับการจัดสถานที่เหมาะสมกับการให้บริการประชาชน เช่น จัดเก้าอี้นั่งรอที่วี และน้ำใสสะอาด			
37. รพ.ฯ ของท่านควรเพิ่มช่องทางรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เช่น ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต รวมทั้งสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอปัญหา และเสนอแนวทางการปรับปรุงการให้บริการ			

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นต่อการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้การพัฒนาการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3M

4.1 ปัจจัยด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Man)	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
38. การที่บุคลากรของ รพ.ฯ ปฏิบัติงานเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่			
39. การที่บุคลากรของ รพ.ฯ มีจิตสำนึกที่ดีในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เอาใจใส่งานอย่างสม่ำเสมอ และยืดหยุ่นเปลี่ยนแปลงได้			
40. การที่บุคลากรของ รพ.ฯ นำหลักธรรมาภิบาล ความซื่อสัตย์สุจริต การไม่แข่งขันและความเสมอภาค มาใช้ในการปฏิบัติหน้าที่			

4.2 ปัจจัยด้านการบริหารงบประมาณ (Money)		
มาก	ปานกลาง	น้อย
4.3 ปัจจัยด้านการบริหารจัดการทั่วไป (Management)		
มาก	ปานกลาง	น้อย
มาก	ปานกลาง	น้อย

ข้อเสนอแนะ หรือความคิดเห็นอื่น ๆ เพิ่มเติม

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นายนฤนาท ศรีใจอินทร์
วัน เดือน ปีเกิด	18 กุมภาพันธ์ 2518
สถานที่เกิด	จังหวัดพะเยา
ประวัติการศึกษา	รัฐประศาสนศตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2550
สถานที่ทำงาน	โรงพยาบาลคอกคำใต้ ต. คอกคำใต้ อ. คอกคำใต้ จ. พะเยา 56120
ตำแหน่ง	เจ้าพนักงานเภสัชกรรมชำนาญงาน